

การพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยในสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน
ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช

**Knowledge and Basic Skill Development of Early Childhood Children under the
Education Division of Hua Hin after Receiving Six Steps Approach Learning
Experience**

กัญญาภักดิ์ แสงอัคคี

Khanyapak Seangakkee

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Master of Education Thesis in Curriculum and Teaching

Phetchaburi Rajabhat University

2555

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยในสังกัด
กองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหิน ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรช

ผู้วิจัย นางสาวกัญญากัท แสงอัคคี

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์)

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุเทพ ลิ้มอรุณ)

..... กรรมการ
(ดร.มณฑา จำปาเหลือง)

..... กรรมการ
(ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์)

..... กรรมการ
(ดร.มณฑา จำปาเหลือง)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.ไพบูลย์ เกตุแก้ว)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

.....
(ดร.วิวัฒน์ วรวงษ์)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัต กลิ่นงาม)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยในสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมือง
หัวหินที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ ผู้วิจัย นางสาวกัญญาภัค
แสงอัคริ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน พ.ศ. 2555 อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.สุมาลี พงศ์ดิยะไพบุณย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.มณฑา จำปาเหลือง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย
ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ และ 2) เปรียบเทียบความรู้และ
ทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างแบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ
กับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) จำนวน 50 คนแยกออกเป็น
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซแบบปกติ และแบบประเมินความรู้และ
ทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอนพารามตริก
ผลการวิจัย พบว่า

1. ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์
การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็ก
ปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซมีค่าสูงกว่าก่อนจัด
ประสบการณ์ การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ

2. ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ กับแบบปกติ แตกต่างกัน คือ ค่าเฉลี่ยความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็ก
ปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซมีค่าสูงกว่าหลังการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

ข้อค้นพบจากการวิจัย คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ
สามารถพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรมีวิธีการ
จัดประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้ดีขึ้น

Thesis Title : Knowledge and Basic Skill Development of Early Childhood Children under the Education Division of Hua Hin after Receiving Six Steps Approach Learning Experience **Researcher** : Miss Khanyapak Seangakkee **Major** : Curriculum and Teaching **Year** : 2012 **Advisor**: Dr.Sumalee Pongtiyapaiboon **Co-advisor**: Dr.Monta Jumpaluang

Abstract

The purposes of this research were to: 1) compare the knowledge and basic skill of early childhood children before and after experiencing in six steps approach and 2) compare knowledge and basic skill of early childhood children after experiencing in six steps approach and regular learning experience. The samples used in this research were 50 third year early childhood children, divided into experimental and control groups in the second semester of the year 2011 at Wat Nongkae school (Luang Poo Kam Ooppatam) under the Education Division of Hua Hin. The research instruments were plans for learning experience in six steps approach and knowledge and basic skilltest in early childhood preschool program. Statistics used for data analysis was Nonparametric analysis.

The research findings were as follows:

1. The knowledge and basic skill early childhood of children before and after experiencing in Six Steps Approach were different. That was, the knowledge and basic skill of early childhood children after experiencing in Six Steps Approach were higher than before.
2. The knowledge and basic skills of early childhood children after experiencing in Six Steps Approach and regular learning experience were different. That was, the knowledge and basic skill of early childhood children after experiencing in Six Steps Approach were higher than experiencing in regular learning experience.

The findings of the research indicated that Six Steps Approach learning experience could better develop knowledge and basic skill of early childhood children, Teachers should implement this learning experience for the learning improvement of early childhood children.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือจากท่าน อาจารย์ ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.มณฑา จำปาเหลือง คณะกรรมการที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำให้กำลังใจให้แนวคิดพร้อมทั้งดูแลผู้วิจัยตลอดเวลา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุเทพ ลิ้มอรุณ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และดร.ไพบูลย์ เกตุแก้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ดียิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ นายมงคล ผูกไมตรี ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการเทศบาลเมืองหัวหิน อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ นางสุภาทิพย์ ช่างสาร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ นางนาถินี ทินเมฆ ครูชำนาญการพิเศษปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล ประจวบคีรีขันธ์ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ด้านการจัดทำเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) พร้อมทั้งคณะครูและนักเรียน ที่ให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่งจนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

กัญญาภักดิ์ แสงอัคคี

ธันวาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(12)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.....	8
หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอูปถัมภ์).....	25
ความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์.....	36
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตรปส์แอฟ โพรซ.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61

บทที่ (ต่อ)	หน้า
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	61
การดำเนินการทดลอง.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
4 ผลการวิจัย.....	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	75
สรุปผลการวิจัย.....	75
การอภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	82
ภาคผนวก ข แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach.....	84
ภาคผนวก ค ค่าความยาก-ง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย.....	248
ภาคผนวก ค สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบ Six Steps Approach.....	252
ประวัติผู้วิจัย.....	277

สารบัญญัตินี้

ตารางที่		หน้า
2.1	หน่วยสาระการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2.....	32
2.2	การเรียนรู้รายปี ประสบการณ์สำคัญ จำนวนสัปดาห์และขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน ชั้นอนุบาลปีที่ 3 หน่วยชุมชนของฉัน และหน่วยกลางวัน-กลางคืน.....	34
2.3	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ สาระสำคัญและสาระที่ควรรู้.....	36
2.4	เกณฑ์ระดับการพัฒนาตามพฤติกรรมของเด็ก.....	48
2.5	เกณฑ์ระดับคุณภาพตัวบ่งชี้.....	49
3.1	วันและเวลาในการดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบ Six Steps Approach.....	66
4.1	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอูปถัมภ์) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ.....	71
4.2	ผลการวิเคราะห์ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอูปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ (กลุ่มทดลอง).....	72
4.3	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอูปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ (กลุ่มควบคุม).....	73
4.4	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอูปถัมภ์) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ.....	74

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรู้และทักษะเบื้องต้น เป็นมาตรฐาน 1 ใน 18 มาตรฐานการศึกษาปฐมวัย เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นเป้าหมายหรือกรอบทิศทางให้แก่สถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสถานศึกษาให้ยั่งยืนของสำนักงานและคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนของมาตรฐานด้านคุณภาพเด็ก 8 มาตรฐานที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 เด็กมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 2 เด็กมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มาตรฐานที่ 3 เด็กสามารถทำงานจนสำเร็จ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต มาตรฐานที่ 4 เด็กสามารถคิดรวบยอดคิดแก้ปัญหาและคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มาตรฐานที่ 5 เด็กมีความรู้และทักษะเริ่มต้น มาตรฐานที่ 6 เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวและสนุกสนานกับการเรียนรู้ มาตรฐานที่ 7 เด็กมีสุขนิสัยสุขภาพและสุขภาพจิตที่ดี และมาตรฐานที่ 8 เด็กมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและการเคลื่อนไหว โดยแต่ละมาตรฐานมีตัวบ่งชี้ในการกำหนดเป้าหมายหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานนั้น ๆ และในส่วนของมาตรฐานที่ 5 เด็กมีความรู้และทักษะเบื้องต้น มี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก 2) มีทักษะในการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 3) มีทักษะในการสื่อสาร 4) มีทักษะในการสังเกตและสำรวจ 5) มีทักษะในเรื่องมิติสัมพันธ์ 6) มีทักษะในเรื่องจำนวนปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ 7) เชื่อมโยงความรู้และทักษะต่าง ๆ ซึ่งความรู้และทักษะเบื้องต้นเป็นแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในเรื่องความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คณิตศาสตร์และภาษา เป็นต้น สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2542 นอกจากนี้ วิชัย ดันศิริ กล่าวว่า การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ พื้นฐานที่ทำให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขนั้น ต้องมีความรู้เรื่องของทักษะและความรู้พื้นฐานด้านการอ่านออกเขียนได้ คำนวณได้อันเป็นส่วนจำเป็นของทักษะและความรู้พื้นฐานของชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 9) สอดคล้องกับสมาคมการอนุบาลการศึกษาแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำแนะนำส่วนประกอบของหลักสูตรปฐมวัยว่าต้องประกอบด้วย พัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการและทักษะบนพื้นฐานสิ่งที่ได้รู้หรือสามารถทำได้ (NAEYC อ้างถึงใน นกนต ธรรมบวร, 2549 : 71) ทุกสถานศึกษา

นำมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยและการพัฒนาระดับคุณภาพทุกมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผู้จัดการศึกษาอย่างทัดเทียมกันสมดังเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2549 : คำนำ) จำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ เป็นทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันคณิตศาสตร์เข้ามามีความสำคัญในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งสังคมโลกได้เปลี่ยนเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับตัวเลข ไม่ว่าจะป็นทางด้านสังคมวิทยาต้องอาศัยความรู้ทางสถิติ ด้านการเกษตร และอุตสาหกรรมก็ต้องใช้ความรู้และหลักการทางคณิตศาสตร์คิดคำนวณผล ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก็ต้องอาศัยคณิตศาสตร์ในการพัฒนา สอดคล้องกับสมาคมครูคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า คณิตศาสตร์เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นซึ่งทุกคนจำเป็นต้องมีสำหรับโลกแห่งเทคโนโลยีทั้งในปัจจุบันและอนาคต จึงจำเป็นต้องกระตุ้นเด็กให้รู้จักคิดและรู้จักว่าตนเป็นนักคณิตศาสตร์ที่มีความสามารถในการคิดด้วยเหตุผล เป็นนักแก้ปัญหา และสามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ตาม จำนวน ปริมาณ น้ำหนักและการกะประมาณ เป็นทักษะทางคณิตศาสตร์ที่ระบุเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งในส่วนของความรู้และทักษะเบื้องต้น เป็นมาตรฐานหนึ่งของมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัยใช้เป็นมาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 กำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาทุกระดับเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยนำมาตรฐานการศึกษาของชาติ รวมทั้งจุดหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรเป็นตัวตั้งในการกำหนดมาตรฐานซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ใช้มาตรฐานการศึกษาปฐมวัยสำหรับสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียนซึ่งกำหนดมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยครอบคลุมทั้งคุณภาพด้านผู้เรียน การเรียนการสอนการบริหารและการจัดการศึกษา และคุณภาพด้านการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งความรู้และทักษะเบื้องต้น อยู่ในส่วนของคุณภาพด้านผู้เรียน อย่างไรก็ตามความรู้และทักษะเบื้องต้นที่สำคัญต่อพัฒนามาตรฐานความรู้และทักษะเบื้องต้น เนื่องจากเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านสติปัญญาส่วนของคณิตศาสตร์อันเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันเป็นทักษะที่สำคัญ เรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณจากผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย ประจำปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านมาตรฐานคุณภาพเด็กของชั้นอนุบาลปีที่ 3 พบว่าโดยส่วนใหญ่ของระดับคุณภาพเด็กทั้งในระดับมาตรฐานและระดับตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระดับดี บางส่วนอยู่ในระดับดีมาก แต่ในส่วนของมาตรฐานที่ 5 ความรู้และทักษะเบื้องต้นตัวบ่งชี้ที่ 6 ทักษะในเรื่องจำนวน ปริมาณ

น้ำหนัก และการกะประมาณ พบว่า ระดับคุณภาพของเด็กอยู่ในระดับพอใช้ นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน พบว่า ทักษะในเรื่องดังกล่าวนี้มีจำนวนโรงเรียนที่ได้ระดับคุณภาพ 1 และ 2 ถึง 7 โรงเรียน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐาน และตัวบ่งชี้อื่นๆ ที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพ 1 และ 2 นั้น นับเป็นจำนวนที่สูง เนื่องจากส่วนใหญ่ระดับคุณภาพมาตรฐานและตัวบ่งชี้อื่นๆ นั้นอยู่ในระดับ 3 และ 4 (หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก, 2550 : 1)

ดังนั้นสรุปได้ว่าหากต้องการให้เด็กปฐมวัยมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนพัฒนาเด็กให้เต็มความสามารถและศักยภาพ เป็นคนเก่งและมีความสุขตามคุณลักษณะของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 นั้นผู้เรียนต้องมีคุณลักษณะทั้ง 8 มาตรฐาน เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ ตามหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาคุณภาพเด็กในมาตรฐานที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 6 เรื่องความรู้และทักษะเบื้องต้นในเรื่องของจำนวน ปริมาณ น้ำหนักและการกะประมาณ ให้มีระดับคุณภาพที่สูงขึ้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Design of Experience ของไลน์ เอ็ม สเปนเซอร์ และไซค์ เอ็ม สเปนเซอร์ (Lyle M. Spencer, Signe M. Spencer) ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดทักษะใหม่ ผู้สอนสามารถนำมาวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน เพื่อให้เด็กเกิดทักษะและปฏิบัติจนเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย สามารถติดตามผลการปฏิบัติได้ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและการจัดการศึกษาปฐมวัย เรียกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์เอฟโพรช ซึ่งควรคำนึงถึงตัวเด็กเป็นสำคัญเพราะเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันจึงควรให้มีกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยตรงกับความสนใจ ความต้องการของเด็กเพื่อให้มีโอกาสเลือกตามความสนใจ ความสามารถ กิจกรรมที่จัดจึงควรมีทั้งให้เด็กทำเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

ปัญหาการวิจัย

นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์เอฟโพรช มีความรู้และทักษะเบื้องต้นต่างจากนักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช
2. เพื่อเปรียบเทียบหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรชกับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช มีความรู้และทักษะเบื้องต้นสูงกว่านักเรียนชั้นอนุบาล 3 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) จำนวน 50 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ห้อง ห้องละ 25 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ความรู้และทักษะเบื้องต้นทางด้านคณิตศาสตร์
3. ขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เนื้อหาที่นำมาสร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ เนื้อหา จำนวน 2 เรื่อง คือ ชุมชนของฉัน และเรื่องกลางวัน-กลางคืน
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างวันที่ 7-24 มกราคม 2554 จำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน มี 6 กิจกรรม กิจกรรมละ 20 - 30 นาที

ข้อตกลงเบื้องต้น

การจัดประสบการณ์ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ กิจกรรมเกมการศึกษา กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิยามเชิงปฏิบัติ มีดังนี้

ความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ในการจดจำสาระเนื้อหาที่จำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัยในเรื่อง ทักษะด้านจำนวน ทักษะเรื่องปริมาณ ทักษะเรื่องน้ำหนัก ทักษะเรื่อง การกะประมาณ ซึ่งผู้วิจัยวัดจากแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ตรงกับมาตรฐานที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย 4 ทักษะคือ

1. ทักษะด้านจำนวนหมายถึงการนับจำนวน 1-20 การนับเพิ่มและลดจำนวน 1-20
2. ทักษะเรื่องปริมาณหมายถึงการรู้ค่ามากกว่า น้อยกว่า และเท่ากับ
3. ทักษะเรื่องน้ำหนักหมายถึงการรู้ค่าความหนักมากกว่า-เบากว่า-บางกว่า
4. ทักษะเรื่องการกะประมาณหมายถึงการคาดคะเนความสูงกว่า-เตี้ยกว่า และสั้น-ยาว

การจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบ ซิกซ์สแตปส์แอฟโพรช หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ตามแนวคิดของคอฟแมนและเฟรนวิก (Kaufman & Fenwick, 1981 : 9) ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมหรือทักษะกับเด็กๆ ทุกด้าน มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็นหมายถึงการกำหนดขอบเขตทักษะที่จะพัฒนา โดยคำนึงถึงความเหมาะสมเหตุผลและความสำคัญของการพัฒนาในเรื่องชุมชนของฉนั้นและเรื่อง กลางวัน - กลางคืน

2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้หมายถึงการวางแผนการสอนว่าจะสอนอะไร สอนอย่างไร เพื่อให้ประสบการณ์สำเร็จตามที่วางแผนไว้ด้วยจัดกิจกรรมดังนี้

- 2.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
- 2.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์
- 2.3 กิจกรรมสร้างสรรค์

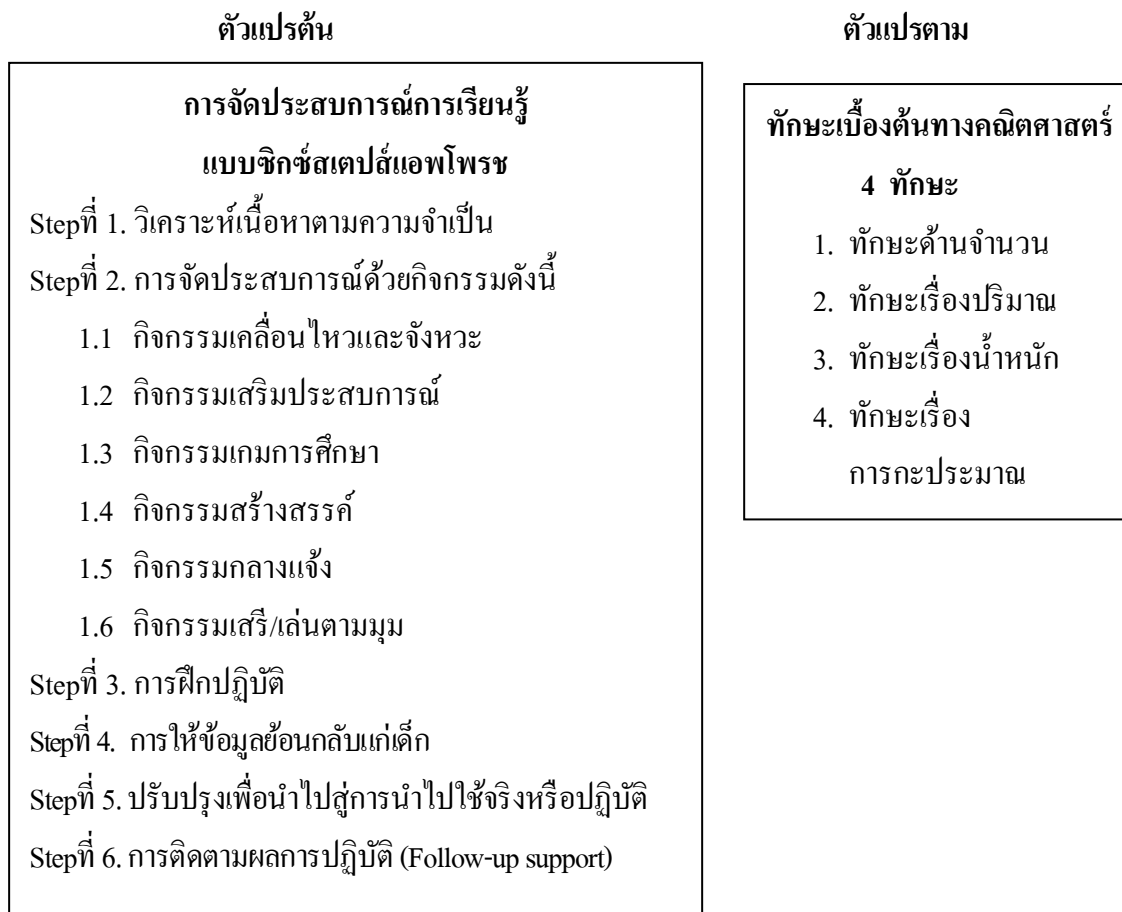
- 2.4 กิจกรรมกลางแจ้ง
- 2.5 กิจกรรมเกมการศึกษา
- 2.6 กิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม
3. การฝึกการปฏิบัติคือการนำแผนที่วางไว้มาฝึกปฏิบัติ (Practice)
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็กคือการลองผิดลองถูกเพื่อให้เด็กนำไปปรับปรุงพัฒนา
5. ปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติคือการกระตุ้นการเรียนรู้ทุกกิจกรรม โดยการทบทวนและปฏิบัติซ้ำๆจนเด็กนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
6. การติดตามผลการปฏิบัติ (Follow-up support) คือการวัดและการประเมินผล บันทึกลงหลังการจัดประสบการณ์

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย-หญิงที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอุปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 50 คนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ห้อง ห้องละ 25 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยมาเป็นแนวคิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สแตปส์แอฟ โพรซ ของไลท์เฮ็ม ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้เด็กพัฒนาทักษะชีวิตทุกด้านอย่างสมบูรณ์และสมดุลอันนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม ปรับตัวเข้ากับสภาพสังคม การเปลี่ยนแปลง มีความรู้และทักษะการดำเนินชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จากแนวคิดหลักการที่กล่าวมาแล้ว นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กปฐมวัยมีความรู้และทักษะเบื้องต้นที่สูงขึ้น
2. เด็กปฐมวัยสามารถนำความรู้และทักษะเบื้องต้นที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สแตปส์แอฟโพรช ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์แบบ ซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
2. หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์)
3. ความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์
4. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ ซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 3-47) ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยไว้ดังนี้

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติ และการพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรม ที่ได้อาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

หลักการ

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาเด็กปฐมวัยให้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ โดยกำหนดหลักการดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีคุณภาพ และมีความสุข
5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้งานได้คล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะดนตรีการเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
9. ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้น ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3-5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มความสามารถ

และศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 3-5 ปี มีดังนี้

เด็กอายุ 5 ปี

พัฒนาด้านร่างกาย

1. กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้
2. รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้น ได้ด้วยมือทั้งสอง
3. เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
4. เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้
5. ตัดกระดาษตามแนวเส้น โคงที่กำหนด
6. ใช้ก้ำมเนื้อเล็กได้ดี เช่น ตัดกระดาษ ผูกเชือกกรองเท้า ฯลฯ
7. ยึดตัวคล่องแคล่ว

พัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจ

1. แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
2. ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
3. ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

1. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
2. เล่นหรือทำงาน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
3. พบผู้ใหญ่ รู้จักไหว้ ทำความเคารพ
4. รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
5. รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. บอกความแตกต่างของกลิ่นสี เสียง รส รูปร่าง จำแนก และจัดหมวดหมู่สิ่งของได้
2. บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเองได้
3. พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
4. สนทนาโต้ตอบ/เล่าเป็นเรื่องราวได้
5. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่
6. รู้จักใช้คำถาม ทำไม อย่างไร
7. เริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม

8. นับปากเปล่าได้ถึง 20

ระยะเวลาเรียน

ใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1-3 ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาให้เด็กเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กที่มีโอกาสใกล้ชิดหรือมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่นำเนื้อหา การท่องจำ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกัน ควรปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น

ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษาอาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วยการสอนแบบบูรณาการหรือเลือกวิธีที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการศึกษปฐมวัย สาระการเรียนรู้กำหนดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์สำคัญมีดังนี้

1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่

1.1.1 การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่

- 1) การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- 2) การเคลื่อนไหวพร้อมวัสดุอุปกรณ์
- 3) การเล่นเครื่องเล่นสนาม

1.1.2 การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

- 1) การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส

- 2) การเขียนภาพและเล่นกับสี
- 3) การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน ทราย ไม้

เศษวัสดุ ฯลฯ

- 4) การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

1.1.4 การรักษาสุขภาพ ได้แก่ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย

1.1.4 การรักษาความปลอดภัย

2. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในกิจกรรมประจำวัน ประสพการณ์สำคัญ
ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ คนตรี

3. การแสดงปฏิกริยาโต้ตอบเสียงเพลง
4. การเล่นเครื่องดนตรีง่ายๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะประเภทตี ฯลฯ
5. การร้องเพลง ได้แก่ สุนทรีภาพ
6. การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
7. การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราว/เหตุการณ์ที่

สนุกสนานต่างๆ ได้แก่ การเล่น

8. การเล่นอิสระ
9. การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
10. การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม
11. การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการ

ด้านสังคม ได้แก่ การเรียนรู้ทางสังคม

- 11.1 การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- 11.2 การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 11.3 การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ
- 11.4 การมีโอกาสได้รับความรู้ความรูสึก ความสนใจ และความต้องการของตนเอง

และผู้อื่น

11.5 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

11.6 การแก้ปัญหาในการเล่น

12. การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย ประสพการณ์ที่สำคัญ
ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิด

13. การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส จิมรส และดมกลิ่น
14. การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่างๆ

15. การเชื่อมโยง ถ่ายภาพ และรูปแบบต่างๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
16. การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่นและผลงาน
17. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุต่างๆ ได้แก่ การใช้ภาษา
18. การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
19. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
20. การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์สิ่งต่างๆ
21. การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
22. การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก เขียนภาพ เขียนจุดเขียน เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง
23. การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็กอ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/เรื่องราวที่สนใจ ได้แก่ การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
24. การสำรวจและการอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่างๆ
25. การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
26. การเปรียบเทียบ เช่น ยาว สั้น ขรุขระ เรียบ ฯลฯ
27. การเรียงลำดับสิ่งต่างๆ
28. การคาดคะเนสิ่งต่างๆ
29. การตั้งสมมติฐาน
30. การทดลองสิ่งต่างๆ
31. การสืบค้นข้อมูล
32. การใช้หรืออธิบายสิ่งต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ จำนวน
33. การเปรียบเทียบจำนวน มากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
34. การนับสิ่งต่างๆ
35. การจับคู่หนึ่งต่อหนึ่ง
36. การเพิ่มหรือลดของจำนวนหรือปริมาณ ได้แก่ มิติสัมพันธ์
37. การต่อเข้าด้วยกัน การแยกออก การบรรจุและการเทออก
36. การสังเกตสิ่งต่างๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างๆกัน
37. การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน
38. การอธิบายในเรื่องทิศทางการเคลื่อนที่ของคนและสิ่งต่างๆ
39. การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยการวาดภาพ ภาพถ่าย และรูปภาพ ได้แก่ เวลา
40. การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำโดยสัญญาณ

41. การเปรียบเทียบเวลา เช่น ตอนเช้า ตอนเย็น เมื่อวานนี้ พรุ่งนี้ ฯลฯ
42. การเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ
43. การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของฤดู

สาระที่ควรเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัยความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็กสาระที่เด็กอายุ 3-5 ปี ควรเรียนรู้มีดังนี้

1. เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ วิธีรักษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี

2. เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรมีโอกาสรู้จักและรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้อง หรือมีโอกาสใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

3. ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรจะได้เรียนรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ฯลฯ

4. สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรรู้จักสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก ผิวสัมผัสของสิ่งต่างๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ และการสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ดังนี้

1. หลักการจัดประสบการณ์

- 1.1 จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 เน้นเด็กเป็นที่สำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 1.3 จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกระบวนการคิดและผลผลิต

1.4 จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของ การจัดประสบการณ์

1.5 ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2. แนวทางการจัดประสบการณ์

2.1 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือ เหมาะสมกับอายุวุฒิภาวะและระดับพัฒนาเพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ

2.2 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้คือ เด็กได้ลงมือกระทำการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2.3 จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้

2.4 จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่มคิด วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำและนำเสนอความคิด โดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวกและเรียนรู้ร่วมมือกับเด็ก

2.5 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้อาณาเขตล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุขและเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ กัน

2.6 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และอยู่ในวิถีชีวิตชุมชน

2.7 จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.8 จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

2.9 ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ ทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และการพัฒนาการ

2.10 จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

3. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบเป็นการช่วย ให้ทั้งผู้สอนและเด็กทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใดและอย่างไร การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรมประจำวันดังนี้

3.1 หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

3.1.1 กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัน

3.1.2 กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า 20 นาที

3.1.3 กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลา 40-60 นาที

3.1.4 กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้อง และนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภททั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหน็ดเหนื่อยเกินไป

3.2 ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน การเลือกกิจกรรมที่นำมาจัด แต่ละวันต้องให้ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

3.2.1 การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อใหญ่ การเคลื่อนไหว และความคล่องแคล่ว ในการใช้วัยต่างๆ จึงควรจัดกิจกรรมโดยให้เด็ก ได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

3.2.2 การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา จึงควรจัดกิจกรรมโดยให้เด็ก ได้เล่นเครื่องเล่น สัมผัสเล่นเกมต่อภาพ ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับชิ้นส่วน ใช้อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

3.2.3 การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย และศาสนาที่นับถือ จึงควรจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเล่น ให้เด็กมีโอกาสตัดสินใจ ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ตลอดเวลา ที่โอกาสเอื้ออำนวย

3.2.4 การพัฒนาสังคมนิสัย เพื่อให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น จึงควรจัดให้เด็ก ได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่าง

สม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ จับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของส่วนร่วม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ ฯลฯ

3.2.5 การพัฒนาความคิด เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ แก้ปัญหา จึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก คั่นคว้า จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทดลองศึกษานอกสถานที่ ประกอบอาหาร หรือจัดให้เด็กได้เล่นเกมการศึกษาที่เหมาะสมกับวัย อย่างหลากหลาย ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และในการทำกิจกรรม ทั้งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่หรือรายบุคคล

3.2.6 การพัฒนาภาษา เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก การนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ จึงควรจัดกิจกรรม ทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านและบุคคลากรที่แวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรม ทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

3.2.7 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และเห็นความสวยงามของสิ่งต่างๆ รวบรวม โดยใช้กิจกรรม ศิลปะ และดนตรีเป็นสื่อ ใช้ในการเคลื่อนไหว และจังหวะตามจินตนาการ ให้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ อย่างอิสระ ตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก เล่นบทบาทสมมติในมุมเล่นต่างๆ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นก่อสร้างสิ่งต่างๆ เช่น แท่งไม้ รูปทรงต่างๆ ฯลฯ

3.2.8 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดความรู้สึกและความเห็น ความสวยงามของสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยใช้กิจกรรมศิลปะดนตรีเป็นสื่อ ใช้การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ให้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ อย่างอิสระ ตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก เล่นบทบาทสมมติในมุมเล่นต่างๆ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นก่อสร้างสิ่งต่างๆ เช่น แท่งไม้ รูปทรงต่างๆ ฯลฯ

4. การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-5 ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ทั้งนี้ให้มุ่งนำข้อมูลการประเมินการพิจารณา ปรับปรุงวางแผนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กแต่ละคน ได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตร

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสม และควรใช้กับเด็กอายุ 3-5 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล จากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 84-96) การประเมินพัฒนาการ หมายถึง กระบวนการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ในขณะที่ทำกิจกรรมแล้วจดบันทึกลงในเครื่องมือ ที่ผู้สอนสร้างขึ้นหรือกำหนดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติตามตารางกิจกรรมประจำวัน และครอบคลุมพัฒนาการเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรม หรือประสบการณ์ พัฒนาเด็กให้เด็กตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมิน พัฒนาการเด็ก จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กวัย 3-5 ปี เป็นอย่างดี และต้องเข้าใจในโครงสร้างของการประเมินอย่างละเอียดว่า จะประเมินเมื่อไรและอย่างไรต้องมีความสามารถในการเลือกเครื่องมือและวิธีที่จะใช้ได้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ผลของการประเมินนั้นเที่ยงตรง และเชื่อถือได้ การประเมินพัฒนาการอาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ง่ายต่อการปฏิบัติ และนิยมใช้กันมากที่สุดคือการสังเกต ซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่องและบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างสม่ำเสมอ อาจกล่าวได้ว่า ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็ก ต้องคำนึงถึงเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. หลักการประเมินพัฒนาการของเด็ก

- 1.1 ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้าน และนำผลมาพัฒนาเด็ก
- 1.2 ประเมินเป็นรายบุคคล อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
- 1.3 สภาพการประเมิน ควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติ กิจกรรมประจำวัน
- 1.4 ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกลงเครื่องมือและจดบันทึกไว้

เป็นหลักฐาน

1.5 ประเมินตามสภาพจริง ด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลายๆ ด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

2. ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยจะต้องผ่านขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาดังปรากฏในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 อย่างละเอียด จึงจะทำให้ดำเนินการพัฒนาการได้อย่างถูกต้องและตรงกับความเป็นจริง

2.2 วางแผน เลือกลงวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึก และประเมินพัฒนาการ เช่น แบบบันทึกพฤติกรรมเหมาะที่จะใช้บันทึกพฤติกรรมของเด็ก การบันทึกรายวัน

เหมาะกับการบันทึกกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน การบันทึกการเลือกของเด็กเหมาะสำหรับใช้บันทึกลักษณะเฉพาะ หรือปฏิกิริยาที่เด็กมีต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะเลือกใช้เครื่องมือ ประเมินพัฒนาการให้เหมาะสม เพื่อจะได้ผลของการพัฒนาการที่ถูกต้องตามต้องการ

2.3 คำนิยามการประเมินและบันทึกพัฒนาการหลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่จะใช้ประเมิน และบันทึกพัฒนาการแล้ว ก่อนจะลงมือประเมินและบันทึกจะต้องอ่านคู่มือหรือคำอธิบายวิธีการใช้ เครื่องมือนั้นๆ อย่างละเอียดแล้วจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่ปรากฏตามคู่มือและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป

2.4 ประเมินและสรุป การประเมินและสรุปนั้นต้องดูจากผลการประเมินหลายๆ ครั้ง มิใช่เพียงครั้งเดียวหรือนำเอาผลจากการประเมินเพียงครั้งเดียวมาสรุป อาจทำให้เกิดผิดพลาดได้ ผลการประเมินดูได้จากผลที่ปรากฏในเครื่องมือ ประเมินและบันทึกพัฒนาการ เช่น ประเมินการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กอายุ 3 ปี ปรากฏว่า ยังเดินขึ้นบันไดสลับเท้ายังไม่ได้ ก็ต้องมาตีความหมายว่า กำลังขาของเด็กยังมีไม่พอที่จะเดินสลับเท้าขึ้นบันได อาจสรุปได้ว่าพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ยังไม่แข็งแรง เหมาะสมกับวัยต้องจัดกิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ส่วนขาต่อไป

2.5 รายงานผล เมื่อได้ผลจากการประเมินและสรุปพัฒนาการของเด็กแล้ว ผู้สอนจะต้องตัดสินใจว่าจะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด ด้วยจุดประสงค์อะไร และจะต้องใช้รูปแบบใดสำหรับรายงาน เช่น ต้องรายงานผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อให้ทราบว่ากิจกรรมหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษาที่จัดให้เด็กนั้น ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กแต่ละคนอย่างไร เป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อจะได้วางแผนช่วยเหลือเด็ก ได้ตรงตามความต้องการต่อไป โดยสถานศึกษาจะมีสมุดประจำตัวเด็ก แต่ผู้สอนใช้สมุดรายงานนั้นเป็นเครื่องมือหรือแบบรายงานผู้ปกครองได้ และถ้าผู้สอนมีข้อเสนอแนะหรือจะขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ก็อาจจะเขียนเพิ่มเติมลงไป ในสมุดรายงาน และต้องคำนึงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะใช้แบบรายงานใดข้อมูลควรจะมีความหมายเกิดประโยชน์แก่เด็กเป็นสำคัญ การบันทึกข้อความลงในสมุดรายงานประจำตัวเด็ก ผู้สอนควรใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์มากกว่าในทางลบ

2.6 การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ผู้สอนต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้สอนควรยกย่องผู้ปกครองที่พยายามมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก ผู้สอนจะต้องต้อนรับผู้ปกครองที่มาสถานศึกษา ขอบคุนสำหรับความร่วมมือ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองเพื่อรายงานเรื่องเด็ก พุดคุยด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกถึงความสำคัญของตนเองและต้องการที่จะมีส่วนร่วมกับผู้ส่วนในการพัฒนาเด็กของตน

การติดต่อสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครอง ควรจะเป็นการติดต่อสื่อสารสองทาง คือจากสถานศึกษาไปสู่บ้าน และจากบ้าน ไปสถานศึกษา กระตุ้นให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพราะผู้ปกครองจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาเด็กทุกคนได้เป็นอย่างดี สำหรับการติดต่อกับผู้ปกครองอาจทำได้หลายวิธีเช่น การติดต่อด้วยวาจา ได้แก่ การสนทนาด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ การเยี่ยมบ้าน การประชุมผู้ปกครอง การติดต่อด้วยวิธีอื่นเช่น ป้ายติดประกาศ วารสาร ข่าวสาร ผู้รับฟังความคิดเห็น เป็นต้น นอกจากนี้ อาจให้ผู้ปกครองอาสาสมัครมาช่วยงานผู้สอน ในสถานศึกษา เช่น เล่านิทาน ร้องเพลง และอ่านหนังสือให้เด็กฟัง ช่วยในเวลาเด็กทำกิจกรรมเสรี ช่วยสังเกตเด็กบันทึกพัฒนาการและอื่นๆ อีกมากมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็ก ซึ่งสถานศึกษา ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำงานกับผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง

3. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเด็ก

ในการสรุปผลการประเมิน พัฒนาการเด็กปฐมวัยแต่ละครั้ง ควรใช้วิธีการ ประเมินอย่างหลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุด วิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมิน เด็กปฐมวัยมีด้วยกันหลายวิธีดังต่อไปนี้

3.1 การสังเกตและการบันทึก การสังเกตมีอยู่ 2 แบบ คือ การสังเกตอย่างมีระบบ ได้แก่ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และอีกแบบหนึ่ง คือการสังเกตแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวัน และเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น ผู้สอนจดบันทึกไว้ การสังเกตเป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการศึกษาพัฒนาการของเด็ก เมื่อมีการสังเกตต้องมีการบันทึก ผู้สอนควรทราบว่าจะบันทึกอะไร การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเด็กเจริญเติบโต และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงต้องนำมาบันทึกเป็นหลักฐาน ไว้อย่างชัดเจน การสังเกตและการบันทึกพัฒนาการเด็กสามารถใช้แบบง่ายๆ คือ

3.2 แบบบันทึกพฤติกรรม ใช้บันทึกเหตุการณ์เฉพาะอย่าง โดยบรรยายพฤติกรรม เด็กผู้บันทึกต้องบันทึกวัน เดือน ปีเกิดของเด็ก และวันเดือน ปีที่ทำการบันทึกในแต่ละครั้ง

3.3 การบันทึกรายวัน เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน ถ้าหากบันทึกในรูปแบบของการบรรยายก็มักจะเน้นเฉพาะเด็ก รายที่ต้องการศึกษาข้อดีของการบันทึกรายวันคือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล ช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลมากขึ้นสำหรับเด็กวินิจฉัยว่า สมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังช่วยชี้ให้เห็นข้อดี ข้อเสียของการจัดกิจกรรม และประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี

3.3.1 แบบสำรวจรายการ ช่วยให้สามารถวิเคราะห์เด็ก แต่ละคน ได้ค่อนข้างละเอียดเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

3.3.2 การสนทนาสามารถใช้การสนทนาได้ทั้งเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลเพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็กและบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรม หรือบันทึกรายวัน

3.3.3 การสัมภาษณ์ ด้วยวิธีพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคล และควรจัดในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเครียด และวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กคิดและตอบอย่างอิสระ จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก และค้นพบศักยภาพในตัวเด็ก ได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์

3.3.4 การรวบรวมผลงานที่แสดงออกถึงความก้าวหน้าแต่ละด้านของเด็กเป็นรายบุคคลโดยจัดเก็บรวบรวมไว้ในแฟ้มผลงาน (Portfolio) ซึ่งเป็นวิธีรวบรวมและจัดระบบข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็ก โดยใช้เครื่องมือต่างๆ รวบรวมเอาไว้อย่างมีจุดหมายที่ชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการแต่ละด้าน นอกจากนี้ยังรวมเครื่องมืออื่นๆ เช่น แบบสอบถามผู้ปกครอง แบบสังเกตพฤติกรรมแบบบันทึกสุขภาพอนามัย ฯลฯ เอาไว้ในแฟ้มผลงาน เพื่อผู้สอนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กอย่างชัดเจน และถูกต้อง การเก็บผลงานของเด็กจะไม่ถือว่าเป็นการประเมินผล ถ้างานแต่ละชิ้นถูกรวบรวมไว้โดยไม่ได้รับการประเมินจากผู้สอน และไม่มีการนำผลมาปรับปรุง พัฒนเด็กหรือปรับปรุงการสอนของผู้สอน ดังนั้น จึงเป็นแต่การสะสมผลงานเท่านั้น เช่น แฟ้มผลงานจิตเขียน งานศิลปะจะเป็นเพียงแค่แฟ้มผลงานเด็ก ถ้าไม่มีการประเมินแฟ้มผลงานนี้จะเป็นเครื่องมือ การประเมินต่อเมื่องานที่สะสมแต่ละชิ้นถูกใช้ในการบ่งบอก ความก้าวหน้า ความต้องการของเด็ก และเป็นการสะสมอย่างต่อเนื่องที่สร้างสรรค์โดยผู้สอนและเด็ก

4. การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก ตัวชี้วัดของการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วๆ ไปได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก แนวทางการเจริญเติบโตมีดังนี้

4.1 การประเมินการเจริญเติบโตโดยการชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูงเด็ก แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกมปกติ ในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งใช้สำหรับติดตามการเจริญเติบโตโดยรวม

4.2 การวัดเส้นรอบศีรษะมีความสำคัญในการติดตามการเจริญเติบโตของสมองในเด็กที่มีเส้นรอบศีรษะเล็กกว่าปกติเมื่อเปรียบเทียบกับวัยอาจแสดงถึงความผิดปกติของสมอง การตรวจสุขภาพปาก และฟัน คือ การตรวจสอบ และรักษาสิ่งผิดปกติของฟันและปาก

4.3 การรักษาฟัน และปากสะอาดและมีสุขภาพดีอยู่เสมอ ผู้สอนควรแนะนำให้ ผู้ปกครองพาเด็กไปให้ทันตแพทย์ตรวจอย่างสม่ำเสมอปีละ 1-2 ครั้ง นอกจากนี้ผู้สอนควรเข้าใจวิธีการ ดูแลฟัน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้พิมพ์เผยแพร่ เพื่อแนะนำเด็กและผู้ปกครอง เพื่อดูแลรักษาฟันเด็ก ให้ดีอยู่เสมอ เช่น การแปรงฟัน ได้แนะนำให้วางแปรงตั้งฉากกับตัวฟัน ถูแปรงไปมาสั้นๆ ใน แนวนอน ให้ทั่วถึงฟันทุกซี่ในปากทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ควรแปรงฟันทุกครั้งหลังกินขนมหวาน หรือหลังมื้ออาหาร

4.4 การได้รับวัคซีนป้องกันโรคชั้นพื้นฐาน การให้ภูมิคุ้มกันโรคต่างๆ แก่เด็ก เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะจะทำให้เด็กไม่เป็นโรคต่างๆ เช่น โรคตับอักเสบบี โรคโปลิโอ บาดทะยัก ไอกรน และอื่นๆ ซึ่งอาจจะทำให้เด็กพิการ หรือถึงแก่ชีวิตได้

5. การจัดสภาพแวดล้อม

การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาปฐมวัย มีความสำคัญต่อเนื่องจากธรรมชาติของเด็กในวัยนี้สนใจที่จะเรียนรู้ ค้นคว้า ทดลอง และต้องสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ดังนั้น การจัดเตรียม สิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมตามความต้องการของเด็ก จึงมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและ การเรียนรู้ของเด็ก เด็กสามารถเรียนรู้จากการเล่นที่เป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดจากการรับรู้ด้วยประสาท สัมผัสทั้ง 5 จึงจำเป็นต้องจัดสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของ หลักสูตร เพื่อส่งผลให้บรรลุจุดหมายในการพัฒนาเด็ก

การจัดสภาพแวดล้อมจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ ความสะอาด ความปลอดภัย ความมี อิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น ความสะดวกในการทำกิจกรรม ความพร้อมของอาคารสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องน้ำห้องส้วม สนามเด็กเล่น ฯลฯ ความเพียงพอเหมาะสมในเรื่องขนาดน้ำหนัก จำนวน สี ของสื่อและเครื่องเล่น บรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ต่างๆ

5.1 สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

หลักสำคัญในการจัดต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสะอาด เป้าหมาย ของการพัฒนาเด็ก ความเป็นระเบียบ ความเป็นตัวของตัวเอง ให้เด็กเกิดความรู้สึกรับผิดชอบ มั่นใจ และมีความสุข ซึ่งอาจจัดแบ่งพื้นที่ให้เหมาะสมกับการประกอบกิจกรรมตามหลักสูตรดังนี้

5.1.1 พื้นที่อำนวยความสะดวกสำหรับเด็กและผู้สอน

- 1) ที่แสดงผลงานของเด็กอาจจัดเป็นแผ่นป้ายหรือที่แขวนผลงาน
- 2) ที่เก็บแฟ้มผลงานของเด็กอาจจัดทำเป็นกล่องหรือจัดใส่แฟ้ม
- 3) ที่เก็บเครื่องใช้ส่วนตัวของเด็กอาจทำเป็นช่องตามจำนวนเด็ก

รายบุคคล

4) ที่เก็บเครื่องใช้ของผู้สอน เช่น อุปกรณ์การสอนของส่วนตัวของผู้สอน ฯลฯ

5) ป้ายนิเทศตามหน่วยการสอนหรือสิ่งที่เด็กสนใจ

5.1.2 พื้นที่ปฏิบัติกิจกรรมและการเคลื่อนไหว ต้องกำหนดให้ชัดเจน ควรมีพื้นที่ที่เด็กสามารถจะทำงานได้ด้วยตนเอง และทำกิจกรรมด้วยกันในกลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระจากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่งโดยไม่รบกวนผู้อื่น

5.1.3 พื้นที่จัดมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ สามารถจัดได้ตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับสภาพของห้องเรียน จัดแยกส่วนที่ใช้เสียงดังและเงียบออกจากกัน เช่น มุมบล็อกลูกอยู่ห่างจากมุมหนังสือ มุมสมมติบทบาทอยู่ติดกับมุมบล็อก มุมวิทยาศาสตร์อยู่ใกล้มุมศิลปะ ฯลฯ ที่สำคัญจะต้องมีของเล่นวัสดุในมุมอย่างเพียงพอต่อการเรียนรู้ของเด็ก การเล่นในมุมเล่นอย่างเสรี มักถูกกำหนดไว้ในตารางกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้โอกาสเด็กได้เล่นอย่างเสรีประมาณวันละ 60 นาที การจัดมุมเล่นต่างๆ ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) ในห้องเรียนควรมีมุมเล่นอย่างน้อย 3-5 มุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่ของห้อง

2) ควรได้มีการผลัดเปลี่ยนของเล่นตามมุมบ้าง ตามความสนใจของเด็ก

3) ควรจัดให้มีประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้ไปแล้วปรากฏในมุมเล่น เช่น เด็กเรียนรู้เรื่องผีเสื้อผู้สอนอาจจัดให้มีการเลี้ยงหนอนหรือมีผีเสื้อตัวฟ้าใส่กล่องไว้ให้เด็กดูเล่นในมุมธรรมชาติศึกษาหรือมุมวิทยาศาสตร์

4) ควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการจัดมุมเล่น ทั้งนี้เพื่อจูงใจให้เด็กรู้สึกเป็นเจ้าของ อยากเรียนรู้ อยากเข้าเล่น

5) ควรเสริมสร้างวินัยให้กับเด็ก โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่าเมื่อเล่นเสร็จแล้วจะต้องเก็บอุปกรณ์ทุกอย่างเข้าที่ให้เรียบร้อย

5.1.4 มุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ที่ควรจัดมีดังนี้

1) มุมบล็อก เป็นมุมที่จัดเก็บบล็อกไม้ต้นที่มีขนาดและรูปทรงต่างๆ กัน เด็กสามารถนำมาเล่นต่อประกอบกัน เป็นสิ่งต่างๆ ตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เป็นมุมที่ควรจัดให้อยู่ห่างจากมุมที่ต้องการความสงบ เช่น มุมหนังสือ ทั้งนี้เพราะเสียงจากการเล่นก่อไม้บล็อก อาจทำลายสมาธิเด็กที่อยู่มุมหนังสือได้ นอกจากนี้ยังควรอยู่ห่างจากทางเดินผ่านหรือทางเข้าออกของห้องเพื่อไม่ใช้กีดขวางทางเดิน หรือเกิดอันตรายจากการเดินสะดุดไม้บล็อก การจัดเก็บไม้บล็อกเหล่านี้ ควรจัดวางในระดับที่เด็กสามารถหยิบเล่น หรือนำเก็บด้วยตนเองได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และควรได้ฝึกให้เด็กหัดจัดเก็บเป็นหมวดหมู่เพื่อความเป็นระเบียบ สวยงาม

2) มุมหนังสือ ในห้องเรียนควรมีที่เงียบสงบ สำหรับเด็กได้ดูรูปภาพ อ่านหนังสือนิทาน ฟังนิทาน ผู้สอนควรได้จัดมุมหนังสือให้เด็กได้คุ้นเคยกับตัวหนังสือ และได้ทำกิจกรรมต่างๆ ตามคำฟังหรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ควรจัดห่างจากมุมที่มีเสียง เช่น มุมบล็อก มุมบทบาทสมมติ ฯลฯ และควรจัดบรรยากาศสูงใจให้เด็กได้เข้าไปใช้เพื่อเด็กจะได้คุ้นเคยกับตัวหนังสือและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับเด็ก

3) มุมบทบาทสมมติ เป็นมุมที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กมีโอกาสได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากบ้านหรือชุมชนมาเล่นแสดงบทบาทสมมติ เลียนแบบบุคคลต่างๆ ตามจินตนาการของตน เช่น เป็นพ่อแม่ในมุมบ้าน เป็นหมอในมุมหมอ เป็นพ่อค้าแม่ค้าในมุมร้านค้า ฯลฯ การเล่นดังกล่าวเป็นการปลูกฝังความสำนึกถึงบทบาทสังคมที่เด็กได้พบเห็นในชีวิตจริง การจัดควรอยู่ใกล้มุมบล็อกและอาจจัดเป็นสถานที่ต่างๆ นอกจากการจัดเป็นบ้าน โดยสังเกตการเล่นและความสนใจของเด็กว่ามีการเปลี่ยนแปลงบทบาทเดิมไปสู่รูปแบบการเล่นอื่นหรือไม่ อุปกรณ์ที่นำมาจัดก็ควรเปลี่ยนไปตามความสนใจของเด็กเช่นกัน ดังนั้นมุมบทบาทสมมติจึงอาจจัดเป็นบ้าน ร้านอาหาร ร้านขายของ ร้านเสริมสวย โรงพยาบาล เป็นต้น ในขณะที่เดียวกับอุปกรณ์ที่นำมาจัดให้เด็กต้องไม่เป็นอันตรายและมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

4) มุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษาเป็นมุมเล่นที่ผู้สอนจัดรวบรวมสิ่งของต่างๆ หรือสิ่งที่มีในธรรมชาติให้เด็กได้สำรวจ สังเกต ทดลองค้นพบด้วยตนเองซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ให้กับเด็ก การจัดมุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษาเป็นมุมที่ต้องการความสงบคล้ายมุมหนังสือ จึงอาจจัดไว้ใกล้กันได้ และเพื่อเราให้เด็กสนใจในสิ่งที่นำมาแสดง ของที่จัดวางไว้จึงควรอยู่ในระดับที่เด็กหยิบ จับ ดูวัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นได้โดยสะดวก และสิ่งที่นำมาตั้งแสดงนั้น ไม่ควรจะต้องแสดงของสิ่งเดียวกันตลอดปี แต่ควรปรับเปลี่ยนให้น่าสนใจ

5) มุมศิลปะ กิจกรรมศิลปะเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาเด็กได้หลายด้าน เช่น ทางด้านกล้ามเนื้อ ซึ่งจะช่วยให้มือของเด็กพร้อมที่จะจับดินสอเขียนหนังสือได้เมื่อไปเรียนในชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยในการพัฒนาทางอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เด็กจะมีโอกาสทำงานตามคำฟังและทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักปรับตัวที่จะทำงานด้วยกันและส่งเสริมจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นการจัดให้มีมุมศิลปะจึงเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้พัฒนามากขึ้นและยังสนองความสนใจ ความต้องการของเด็กวัยนี้ได้เป็นอย่างดี มุมศิลปะเป็นมุมหนึ่งที่เด็กต้องใช้สมาธิในการทำงาน จึงควรจัดให้อยู่ในบริเวณที่ต้องการความสงบเช่นกัน อาจจัดเป็นโต๊ะสำหรับให้เด็กทำงานศิลปะ โดยมีพลาสติกหรือกระดาษปูกันเลอะเทอะก่อนทำงาน และจัดวางอุปกรณ์ทำงานศิลปะไว้บน โต๊ะ หรือจัดให้มีกระดานขาหยั่งสำหรับเด็กเขียนภาพระบายสีน้ำ

5.2 สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน คือ การจัดสภาพแวดล้อมภายในอาณาบริเวณรอบๆ สถานศึกษา รวมทั้งจัดสนามเด็กเล่น พร้อมเครื่องเล่นสนาม จัดระวางรักษาความปลอดภัยภายในบริเวณสถานศึกษา ดูแลรักษาความสะอาด ปลูกต้นไม้ให้ความร่มรื่นรอบๆ บริเวณสถานศึกษา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

5.2.1 บริเวณสนามเด็กเล่น ควรมีพื้นผิวหลายประเภท เช่น ดิน ทราย หญ้า พื้นที่เหมาะสำหรับเล่นของเล่นที่มีล้อ รวมทั้งที่ร่ม ที่โล่งแจ้ง พื้นที่เหมาะสำหรับขุด ที่เล่นน้ำ บ่อทราย พร้อมอุปกรณ์ประกอบการเล่น เครื่องเล่นสนามสำหรับปีนป่าย ทรงตัว ฯลฯ ทั้งนี้ต้องไม่ติดกับบริเวณที่มีอันตราย ต้องมีผู้ดูแลเครื่องเล่นให้อยู่ในสภาพที่แข็งแรง ปิดล็อกอยู่เสมอ และมีผู้ดูแลเรื่องความสะอาด

5.2.3 ที่นั่งเล่นพักผ่อนจัดที่นั่งไว้ได้ร่มไม้ที่มีร่มเงา อาจใช้กิจกรรมกลุ่มย่อยๆ หรือกิจกรรมที่ต้องการความสงบ หรืออาจจัดเป็นลานนิทรรศการให้ความรู้แก่เด็กและผู้ปกครอง

5.2.4 บริเวณธรรมชาติ ปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ พืชผักสวนครัว หากบริเวณสถานศึกษาไม่มีมากนักอาจปลูกพืชในกระบะหรือกระถาง

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์)

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ตั้งอยู่ถนนหัวหิน-ตะเกียบ ตำบลหนองแอก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน จัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาล-ประถมศึกษา มีนักเรียนจำนวน 421 คน มีครูจำนวน 21 คน มีคณงาน 1 คน ภารโรง 1 คน คนขับรถ 1 คน ฝ่ายธุรการ 1 คน และฝ่ายโภชนาการ 1 คน

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การจัดการศึกษาปฐมวัย มุ่งพัฒนาเด็กบนพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กตามศักยภาพภายใต้สังคม ประเพณี วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรักเอื้ออาทรและเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กได้พัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) มุ่งหวังให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและตามความต้องการของแต่ละคน

วิสัยทัศน์การศึกษาปฐมวัย

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) จัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้อยู่ในชั้นแนวหน้าที่น่าอยู่ เอื้อต่อการพัฒนาความพร้อมของเด็กทั้ง 4 ด้าน มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพที่ดี

มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ ประหยัด รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่มีความรู้ ความสามารถ กล้าแสดงออกและช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีโอกาสใช้สื่อ เครื่องเล่นและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย ปลอดภัย ได้รับความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน

ภารกิจการศึกษาปฐมวัย

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมในด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา
2. พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของกระทรวงมหาดไทย
3. พัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
5. จัดกิจกรรมเสริมสร้างสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นทั้งในและนอกสถานศึกษา
6. จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน
7. ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพโดยชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม
8. ส่งเสริมสิทธิโอกาสทางการศึกษาให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกประเภท

เป้าหมายการศึกษาปฐมวัย

1. ผู้เรียนมีความพร้อม กล้าแสดงออก และพัฒนาการทุกด้านเหมาะสมกับวัย
2. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ ประหยัดและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหา และการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันเหมาะสมกับวัย
4. ผู้เรียนมีมารยาทและปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย
5. ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
6. ผู้เรียนมีคุณภาพ การศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนดไว้
7. ผู้ปกครองนักเรียนอนุบาลทุกคนและชุมชนใกล้เคียง หรือที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนา และจัดการศึกษาในโรงเรียน
8. ครูได้รับการศึกษาด้านการศึกษาปฐมวัย และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

คุณลักษณะตามวัย

เด็กอายุ 5 ปี

1. พัฒนาการด้านร่างกาย

- 1.1 กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสอง
- 1.3 เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
- 1.4 เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้
- 1.5 ตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งที่กำหนด
- 1.6 ใช้ก้ำมือน้อยได้ดี เช่น ตัดกระดาษ ผูกเชือกกรองเท้า ฯลฯ
- 1.7 ยึดตัว คล่องแคล่ว

2. พัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจ

- 2.1 แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
- 2.2 ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
- 2.3 ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

3. พัฒนาการด้านสังคม

- 3.1 ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
- 3.2 เล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
- 3.3 พบผู้ใหญ่รู้จักไหว้ทำความเคารพ
- 3.4 รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
- 3.5 รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา

- 4.1 บอกความแตกต่างของกลิ่น สี เสียง รส จำแนก และจัดหมวดหมู่สิ่งของได้
- 4.2 บอกชื่อ-นามสกุลและอายุของตนเองได้
- 4.3 พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 4.4 สนทนาโต้ตอบ/เล่าเป็นเรื่องราวได้
- 4.5 สร้างผลงานตามความรับผิดชอบของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและ

แปลกใหม่

- 4.6 รู้จักใช้คำถาม ทำไม อย่างไร
- 4.7 เริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม
- 4.8 นับปากเปล่าได้ถึง 20

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการและคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กที่มีโอกาสใกล้ชิดหรือมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่เน้นเนื้อหา การท่องจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกัน ควรปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น

ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษา อาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วยการสอน แบบบูรณาการหรือเลือกใช้วิธีการที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สาระการเรียนรู้ กำหนดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์สำคัญมีดังนี้

1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่

1.1.1 การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่

- 1) การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่
- 2) การเคลื่อนไหวพร้อมกับวัสดุอุปกรณ์
- 3) การเล่นเครื่องเล่นสนาม

1.1.2 การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

- 1) การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- 2) การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- 3) การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน ทราย ไม้

เศษวัสดุ ฯลฯ

4) การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

1.1.3 การรักษาสุขภาพ ได้แก่ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย

1.1.4 การรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นในชีวิตประจำวัน

1.2 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่

1.2.1 ดนตรี

- 1) การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
- 2) การเล่นเครื่องดนตรีง่ายๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะประเภทตี

ฯลฯ

3) การร้องเพลง

1.2.2 สุนทรียภาพ

- 1) การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
- 2) การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราว/

เหตุการณ์ที่สนุกสนานต่างๆ

1.2.3 การเล่น

- 1) การเล่นอิสระ
- 2) การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
- 3) การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

1.2.4 คุณธรรม จริยธรรม ได้แก่ การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ

1.3 ประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ การเรียนรู้ทางสังคม

1.3.1 การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง

1.3.2 การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3.3 การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ

1.3.4 การมีโอกาสได้ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของตนเองและ

ผู้อื่น

1.3.5 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

1.3.6 การแก้ปัญหาในการเล่น

1.3.7 การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อยู่อาศัยและความเป็นไทย

1.4 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่

1.4.1 การคิด

- 1) การรู้จักสิ่งต่างๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น
- 2) การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่างๆ

- 3) การเชื่อมโยง ภาพถ่าย และรูปแบบต่างๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- 4) การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่นและผลงาน
- 5) การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ ต่างๆ

1.4.2 การใช้ภาษา

- 1) การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- 2) การพูดคุยกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
- 3) การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
- 4) การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- 5) การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก
เขียนภาพ เขียนขีดเขียน เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตัวเอง
- 6) การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก
ภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/เรื่องราวจนที่สนใจ

1.4.3 การสังเกต การจำแนก การเปรียบเทียบ

- 1) การสำรวจและอธิบายความเหมือน ความแตกต่างของสิ่งต่างๆ
- 2) การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
- 3) การเปรียบเทียบ เช่น ยาว/สั้น ขรุขระ/เรียบ ฯลฯ
- 4) การเรียงลำดับสิ่งต่างๆ
- 5) การคาดคะเนสิ่งต่างๆ
- 6) การตั้งสมมติฐาน
- 7) การทดลองสิ่งต่างๆ
- 8) การสืบค้นข้อมูล
- 9) การใช้หรืออธิบายสิ่งต่างๆ ด้วยวิธีที่หลากหลาย

1.4.4 จำนวน

- 1) การเปรียบเทียบจำนวน มากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- 2) การนับสิ่งต่างๆ
- 3) การจับคู่หนึ่งต่อหนึ่ง
- 4) การเพิ่มหรือลดของจำนวนหรือปริมาณ

1.4.5 มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ)

- 1) การต่อเข้าด้วยกัน การแยกออก การบรรจุและการเทออก

- 2) การสังเกตสิ่งต่างๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างๆกัน
- 3) การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน
- 4) การอธิบายในเรื่องทิศทางและการเคลื่อนที่ของคนและสิ่งต่างๆ
- 5) การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยการวาดภาพ ภาพถ่าย และ

รูปภาพ

1.4.6 เวลา

- 1) การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำโดยสัญญาณ
- 2) การเปรียบเทียบเวลา เช่น ตอนเช้า ตอนเย็น เมื่อวานนี้ พรุ่งนี้ ฯลฯ
- 3) การเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ
- 4) การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของฤดู

2. สารที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก สารการเรียนรู้ที่เด็กอายุ 4-5 ปี ควรเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ ศึกษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและแสดงมารยาทที่ดี

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรได้มีโอกาสรู้จักและรับรู้เรื่องราวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้อง หรือมีโอกาสใกล้ชิด และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

2.3 ธรรมชาติรอบตัวเด็กควรจะได้เรียนรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิตรวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ฯลฯ

2.4 สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรจะได้รู้จักสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก ผิวสัมผัสของสิ่งต่างๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ และการสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย

1. หน่วยสาระการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

ตารางที่ 2.1 หน่วยสาระการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

ลำดับที่	สาระการเรียนรู้ (หน่วยย่อย)
1-2	หน่วยแรกประทับใจ
3	หน่วยชื่อนั้นสำคัญไฉน
4	หน่วยเด็กคิมิวินัย
5	หน่วยอวัยวะและการดูแล
6	หน่วยกินคืออยู่ดี
7	หน่วยขยับกายสบายชีวี
8	หน่วยปลอดภัยไว้ก่อน
9	หน่วยหนูน้อยนักสัมผัส
10	หน่วยหนูทำได้
11	หน่วยหนูน้อยน่ารัก
12	หน่วยบ้านแสนสุข
13	หน่วยครอบครัวสุขสันต์
14	หน่วยบ้านใกล้เรือนเคียง
15	หน่วยจังหวัดของเรา
16	หน่วยโรงเรียนของเรา
17	หน่วยบุคคลที่ควรรู้จัก
18	หน่วยอาชีพในฝัน
19	หน่วยชุมชนของฉัน
20	บทบาทและประเมินพัฒนาการเด็กตามความเหมาะสม
21	หน่วยกลางวัน / กลางคืน
22	หน่วยเทพสามฤดู
23	หน่วยสิ่งมีชีวิต

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	สาระการเรียนรู้ (หน่วยย่อย)
24	หน่วยสิ่งไม่มีชีวิต
25	หน่วยสัตว์โลกผู้น่ารัก
26	หน่วยนกน้อยน่ารัก
27	หน่วยต้นไม้แสนสวย
28	หน่วยดอกไม้แสนสวย
29	หน่วยผีเสื้อแสนสวย
30	หน่วยมดตัวน้อย
31	หน่วยผักผลไม้
32	หน่วยข้าวมหัศจรรย์
33	หน่วยโลกสวยด้วยมือเรา
34	หน่วยสี่สันสไลด์
35	หน่วยการคมนาคม
36	หน่วยโลกไร้พรมแดน
37	หน่วยเครื่องมือเครื่องใช้
38	หน่วยคณิตคิดสนุก
39	หน่วยวิทยาศาสตร์น่ารู้
40	ทบทวนและประเมินพัฒนาการเด็กตามความเหมาะสม

2. สาระการเรียนรู้รายปี ประสพการณ์สำคัญ จำนวนสัปดาห์และขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน ชั้นอนุบาลปีที่ 3 หน่วยชุมชนของถิ่น และหน่วยกลางวัน-กลางคืน

ตารางที่ 2.2 การเรียนรู้รายปี ประสบการณ์สำคัญ จำนวนสัปดาห์และขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 หน่วยชุมชนของฉันทน์ และหน่วยกลางวัน-กลางคืน

สาระสำคัญ	ประสบการณ์สำคัญ	จำนวน สัปดาห์	ขอบข่ายกิจกรรมประจำวัน
<p>เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อม</p> <p>ชุมชนของฉันทน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้จักการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือกัน - รู้จักหน้าที่และการปฏิบัติ ตนในการอยู่ร่วมกันใน ชุมชน - มีความภาคภูมิใจในถิ่น กำเนิด - รู้อาชีพต่าง ๆ ในชุมชน สังเกตภาพที่สัมพันธ์กัน - จัดหมวดหมู่ภาพและพิมพ์ภาพ - รู้ค่าเครื่องหมายจำนวนนับ - ปริมาณ - น้ำหนัก - การกะประมาณ 	<p>การเล่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเล่นและการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น <p>การเรียนรู้ทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีโอกาสได้รับรู้ ความรู้สึก ความสนใจ และความต้องการของ ตนเองและผู้อื่น - การปฏิบัติตนตาม วัฒนธรรมท้องถิ่นและ ความเป็นไทย <p>การคิด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเชื่อมโยงภาพถ่ายและ รูปแบบต่างๆกับสิ่งของ หรือสถานที่จริง <p>การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอธิบายเกี่ยวกับ สิ่งของ เหตุการณ์ และ ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ 	1	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมเคลื่อนไหว และ จังหวะ - กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - เกมการศึกษา - กิจกรรมสร้างสรรค์ - กิจกรรมกลางแจ้ง - กิจกรรมเสรี / เล่นตามมุม
<p>ธรรมชาติรอบตัว กลางวัน-กลางคืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บอกความต่างของ กลางวัน-กลางคืน - ฟังและพูดคำที่มีเสียง ใกล้เคียงกัน 	<p>การใช้ภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของ ตนเองหรือผู้อื่น 	1	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมเคลื่อนไหว และ จังหวะ - กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

สาระสำคัญ	ประสบการณ์สำคัญ	จำนวนสัปดาห์	ขอบข่ายกิจกรรมประจำวัน
-ฝึกทักษะการคิดหาเหตุผล	การคิด		-เกมการศึกษา
-บอกความต่างของ	การเชื่อมโยงภาพถ่าย		-กิจกรรมสร้างสรรค์
กลางวัน-กลางคืน	และรูปแบบต่างๆกับ		-กิจกรรมกลางแจ้ง
-ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้	สิ่งของ		-กิจกรรมเสรี / เล่นตามมุม
ด้วยตนเอง	การเรียนรู้ทางสังคม		
-รู้ค่าเครื่องหมายจำนวนนับ	-มีประสบการณ์ทาง		
-ปริมาณ	วัฒนธรรมท้องถิ่นและ		
-น้ำหนัก	ความเป็นไทยการ		
-การกะประมาณ	ปฏิบัติตามวัฒนธรรม		
	ท้องถิ่นและความเป็น		
	ไทยสถานที่จริง		
	การสังเกตการณ์จำแนก		
	และการเปรียบเทียบ		
	-การเรียงลำดับสิ่งต่างๆ		
	-การคาดคะเน		
	-การจำแนก		
	เวลา		
	-การเปรียบเทียบตอนเช้า		
	ตอนเย็น เมื่อวาน พรุ่งนี้		

3. มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ สาระสำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ในส่วนของมาตรฐาน 5 มาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย

ตารางที่ 2.3 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ สาระสำคัญและสาระที่ควรรู้

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวบ่งชี้	สาระสำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
มาตรฐานที่ 5	ตัวบ่งชี้ที่ 5.6	สาระที่ 2	- นับจำนวน 1-20
เด็กมีความรู้และทักษะเบื้องต้น	มีทักษะในเรื่อง จำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และ การกะประมาณ	เรื่องราวเกี่ยวกับ บุคคลและสถานที่ แวดล้อม - นับจำนวน - นับเพิ่ม-ลด - รู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่า = - เปรียบเทียบ ปริมาณมากกว่า- น้อยกว่า หนักกว่า-เบากว่า - กะประมาณสูงกว่า เดี่ยกว่า สั้น-ยาว	- นับเพิ่ม-ลด 1-10 เปรียบเทียบปริมาณ มากกว่า-น้อยกว่า หนักกว่า-เบากว่า - รู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่า = - กะประมาณสูงกว่า เดี่ยกว่า สั้น-ยาว

ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย

ความรู้และทักษะเบื้องต้น เป็นมาตรฐานหนึ่งของมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัยใช้เป็นมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 ซึ่งความรู้และทักษะเบื้องต้น อยู่ในส่วนของคุณภาพด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 ซึ่งย่อยออกเป็น 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก 2) มีทักษะในการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 3) มีทักษะใน

การสื่อสาร 4) มีทักษะในการสังเกตและสำรวจ 5) มีทักษะในเรื่องมิติสัมพันธ์ 6) มีทักษะในเรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และกะประมาณ และ 7) เชื่อมโยงความรู้และทักษะต่างๆ อย่างไรก็ตามความรู้ และทักษะเบื้องต้นที่สำคัญต่อการพัฒนามาตรฐานความรู้และทักษะเบื้องต้น เนื่องจากเกี่ยวกับการพัฒนาการทางด้านสติปัญญาส่วนของคณิตศาสตร์อันเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่สำคัญ เรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และกะประมาณ

ความสำคัญ

ความรู้และทักษะเบื้องต้นเป็นแนวทางการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่างๆ อาทิ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คณิตศาสตร์และภาษาเป็นต้น ทั้งยังกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยนำมาตรฐานการศึกษาของชาติ รวมทั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรเป็นตัวตั้งในการกำหนดมาตรฐาน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้มาตรฐานการศึกษาปฐมวัยสำหรับสถานศึกษาทุกสังกัดการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาและยกระดับคุณภาพผู้เรียน ซึ่งกำหนดมาตรฐาน การศึกษาปฐมวัยครอบคลุมทั้งคุณภาพด้านผู้เรียน คุณภาพด้านการเรียนการสอนการบริหารและ การจัดการศึกษา และคุณภาพด้านการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2542 กำหนดให้การศึกษาปฐมวัยมีหลักการเพื่อ เด็กพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งกำหนด จุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยอายุ 4-5 ปี กล่าวคือ เด็กมี ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสาน สัมพันธ์กันและมีสุขนิสัยที่ดีรักการออกกำลังกาย สามารถช่วยเหลือตนเองและใช้ภาษาสื่อสารได้ เหมาะสมกับวัย มีทักษะในการแสวงหาความรู้และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำแนะนำส่วนประกอบของ หลักสูตรปฐมวัยว่าต้องประกอบด้วยพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการและทักษะบน พื้นฐานที่เด็กเรียนรู้หรือสามารถทำได้ (NAEYC อ้างถึงใน นกนต ธรรมบวร, 2549 : 71)

เอกสารวิชาการของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า เด็กปฐมวัยเมื่อเรียนแล้ว ได้พัฒนาด้านร่างกาย ได้แก่ สุขนิสัย กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก และความปลอดภัย พัฒนาด้านอารมณ์

จิตใจ ได้แก่ สุขภาพจิต คุณธรรม และจริยธรรม พัฒนาด้านสังคม ได้แก่ การช่วยเหลือตนเอง อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ รักความเป็นไทย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และพัฒนาด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การใฝ่รู้ และการใช้ภาษาสื่อสาร

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเกี่ยวกับความรู้และทักษะเบื้องต้นเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้ได้รับการศึกษานำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในการดำเนินชีวิต อีกทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ และสิ่งที่สำคัญความรู้และทักษะเบื้องต้นเป็นมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยมาตรฐาน 1 ใน 18 มาตรฐาน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดทำขึ้นเพื่อประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นเป้าหมายหรือกรอบรอบทิศทางให้แก่สถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสถานศึกษาให้ยั่งยืน โดยแบ่งส่วนคุณภาพการศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ คุณภาพด้านผู้เรียน คุณภาพด้านการเรียนการสอนบริหารและการจัดการศึกษาและคุณภาพด้านการพัฒนาชุมชนและแหล่งการเรียนรู้ ดังนี้

มาตรฐานด้านคุณภาพเด็ก

มาตรฐานที่ 1 เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 2 เด็กมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ 3 เด็กสามารถทำงานจนสำเร็จ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต

มาตรฐานที่ 4 เด็กสามารถคิดรอบยอด คิดแก้ปัญหา และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ 5 เด็กมีความรู้และทักษะเบื้องต้น 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก 2) มีทักษะในการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 3) มีทักษะในการสื่อสาร 4) มีทักษะในการสังเกตและสำรวจ 5) มีทักษะในเรื่องมิติสัมพันธ์ 6) มีทักษะในเรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และกะประมาณ และ 7) เชื่อมโยงความรู้และทักษะต่างๆ

มาตรฐานที่ 6 เด็กมีความสนใจใฝ่รู้รักการอ่านและพัฒนาตนเอง

มาตรฐานที่ 7 เด็กมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตดี

มาตรฐานที่ 8 เด็กมีความสุนทรีย์ภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานด้านการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 9 ครูมีคุณธรรม จริยธรรม มีวุฒิ/ความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบหมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับชุมชนได้ดี และมีครูพอเพียง

มาตรฐานที่ 10 ครูมีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นเด็กเป็นที่สำคัญ

มาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษา

มาตรฐานที่ 11 ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรมมีภาวะความเป็นผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษา

มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้าง ระบบบริหารงานและพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบครบวงจร

มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีการบริหารและการจัดการศึกษาโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีการจัดหลักสูตร และกระบวนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพเด็กอย่างหลากหลาย

มาตรฐานที่ 16 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

มาตรฐานด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 17 สถานศึกษามีการสนับสนุนและใช้แหล่งการเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น

มาตรฐานที่ 18 สถานศึกษามีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน องค์กรทางศาสนา สถาบันทางวิชาการ และองค์กรภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาวิธีการเรียนรู้ในชุมชน

สาระสำคัญของมาตรฐานที่ 5 เด็กมีความรู้และทักษะเบื้องต้นด้านจำนวนปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณอย่างไรก็ตามในแต่ละมาตรฐานดังกล่าวข้างต้นจะมีตัวบ่งชี้ระบุถึงคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยในมาตรฐานที่ 5 เด็กมีความรู้และทักษะเบื้องต้นประกอบด้วย

1. มีทักษะในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก
2. มีทักษะในการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5
3. มีทักษะในการสื่อสาร
4. มีทักษะในการสังเกตและสำรวจ
5. มีทักษะในเรื่องมิติสัมพันธ์
6. มีทักษะในเรื่องจำนวนปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ
7. เชื่อมโยงความรู้และทักษะต่างๆ

ทักษะเบื้องต้นด้านจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาจำนวน ปริมาณ น้ำหนักและการกะประมาณ เป็นทักษะทางคณิตศาสตร์ที่ระบุเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งในส่วนของความรู้และทักษะเบื้องต้น เป็นมาตรฐานหนึ่งของมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาปฐมวัยใช้เป็นมาตรฐาน ตามพระราชบัญญัติ ศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2545 กำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากเป็น ประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด จนกล่าวได้ว่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเราเกี่ยวข้องกับจำนวน การคิดคำนวณทั้งสิ้น ซึ่งเพ็ญ จันทร เฌิบประเสริฐ กล่าวว่าจากผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมามีข้อมูลหลายตัวชี้ว่าการจัดการศึกษาใน ปัจจุบันไม่ว่าระดับใด ไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยสร้าง ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ทุกประเภทต่างตระหนักและยอมรับความจริงในข้อนี้และได้พยายาม ช่วยกันหาวิธีพัฒนาทางการศึกษาคณิตศาสตร์อย่างเต็มความสามารถทุกยุคทุกสมัย เด็กปฐมวัยควร ได้รับการเตรียมทักษะและความพร้อมที่จะเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เหมาะสมกับวัย เนื่องจากเด็กปฐมวัยจะมีความกระตือรือร้นอยากรู้อยากเห็นและอยากรลอง ครูปฐมวัยจึงควรจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ที่ เหมาะสมโดยเน้นเด็กเป็นศูนย์กลางให้ทำกิจกรรมในสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติช่วยให้เด็กได้สร้าง ความคิดรวบยอดและทักษะทางคณิตศาสตร์ด้วยตนเองโดยใช้ประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันหรือ กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมให้อย่างสนุกสนานในบรรยากาศที่น่ายินดีประกอบด้วยสถานการณ์ปัญหาที่ น่าสนใจและท้าทายให้คิดค้นคว้าหาคำตอบ

คณิตศาสตร์กลายเป็นส่วนสำคัญของชีวิต การสอนคณิตศาสตร์มิใช่การให้ท่องตัวเลข หรือนับเลข ครูปฐมวัยจะอาศัยสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็กเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ และทักษะทางคณิตศาสตร์ให้แก่เด็ก อาศัยกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ได้รับการวางแผนและการเตรียมการ เป็นอย่างดี เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข ควรเปิดโอกาส ให้เด็กได้ใช้ความคิด ได้ค้นคว้า แก้ปัญหา และเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามต้องไม่ลืมว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์จะขึ้นอยู่กับระดับพัฒนาการของเด็กด้วย การเรียนรู้ที่ เกี่ยวกับขนานการจับคู่ การจัดหมวดหมู่ รูปทรง จำนวน ตัวเลข และความสัมพันธ์ต่างถือเป็น ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็กที่ได้เรียนรู้ธรรมชาติอยู่แล้ว นอกจากนี้เรายังสามารถสอดแทรก หรือบูรณาการความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์อื่นๆ ที่บันจู่อยู่ในหลักสูตรได้เสมอ

สรุปได้ว่าคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยคือ ประสบการณ์จริงทางคณิตศาสตร์ใน ชีวิตประจำวันของเด็กและกิจกรรมที่ครูหรือผู้ปกครองจัดขึ้นเพื่อความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับวัยทาง คณิตศาสตร์ ทั้งนี้การจัดประสบการณ์และการจัดกิจกรรมจะต้องมีการวางแผนและเตรียมการอย่างดี

และมุ่งเน้นการทำงานเป็นกลุ่มแบบมีส่วนร่วมโดยเน้นเด็กเป็นส่วนการ เพื่อให้โอกาสเด็กได้สร้างความรู้และทักษะ ปลูกฝังให้เด็กรู้จักค้นคว้าและแก้ปัญหาอย่างสนุกสนาน มีทักษะและความรู้ทางคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาที่สูงขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ต่อไป

ความสำคัญของการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

ในปัจจุบันจะพบว่าเด็กในจำนวนมากขาดความรู้และทักษะทางคณิตศาสตร์ และพยายามหลีกเลี่ยงที่จะเรียนคณิตศาสตร์ต่างๆ ที่มีความตระหนักว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีประโยชน์และมีความสำคัญต่ออนาคตของพวกเขา สาเหตุส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากการจัดการศึกษาในอดีตเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนในระดับต้นน้อยเกินไป คิดว่าเอาใครมาสอนก็ได้เพราะเนื้อหาวิชาที่สอนมีความง่าย การจัดการเรียนการสอนก็จะมีลักษณะของการทำคณิตศาสตร์บนกระดาษ ซึ่งทำให้เด็กขาดความคิดความเข้าใจของสิ่งที่ทำ และไม่สนุกที่จะทำในที่สุด เป็นที่น่ายินดีว่าในปัจจุบันเราได้เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับต้นมากขึ้น โดยเฉพาะระดับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นวัยที่เราปรารถนาที่จะปั้นหรือแต่งให้เด็กเป็นอะไรก็ได้โดยง่ายหากได้กระทำอย่างถูกวิธี

การพัฒนาสติปัญญา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่คุณภาพมีความจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ ช่วยสร้างนับตั้งแต่การสร้างประสบการณ์ขั้นพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ ทักษะการสังเกตเห็นความสัมพันธ์และรูปแบบ ทักษะที่เป็นการคิดและเหตุผล ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการสื่อสาร โดยใช้คณิตศาสตร์ ทักษะเหล่านี้เป็นความเก่งหรือความสามารถทางปัญญาของมนุษย์ ช่วยสร้างพลังการเรียนรู้ให้กับมนุษย์ ดังนั้นเด็กปฐมวัยจึงควรได้รับการพัฒนาด้านทักษะและความคิดรวบยอดพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และวิชาอื่นๆ ในชั้นที่สูงขึ้น การส่งเสริมให้เด็กสนุกสนานกับการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์แล้วยังช่วยให้เด็กได้พบว่า คณิตศาสตร์เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ง่าย มีเหตุผล และสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็กจะเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์แทบทั้งสิ้น เช่น ในเรื่องของเวลา ตำแหน่งที่ตั้ง การนับ การวัด การเปรียบเทียบหรือการเรียงลำดับ อย่างไรก็ตามความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์บางเรื่องต้องอาศัยการได้รับประสบการณ์มากพอสมควร และพัฒนาไปตามระยะเวลาที่เหมาะสมก่อนที่จะซึมซาบเข้าไปในความรู้สึกนึกคิดของเด็ก เช่น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเวลาที่เป็นวันนี้ พรุ่งนี้ หรือเมื่อวานนี้ เด็กมักจะใช้สับสนเสมอ ฟังละลึกไว้เสมอว่าในช่วงแรกของเด็กปฐมวัย การเกิดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์จะต้องเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่ปัจจุบันได้รับประสบการณ์ตรงจากการเล่นกับอุปกรณ์ ตลอดจนประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งจำเป็น ครูจะต้องมีความสามารถในการเริ่มต้นด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรม มีเหตุผล เข้าใจได้ และนำความชัดเจนให้เกิดขึ้น ภาววิธีการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ให้แก่ได้ได้เหมาะสม จะทำให้การเรียน

พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กในช่วงแรกไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งอาจมีผลให้เด็กเกิดความกลัว เบื่อ ไม่อยากสนใจและเจตคติที่ไม่ดีต่อคณิตศาสตร์ได้

จากเหตุผลที่กล่าวแล้วสรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้ที่จะประสบความสำเร็จได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความสามารถนี้เราสามารถฝึกฝนและปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่เด็กได้ตั้งแต่เยาว์วัยความคิดและทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นี้อาจพัฒนาในตัวเด็กบางแล้วก่อนที่จะเข้าโรงเรียนจากกิจกรรมการเล่นและประสบการณ์ในชีวิตประจำวันในสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ ที่เป็นรูปธรรม การจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กได้รับความสำเร็จในการเกิดความคิดและทักษะทางคณิตศาสตร์ยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์

เมื่อจะดำเนินกิจการงานใดๆ ควรจะต้องศึกษาและกำหนดจุดมุ่งหมายของงานนั้นๆ ให้เด่นชัด ไม่เช่นนั้นการดำเนินงานจะเป็นไปอย่างไม่มีทิศทาง และทำให้บรรลุความสำเร็จได้ยาก ในการสอนก็เช่นเดียวกัน ถ้าทำการสอนโดยไม่ทราบว่าจะสอนเพื่อให้เกิดอะไร มีจุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการอย่างไร ผลเสียก็จะตกกับเด็ก ดังนั้นครูควรศึกษาจุดมุ่งหมายให้เข้าใจ จึงจะสามารถทำการสอนเด็กให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมาคมครูคณิตศาสตร์แห่งสหรัฐแห่งสหรัฐอเมริกา กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า การสอนคณิตศาสตร์ในปัจจุบัน ควรต้องกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ เนื่องจากประเทศต่างๆ กำลังประสบสภาวะการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงจากสังคมอุตสาหกรรมมาเป็นสังคมแห่งการสื่อสารข้อมูลสากล การก้าวกระโดดทางเศรษฐกิจได้โดยเทคโนโลยีของการสื่อสารข้อมูลเกิดจากการแข่งขันกันด้วยข้อมูล ผู้ใดมีข้อมูลที่มากกว่า ดีกว่า เร็วกว่า ใช้ประโยชน์ได้มากกว่าก็จะเป็นผู้ชนะ จุดมุ่งหมายใหม่ของการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างบุคคลกรจึงควรมีจุดเน้นดังนี้

1. ใ้บุคลากรมีความรู้ทางคณิตศาสตร์
2. ใ้บุคลากรมีการเรียนรู้ตลอดชีพ
3. ใ้บุคลากรมีโอกาสเท่าเทียมกัน
4. ใ้บุคลากรมีความเป็นประชาธิปไตย

นอกจากนี้ครูสมาคมทางคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทยยังระบุอีกว่าบุคลคลากรด้านอุตสาหกรรมจะต้องมีลักษณะของการเป็นนักคณิตศาสตร์อุตสาหกรรมดังนี้

1. มีความสามารถในการตั้งปัญหาที่สมเหตุสมผล ชวนคิด
2. มีความรู้หลากหลายในยุทธวิธีที่นำมาใช้แก้ปัญหา
3. มีความเข้าใจในลักษณะทางคณิตศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ในปัญหานั้น

4. มีความสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นในการแก้ปัญหา
5. มีความสามารถที่จะมองเห็นแนวความคิดทางคณิตศาสตร์ที่ปะปนอยู่กับโจทย์ปัญหา
ที่ง่ายจนถึงยากและซับซ้อน
6. มีการเตรียมพร้อมสำหรับสถานการณ์ใดๆ เพราะปัญหาจริงส่วนใหญ่มักจะไม่ใช่
ปัญหาที่เหมือนกับสูตรที่เคยเรียน

7. มีความรัก ความเชื่อใจในความมีประโยชน์และมีคุณค่าทางคณิตศาสตร์
จากแนวคิดดังกล่าว จุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ตามเกณฑ์มาตรฐาน
สหรัฐอเมริกาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงเกณฑ์จนถึงเกรด 12 (NTCM, 1995) จึงถูกกำหนด ดังนี้

1. เพื่อให้เรียนรู้คุณค่าของคณิตศาสตร์
 2. เพื่อให้มีความมั่นใจในการทำคณิตศาสตร์
 3. เพื่อให้เป็นนักแก้ปัญหา
 4. เพื่อให้สื่อสารคณิตศาสตร์เป็น
 5. เพื่อเรียนรู้การใช้เทคนิคศาสตร์ใน 5 ประการด้วยกันคือผลเชิงคณิตศาสตร์
- นอกจากนี้นักการศึกษาคณิตศาสตร์ยังมีความเห็นว่า ควรมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ
จัดการเรียนการสอน ดังนี้
1. เน้นสังคมเด็กอย่างเดียวใช้ความสมเหตุสมผลคณิตศาสตร์ในห้องเรียน แทนการใช้
ห้องเรียนเป็นที่สะสม
 2. ใช้ความสมเหตุสมผลทางคณิตศาสตร์ในการพิสูจน์หรือสรุปสิ่งใดๆ แทนการใช้ครู
เป็นผู้ทรงอำนาจในการบอกว่าคำตอบใดถูก
 3. ใช้กระบวนการให้เหตุผลทางตรรกศาสตร์ แทนการท่องจำวิธีการ
 4. ใช้กระคะเน การคิด ประดิษฐ์ และการแก้ปัญหา แทนการเน้นวิธีการหาคำตอบ
โดยการใช้วิธีคำนวณไปเรื่อยๆ โดยการเลียนแบบตามวิธีที่เรียนมา
 5. สร้างความต่อเนื่องทางคณิตศาสตร์ในกระบวนการการสร้างความคิดรวบยอด
และการประยุกต์

แทนการสอนคณิตศาสตร์โดยแยกแต่ละความคิดรวบยอดหรือแต่ละวิธีแต่ละเรื่อง
นอกจากนี้ ยังมีนักการศึกษาในอดีตหลายท่านตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์

1. เพื่อให้เด็กเรียนรู้และเข้าใจคณิตศาสตร์ได้คือเรียนรู้ความคิดรวบยอดเพื่อฐานทาง
คณิตศาสตร์ เรียนรู้ที่จะแสดงความหมายของความคิดรวบยอดเหล่านั้นเป็นคำพูดและสัญลักษณ์
เข้าใจความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดเหล่านั้น และสร้างพื้นฐานของการคิดคำนวณ

2. เพื่อให้เด็กมีทักษะทางคณิตศาสตร์ สามารถทำคณิตศาสตร์ได้ นั่นคือ ให้เด็กมีทักษะในการคิดคำนวณ บวก ลบ คูณ และหาร

3. เพื่อเพิ่มความมั่นใจในตนเองว่า ตนคิดได้ คิดเป็น แก้ปัญหาได้

4. เพื่อให้เด็กแก้ปัญหาได้

เพื่อพิจารณาความมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ตามที่กล่าวแล้ว จะเห็นว่าความมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ ควรประกอบด้วยลักษณะต่างๆ ต่อไปนี้

1. ให้มีความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

2. ให้มีทักษะการคิดคำนวณ

3. ให้มีความเข้าใจคณิตศาสตร์ และใช้สื่อสารได้

4. ให้สามารถใช้เหตุผลแก้ปัญหาได้

5. ให้เห็นคุณค่า มีความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์

หากสังเกตและพิจารณาในรายละเอียดพบว่าจุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ในปัจจุบันแตกต่างจากในอดีตมาก ในอดีตจะเน้นกิจกรรมการคำนวณเป็นหลัก ลักษณะของกิจกรรมทางคณิตศาสตร์ก็จะเน้นการทำงาน โดยลำพัง เงียบๆ กับการคิดคำนวณหรือทำโจทย์แบบฝึกหัด และประเมินคุณภาพกันที่ความเร็วและความถูกต้อง ซึ่งต่อมาเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องคิดเลขได้ถูกพัฒนาขึ้นและมีบทบาทสำคัญในการเป็นเครื่องช่วยการคำนวณแทนเราจุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ในปัจจุบันจึงเปลี่ยนไป โดยสภาพการเรียนในห้องเรียนจะมีลักษณะเป็นศูนย์ที่มีเด็กร่วมกันช่วยแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม ร่วมสร้างและเสนออยู่ทวิธี ร่วมทำการทดลองและตรวจสอบคำตอบ ห้องเรียนที่มีลักษณะนี้เด็กจะได้ลงมือกระทำและค้นพบหรือสร้างความรู้ทางคณิตศาสตร์โดยรวม และการจัดสร้างความรู้จากการสรุปข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่เข้าด้วยกันจนทำให้เกิดความรู้ใหม่ และมีความเข้าใจในโลกปัจจุบัน

การสอนการสอนยังต้องเน้นการพัฒนาทักษะทางกระทำทางคณิตศาสตร์และการเรียนรู้ ความคิดรวบยอดและหลักการ แต่เราจะมองคณิตศาสตร์ว่าเป็นกิจกรรมการแก้ปัญหา แทนการมองว่าคณิตศาสตร์ในโรงเรียนคือทักษะการคำนวณที่ยากขึ้นและซับซ้อนขึ้น ทักษะการคำนวณจะเป็นเพียงเครื่องมือที่จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ถูกต้องได้ อย่างไรก็ตาม แม้จะเน้นในกระบวนการทักษะการแก้ปัญหาเราก็คงไม่ลืมว่านักคณิตศาสตร์ในอดีตได้สร้างเครื่องมือไว้ให้เราามากแล้ว หากเราได้อาศัยอย่างมีประสิทธิภาพก็จะช่วยขยายความสามารถในการแก้ปัญหาและพัฒนาความเข้าใจได้ลึกยิ่งขึ้น เครื่องมือเหล่านี้รวมถึงการกระทำทางคณิตศาสตร์ทางเรขาคณิต และการวัด ซึ่งถูกนำมาใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน นอกจากนี้วิชาสถิติซึ่งในอดีตเคยเป็นคณิตศาสตร์ประยุกต์ ปัจจุบัน

เราก็นำมาให้เรียนเป็นคณิตศาสตร์ที่ควรเรียนรู้ โดยการใช้คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือสำหรับการเข้าใจโลกที่เราอยู่ เด็กก็จะเห็นว่าคณิตศาสตร์เป็นที่มีความหมายและมีประโยชน์

จะเห็นว่าจุดเน้นของการเรียนอยู่ที่ตัวเด็กในการแสดงออกถึงความสามารถในการพัฒนาทักษะต่างๆ ทางคณิตศาสตร์ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนควรออกแบบให้เด็กได้พัฒนาความสามารถในการใช้เหตุผลและการคิดตัดสินใจโดยวิธีคณิตศาสตร์อย่างมั่นใจ สร้างเด็กที่เป็นนักแก้ปัญหา และรู้จักใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมืออธิบายโลกรอบๆ ตัว

จุดมุ่งหมายในการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์แก่เด็กปฐมวัย

คณิตศาสตร์มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัย แม้แต่เด็กทารกยังสามารถพัฒนาความคิดทางคำนวณ เด็กปฐมวัยจะสนใจและกระตือรือร้นทางคณิตศาสตร์ หากปล่อยให้เด็กเล่นอย่างอิสระเราจะมีสติปัญญาที่แปลกใจกับรูปแบบ การมีลำดับและการเปรียบเทียบในสิ่งที่เด็กเล่น การได้สัมผัสความสัมพันธ์ทางปริมาณจะเกิดขึ้นสมองทั้งการเล่นบล็อกจนกระทั่งการจัดจาน ช้อน แก้วน้ำ สำหรับอาหารกลางวัน คณิตศาสตร์ของเด็กวัยนี้จะเป็นส่วนของการได้สำรวจค้นพบ และเข้าใจโลกรอบๆ ตัวเด็ก

กิจกรรมประจำวันจะถูกจัดเตรียมอย่างดีโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กมีโอกาสค้นพบและเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ การเกิดความคิดรวบยอดจะผ่านทั้งกิจกรรมทางภาษาและลงมือปฏิบัติ ไม่นับการจดจำเนื้อหาอิสระหรือวิธีการ อย่างไรก็ตามหากเด็กที่มีการเรียนรู้ได้เร็วก็จะสนับสนุนให้เด็กใช้ความสนใจและทักษะทางจำนวนไปสร้างความเข้าใจในความคิดรวบยอดที่สูงกว่า ตลอดจนการประยุกต์ใช้และการแก้ปัญหาที่ยากขึ้น

จุดประสงค์หลักของระดับอนุบาลศึกษา คือการให้เด็กได้รับประสบการณ์อย่างพอเพียงเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ที่จะช่วยสร้างความมั่นใจในความสามารถของตนที่จะคิดใช้เหตุผล หากเด็กผ่านระดับปฐมวัยด้วยความคิดว่าโลกของจำนวนนี้มีความน่าสนใจและจับต้องได้ ก็แสดงว่าเด็กเหล่านี้มีความพร้อมสำหรับการเผชิญสิ่งที่ท้าทายต่อไป ความเชื่อมั่นในตนเองจะพัฒนาได้ดีที่สุดในสถานการณ์คณิตศาสตร์ที่เป็นกิจกรรมประจำวัน คณิตศาสตร์ระดับนี้ก็จะเป็นการค้นพบรูปแบบ ความสัมพันธ์อย่างง่าย การแก้ปัญหา การรวบรวม แสดงและพูดคุยเกี่ยวกับข้อมูลและการสำรวจโลกจำนวนในรูปลักษณะต่างๆ วัยอนุบาลเมื่อเริ่มรู้จักใช้ภาษาคณิตศาสตร์จะเป็นเวลาที่เหมาะสมมากกับการเรียนรู้หลักการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ซึ่งจะมีปรากฏอยู่ในการเล่นกับอุปกรณ์ เด็กจะเริ่มคุยกันด้วยภาษาคณิตศาสตร์และสนับสนุนกับการโต้ตอบกับเพื่อนๆ

การได้รับประสบการณ์ทางด้านคณิตศาสตร์ของเด็กจะช่วยทำให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการใช้เหตุผลเพิ่มพูนคำศัพท์ที่ควรรู้และควรเข้าใจ โดยเฉพาะได้เข้าความหมายจากการสืบค้นและการถกเถียง

กันเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และมีความสามารถในการเชื่อมโยงไปสู่ความเป็นเข้าใจเรื่องอื่นๆ ด้วยตนเอง

ในการจัดประสบการณ์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์แก่เด็กปฐมวัยนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเตรียมเด็กให้มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์เบื้องต้นเพื่อที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ที่กล่าวไปแล้ว โดยให้เด็กสร้างความคิดรวบยอดและทักษะทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมกับวัยในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเป็นไปตามธรรมชาติที่สุดทั้งเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวันและกิจกรรมที่ครูเตรียมให้เหมาะสม เด็กปฐมวัยเป็นผู้สร้างและให้ความหมายความรู้ของตนเอง โดยผ่านกิจกรรมแห่งความร่วมมือที่เน้นตัวเด็กเป็นศูนย์กลาง

จุดมุ่งหมายของการสอนคณิตศาสตร์ตามเกณฑ์มาตรฐานสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงเกรด 12 ถูกระบุไว้ดังนี้

1. เพื่อเรียนรู้คุณค่าของคณิตศาสตร์
2. เพื่อให้มีความมั่นใจในการทำคณิตศาสตร์
3. เพื่อให้เป็นนักแก้ปัญหา
4. เพื่อใช้สื่อคณิตศาสตร์เป็น
5. เพื่อการเรียนรู้การใช้เหตุผลเชิงคณิตศาสตร์

เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายข้างต้นจะต้องเรียนรู้เพื่อให้ทำเป็น ไม่ใช่เพียงเพื่อรู้เท่านั้น และเด็กจะต้องได้รับประสบการณ์มากพอสมควรเพื่อที่จะทำให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของคณิตศาสตร์เพื่อสร้างนิสัยและมีกระบวนการการคิดอย่างนักคณิตศาสตร์ และเพื่อที่จะเข้าใจและซาบซึ้งในบทบาทของคณิตศาสตร์ที่มีต่อมนุษย์ จึงอาจกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปในการสร้างประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์แก่เด็กปฐมวัยได้ดังต่อไปนี้

1. เตรียมเด็กให้มีความมั่นใจที่จะเรียนคณิตศาสตร์เบื้องต้น
2. พัฒนาความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย
3. ให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยปฏิบัติกับอุปกรณ์
4. ให้เด็กได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดและการแก้ไขทางคณิตศาสตร์
5. ให้เด็กได้พัฒนาทักษะในการเชื่อมโยงความคิดและการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้
6. ให้เด็กได้พัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ เช่น การจับคู่ การจัดประเภท การเปรียบเทียบ

การเรียงลำดับ การนับ การวัด และการจัดการกับข้อมูล

7. ฝึกเด็กให้เป็นคนช่างสังเกต มีเหตุผลและละเอียดรอบคอบ
8. ให้เด็กสร้างสรรค์และบูรณาการใช้ชีวิตประจำวันได้
9. ให้เด็กชอบคิดค้นหาคำตอบ มีใจรักและเห็นคุณค่าวิชาคณิตศาสตร์

หลักสูตรระดับปฐมวัยควรรวมถึง ความสามารถในการสร้างรูปแบบ การนึกคิดเกี่ยวกับจำนวน เรขาคณิตและการวัด การเข้าใจและการใช้ข้อมูลสถิติ สมาคมครุคณิตศาสตร์แห่งสหรัฐอเมริกา ระบุว่าเด็กปฐมวัยต้องเรียนรู้เนื้อหาและทักษะเกี่ยวข้องกับจำนวน รูปทรง รูปแบบ การกะประมาณ การวัด และสถิติ ทักษะที่ต้องเน้นให้แก่ การแก้ปัญหา การสื่อสารด้วยคณิตศาสตร์ การใช้เหตุผล ซึ่งจะไม่เน้นที่คำตอบ และใช้ทักษะการคิดเพื่อให้ได้คำตอบ คำตอบผิดของเด็กอาจช่วยให้ครูวิเคราะห์ได้ว่า อะไรที่เด็กเข้าใจผิด โดยให้เด็กอธิบายว่าเด็กแก้โจทย์ได้อย่างไร

กิจกรรมการออกแบบให้กระตุ้นความคิดทางคณิตศาสตร์ ช่วยให้เด็กรู้สึกสบายๆ กับการแก้ปัญหา สร้างความรักความชอบต่อการทำคณิตศาสตร์ การประเมินผลเน้นการประเมินกิจกรรม และกิจกรรมต้องเน้นเด็กเป็นศูนย์กลางเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก เน้นการมีประสบการณ์ของเด็กเป็นรายบุคคล ปัญหาและคำตอบจะนำมาใช้ในแง่การวิเคราะห์ และประเมินผล โดยการรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเด็กเอง ครู ผู้ปกครอง การร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การรายงานผลวิเคราะห์ให้กับผู้ปกครอง ตัวอย่างงานของเด็ก การบันทึกความก้าวหน้าของเด็กจะต้องมี กิจกรรมที่เกี่ยวข้องนิทาน เรื่องราวที่เป็นสถานการณ์เชื่อมโยงไปสู่การแก้ปัญหาได้ทำกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดการแก้ปัญหา รวมถึงกิจกรรมที่พัฒนาทักษะเกี่ยวกับการวัดความยาว พื้นที่ ความจุ ปริมาตร และเวลา ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะเกี่ยวกับการเรียนรู้การใช้ภาษา การจดบันทึกข้อมูล การคาดคะเน การประเมิน และวิธีการแสดงผลข้อมูล

กิจกรรมจะต้องกระตุ้นเด็กให้ใช้คณิตศาสตร์แก้โจทย์ปัญหา ได้ใช้การสื่อสารอธิบายความคิดทางคณิตศาสตร์ และสร้างแนวทางการใช้คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กมีกิจกรรมที่มีความหมายในการสร้างสังคมของเด็ก ได้เชื่อมโยงประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์กับวิชาอื่นๆ ในโลกแห่งความเป็นจริง ได้รับการกระตุ้นให้เกิดการสื่อสาร โดยผ่านการตั้งคำถามและได้ตอบเกี่ยวกับความคิดทางคณิตศาสตร์ และให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว เช่น ให้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับรูปภาพหรือภาพแสดงข้อมูล ซึ่งจะช่วยสร้างทักษะการเรียงลำดับ การจัดประเภท การเปรียบเทียบ ความต่าง ในขณะที่เด็กรวบรวมข้อมูลและการจัดการกับข้อมูล ได้ทำการเปรียบเทียบและสรุปผล อาจทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมถึงการทำกรสำรวจสิ่งแวดล้อม ห้องเรียนและโรงเรียน มีกิจกรรมการจัดกลุ่มสิ่งของ การนับ การเขียนรูปภาพและใช้วิธีต่างๆ ในการรวบรวมข้อมูลและแสดงผลข้อมูล

สิ่งที่คาดหวังมากที่สุดก็คือเมื่อผ่านปฐมวัย เด็กจะยังสนุกสนานกับการใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์และใช้ได้อย่างถูกต้องและในการเล่นของเด็กก็จะแสดงถึงความก้าวหน้าในการใช้หลักการและเหตุผลทางคณิตศาสตร์ เด็กจะกระตือรือร้นที่จะจัดกระทำและทดลองกับสิ่งต่างๆ รอบตัวบล็อกจะถูกจัดเรียงตามรูปร่างหรือขนาด มีการเปรียบเทียบความกว้าง ยาว และความลึก ในการจัดประสบการณ์

พื้นฐานทางคณิตศาสตร์แก่เด็กปฐมวัยนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเตรียมเด็กให้มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์เบื้องต้น นั่นคือให้เห็นคุณค่าของคณิตศาสตร์ ให้ใช้เหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ให้สื่อสารคณิตศาสตร์เป็น ให้แก้ปัญหาได้ และมีความมั่นใจในความสามารถในการทำคณิตศาสตร์ของตน ประสบการณ์ที่จัดต้องเป็นประสบการณ์ตรงที่เหมาะสม มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแนวความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์แก่เด็ก พัฒนาความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับคณิตศาสตร์และพัฒนาทางคณิตศาสตร์พื้นฐาน

คณิตศาสตร์เป็นภาษาที่มีความเป็นสากลที่ใช้กันมากที่สุด เป็นเครื่องมือที่มีบทบาทในการพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจของโลก ทรัพยากรมนุษย์จึงควรได้รับการศึกษาทางด้านคณิตศาสตร์อย่างพอเพียง นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญาและนำไปใช้ในประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวัน จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องเข้าใจธรรมชาติของคณิตศาสตร์และสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์ให้แก่เด็กได้อย่างเหมาะสมกับวัยในรูปแบบที่เด็กเข้าใจได้ง่ายและมีความสุขสนุกสนาน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเตรียมให้เด็กมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์เบื้องต้น นั่นคือการให้เห็นคุณค่าของคณิตศาสตร์ ให้ใช้เหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ได้ ให้สื่อสารคณิตศาสตร์เป็น ให้แก้ปัญหาเป็น และสร้างความมั่นใจในการทำคณิตศาสตร์เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาสำหรับระดับที่สูงขึ้น ได้พัฒนาทักษะ พัฒนาการคิดรวบยอด สร้างความรู้ และสร้างเจตคติที่ดีทางคณิตศาสตร์ และสามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้เป็นเครื่องมือในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะเรื่องจำนวนปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่หลักสูตรจำเป็นต้องมีเนื้อหาดังกล่าวดังนี้

คำอธิบาย : เด็กบอก อธิบาย เปรียบเทียบ คาดคะเนเกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาว ได้

ประเด็นการพัฒนาและการตรวจสอบ :

1. อธิบายเปรียบเทียบเกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาวได้
2. คาดคะเน/กะประมาณเกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาวได้

ตารางที่ 2.4 เกณฑ์ระดับการพัฒนาตามพฤติกรรมของเด็ก

ระดับการพัฒนาตามพฤติกรรมของเด็ก	
4 หมายถึง	อธิบาย เปรียบเทียบ ความหมาย เกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาว ได้
3 หมายถึง	อธิบายเปรียบเทียบเกี่ยวกับ จำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาว ได้
2 หมายถึง	อธิบายจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาว ได้
1 หมายถึง	บอกจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาว ได้

ตารางที่ 2.5 เกณฑ์ระดับคุณภาพตัวบ่งชี้

ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก
จำนวนเด็กที่ได้	จำนวนเด็กที่ได้	จำนวนเด็กที่ได้	จำนวนเด็กที่
ระดับ 3 ขึ้นไป	ระดับ 3 ขึ้นไป	ระดับ 3 ขึ้นไป	ได้ระดับ 3 ขึ้นไป
น้อยกว่าร้อยละ 50	ตั้งแต่ร้อยละ 50-74	ตั้งแต่ร้อยละ 75-89	ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยในเรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ เป็น บอ อธิบาย เปรียบเทียบ คาดคะเนเกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ความยาวได้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช

เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ/วิธีการ 6 ขั้นตอน ซึ่งทั้ง 6 ขั้นตอนเป็นการนำมาใช้เป็นส่วนประกอบของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และปฏิบัติจนเป็นกิจวัตรประจำวันหรือเป็นนิสัย

แนวคิดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย เป็นการจัดประสบการณ์ในลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กทุกๆ ด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546 : 2-3) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยนั้น ควรคำนึงหลักการจัด ได้แก่ การจัดประสบการณ์ต้องครอบคลุมประสบการณ์สำคัญ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงเกิดการเรียนรู้ได้พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ในประสบการณ์ที่จัดให้เด็กในแต่ละวันต้องครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านของเด็กและกรมวิชาการ (2540 : 34-35) ได้กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องจัดประสบการณ์ตรงให้เด็กได้เรียนรู้ จากประสบการณ์สัมผัสทั้ง 5 ให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยมีหลักการจัดประสบการณ์ดังนี้

1. จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง
2. เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
3. จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกระบวนการการคิดและผลผลิต
4. จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์
5. ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

นอกจากนี้ โคช (Krogh, 1981 : 47-52, 216) กล่าวว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการจัดดังนี้

1. ให้ความสนใจ รับฟังสิ่งที่พวกเขาๆ คิด รู้สึกและให้ความสนใจ
2. การเรียนรู้ต้องมีการพูดคุย การฟัง การแลกเปลี่ยน และให้ความช่วยเหลือเด็ก
3. พัฒนาความสามารถเป็นรายบุคคล มีประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจและความต้องการความแตกต่างกัน
4. ระลึกไว้เสมอว่าบุคคลแต่ละคน มีประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจและความต้องการความแตกต่างกัน
5. ใช้หลักการเป็นประชาธิปไตยในกระบวนการสอน
6. ให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีอิสระ มีทางเลือก มีกฎและมีการประเมินผลด้วยตนเอง
7. ให้เด็กได้เรียนรู้สถานการณ์เป็นผู้นำอย่างเท่าเทียมกัน

สอดคล้องกับสมาคมเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็ก ได้แก่ NAECS/SDE กล่าวว่า หลักสูตรนั้นควรระบุเป้าประสงค์ด้วยว่าต้องการให้เด็กเกิดการเรียนรู้อะไร และครูจะช่วยให้เด็กบรรลุตามเป้าประสงค์นั้นอย่างไรให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การจัดประสบการณ์นั้นควรให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น มีอิสระในการเล่นต้องเหมาะสมกับวัยแต่มีใช้ว่าให้เด็กเล่นเพียงอย่างเดียว ต้องมีการเสริมประสบการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสมกับวัย

จากที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัยนั้น ควรจัดประสบการณ์เล่นซึ่งของเล่นต้องเหมาะสมกับวัย แต่มีใช้ว่าให้เด็กเล่นเพียงอย่างเดียวต้องมีการเสริมประสบการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสมตามวัยและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง ให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีอิสระ มีทางเลือก มีกฎและมีการประเมินผลด้วยตนเอง และสิ่งสำคัญคือควรให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

รูปแบบการจัดกิจกรรมสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย

การจัดกิจกรรมสำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัยสามารถจัดได้หลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานและสภาพหน้าที่สำคัญผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมให้ครอบคลุมพัฒนาทุกด้าน

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2546 : 51-63) ได้กำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่

1. กิจกรรมเสรี/การเล่นตามมุม มุมเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่นตามอิสระตามมุมเล่นหรือมุมประสบการณ์ หรือศูนย์การเรียนรู้ ที่จัดไว้บนห้องเรียน เช่น มุมบล็อก มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์หรือมุมธรรมชาติศึกษา มุมบ้าน มุมร้านค้า เป็นต้น มุมต่างๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสเลือกเล่นได้อย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อนึ่ง กิจกรรมเสรีนอกจาก

2. กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยเด็กให้แสดงทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การเขียนภาพ การปั้น การฉีก-ปะ การตัดปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์และเหมาะสมกับพัฒนาการ เช่น การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ การสร้างรูปกระดาษปักหมุด ฯลฯ

3. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบ ได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็ก รำมะนา กลอง ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหว เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เด็กวัยนี้ร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาการใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายยังไม่ผสมผสานหรือประสานสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

4. กิจกรรมเสริมประสบการณ์/กิจกรรมในวงกลม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่จัดมุ่งฝึกเด็กได้มีโอกาสฟัง พูด สังเกต คิดแก้ปัญหาใช้เหตุผลและฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยจัดกิจกรรมด้วยวิธีต่างๆ เช่น การสนทนา อภิปราย สาธิต ทดลอง เล่านิทาน เล่นบทบาทสมมติ ร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง ศึกษานอกสถานที่เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ฯลฯ

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ สามารถจัดได้หลากหลายวิธี เช่น

4.1 การสนทนา อภิปราย เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาในการพูด การฟัง รู้จักแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริง ของจำลอง รูปภาพ สถานการณ์จำลอง

4.2 การเล่านิทาน เป็นการเล่าเรื่องต่างๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องที่เน้นการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม วิธีนี้จะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ดี ในการเล่านิทานสื่อที่ใช้ อาจเป็นรูปภาพ หนังสือนิทาน หุ่น การแสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่อง

4.3 การสาธิต เป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้เด็กได้สังเกตและเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรมนั้นๆ ในบางครั้งผู้สอนอาจให้เด็กอาสาสมัครเป็นผู้สาธิตร่วมกับผู้สอน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง เช่น การเพาะเมล็ด การเป่าลูกโป่ง การเล่นเกมการศึกษา ฯลฯ

4.4 การทดลอง/ปฏิบัติการณ์ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้ประสบการณ์ตรงเพราะได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ได้สังเกตการเปลี่ยนแปลง ฝึกการสังเกต การคิดแก้ปัญหา และส่งเสริมให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นและค้นพบด้วยตนเอง เช่น การประกอบอาหาร การทดลองทางวิทยาศาสตร์ง่ายๆ การเลี้ยงหนอนผีเสื้อ การปลูกพืช ฯลฯ

4.5 การศึกษานอกสถานที่ เป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้ประสบการณ์ตรงอีกรูปแบบหนึ่งด้วยการพาเด็กไปทัศนศึกษาสื่อต่างๆ รอบสถานศึกษาหรือที่นอกสถานศึกษาเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็ก

4.6 การเล่นบทบาทสมมติ เป็นการเล่นให้เด็กเล่นสมมติเองเป็นตัวละครต่างๆ ตามเนื้อเรื่องในนิทานหรือเรื่องราวต่างๆ อาจใช้สื่อประกอบการเล่นสมมติเพื่อสร้างความสนใจและก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น หุ่นสวมศีรษะ ที่คาดศีรษะรูปคนและสัตว์ต่างๆ เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ของจริงชนิดต่างๆ

4.7 การร้องเพลง เล่นเกม ท่องคำคล้องจอง เป็นการจัดให้เด็กได้แสดงออกเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและจังหวะ เกมที่นำมาเล่น ไม่ควรเน้นการแข่งขัน

4.8 กิจกรรมกลางแจ้งเป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสไปนอกห้องเรียนเพื่อออกกำลังกายเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระ โดยยึดความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นหลัก กิจกรรมกลางแจ้งที่ผู้สอนควรจัดให้เด็กได้เล่นเช่น

4.8.1 การเล่นเครื่องเล่นสนาม

เครื่องเล่นสนามหมายถึง เครื่องเล่นที่เด็กอาจปีนป่าย หมุน โยก ซึ่งทำออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น

- 1) เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย หรือตาข่ายสำหรับปีนเล่น
- 2) เครื่องเล่นสำหรับโยกหรือไกว เช่น ม้าไม้ ชิงช้า ม้านั่งโยก ไม้กระดก ฯลฯ
- 3) เครื่องเล่นสำหรับหมุน เช่น ม้าหมุน พวงมาลัยสำหรับหมุนเล่น

- 4) ราวโหนขนาดเล็กสำหรับเด็ก
- 5) ต้นไม้สำหรับเดินทรงตัว หรือไม้กระดานแผ่นเดียว
- 6) เครื่องเล่นประเภทล้อ เช่นรถสามล้อ รถลากจูง ฯลฯ

4.8.2 การเล่นทราย

ทรายเป็นสิ่งที่เด็กๆ ชอบเล่น ทั้งทรายแห้ง ทรายเปียก นำหิ้วยามาก่อเป็นรูปต่างๆ ได้และสามารถนำวัสดุอื่นมาประกอบการเล่นตกแต่งได้ เช่น กิ่งไม้ ดอกไม้ เปลือกหอย พืชพืชนม ที่ตัดทราย ฯลฯ

ปกติบ่อทรายจะอยู่กลางแจ้ง โดยอาจจัดให้อยู่ใต้ร่มเงาของต้นไม้หรือสร้างหลังคาทำขอบกั้น เพื่อมิให้ทรายกระจัดกระจาย บางโอกาสอาจพรมน้ำให้ชื้นเพื่อเด็กจะได้เล่นก่อนเล่น นอกจากนี้ ควรมีวิธีการปิดกั้นมิให้มีสัตว์เลื้อยคลานไปทำความสกปรกในบ่อทรายได้

4.8.3 การเล่นน้ำ

เด็กทั่วไปชอบเล่นน้ำมาก การเล่นน้ำนอกจากสร้างความพอใจและคลายความเครียดให้เด็กแล้วยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อีกด้วย เช่น การเรียนรู้ทักษะการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบปริมาตร ฯลฯ

อุปกรณ์ที่ใส่น้ำอาจเป็นถังที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะหรืออ่างน้ำวางบนขาตั้งที่มั่นคงความสูงพอที่เด็กจะยืนได้พอดี และควรมีพลาสติกกันเสื้อผ้าเปียกให้เด็กใช้คลุมระหว่างเล่น

4.8.4 การเล่นสมมติในบ้านตุ๊กตาหรือบ้านจำลอง

เป็นบ้านจำลองสำหรับเด็กเล่น จำลองจากแบบบ้านจริงๆ อาจทำด้วยเศษวัสดุประเภทผ้าใบกระสอบปาน ของที่ไม่ใช่แล้ว เช่น หม้อ เตา ชาม อ่าง เตรีด เครื่องครัว

ตุ๊กตาสมมติเป็นบุคคลในครอบครัวเสื้อผ้าผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่แล้วสำหรับผลัดเปลี่ยน มีการตกแต่งบริเวณใกล้เคียงให้เหมือนบ้านจริงๆ บางครั้งอาจจัดเป็นร้านขายของสถานที่ทำการต่างๆ เพื่อให้เด็กเล่นสมมติตามจินตนาการของเด็กเอง

4.8.5 การเล่นในมุมช่างไม้

เด็กต้องการออกกำลังในการเคาะ ตอก กิจกรรมการเล่นในมุมช่างไม้นี้จะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อให้แข็งแรง ช่วยฝึกการใช้มือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังฝึกให้รักงานและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

4.8.6 การเล่นกับอุปกรณ์กีฬา

เป็นการนำอุปกรณ์กีฬาให้เด็กเล่นอย่างอิสระหรือใช้ประกอบเกมการเล่นที่ให้อิสระแก่เด็กให้มากที่สุด ไม่ควรเน้นการแข่งขันเพื่อมุ่งหวังแพ้-ชนะ อุปกรณ์กีฬาที่นิยมนำมาให้เด็กเล่น เช่น ลูกบอล ห่วงยาง ลูกทราย ฯลฯ

4.8.7 การเล่นเกมและการละเล่น

กิจกรรมการเล่นเกมที่จัดให้เด็กเล่น เช่น เกมการละเล่นของไทย เกมการละเล่นของท้องถิ่น เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร แมง โพงพาง ฯลฯ การละเล่นเหล่านี้ ต้องใช้บริเวณที่กว้าง การเล่นอาจเป็นกลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่ก็ได้ ก่อนเล่นผู้สอนอธิบายกติกาและสาธิตให้เด็กเข้าใจไม่ควรนำเกมการละเล่นที่มีกติกายุ่งยากและเน้นการแข่งขันแพ้-ชนะมาจัดกิจกรรมให้กับเด็กวัยนี้ เพราะเด็กอาจจะเกิดความเครียดและสร้างความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง

4.9 เกมการศึกษาเป็นเกมที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กรู้จักสังเกต คิดหาเหตุผลและเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสี รูปร่าง จำนวน ประเภท และความสัมพันธ์เกี่ยวกับพื้นที่ ระยะ เกมการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับวัย 3-5 ปี เช่น เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ โดมิโน ลอตโต ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ ฯลฯ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เด็กปฐมวัย

ลิตด์และแพทเธอร์สัน (1976 : 50) ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย มี 3 ทฤษฎี ได้แก่

1. ทฤษฎีทางบุคลิกภาพของ فروยด์ (Freud อ้างถึงใน นันทิยา น้อยจันทร์, 2548 : 39-40) กล่าวว่า บุคลิกภาพของคนประกอบด้วย ระบบ 3 ระบบ คือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) นอกจากนี้ فروยด์ ได้กล่าวการก่อตัวของบุคลิกภาพของมนุษย์จะมี 5 ขั้นตอน โดยระดับปฐมวัยอยู่ในขั้นที่ 3 คือ ขั้นอวัยวะสืบพันธุ์ตอนต้น (Phallic Stage) อายุระหว่าง 3-6 ปี ขั้นอวัยวะสืบพันธุ์ที่เป็นจุดให้ความสำคัญ การฝึกหัดขับถ่ายจึงเป็นระยะที่สำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ

2. ทฤษฎีการทางบุคลิกภาพของอีริคสัน มีความเห็นว่าพัฒนาการทางบุคลิกภาพของมนุษย์มี 8 ขั้นตอน ซึ่งในแต่ละขั้นพัฒนาการจะมีเหตุการณ์ปฏิสัมพันธ์และความขัดแย้งที่บุคคลจะต้องแก้ไข ถ้าไม่แก้ไขส่งผลเสียต่อบุคลิกภาพ สำหรับช่วงอายุ 3-6 ปี อยู่ในขั้นที่ 3 ความกล้าริเริ่ม-กลัวผิด (Initiative vs Guilt) ชอบแสดงออกและกล้าทำ ถ้าเด็กได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสมโดยให้เด็กได้เล่น ได้สำรวจ เด็กก็จะกล้าคิดริเริ่ม แต่ถ้าเด็กถูกทำโทษห้ามปรามมากเกินไปจะไม่กล้าทำอะไร เด็กก็จะมีความรู้สึกผิดถ้าทำอะไรลงไป ซึ่งเป็นผลต่อพัฒนาการบุคลิกภาพ ทำให้คนเป็นคนไม่กล้าคิดริเริ่ม กลัวผิด

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพียาเจต์ ซึ่งพียาเจต์ กล่าวว่าเด็กจะเรียนรู้เรื่องต่างๆ ของชีวิตและโลกได้ต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ

3.1 ประสบการณ์

3.2 การบอกเล่า การสอน ซึ่งกล่าวว่าเป็นการถ่ายทอดทางสังคม

3.3 วุฒิภาวะ การที่เด็กจะเรียนรู้ได้ก็ต้องมีวุฒิภาวะพอที่จะรับรู้เข้าใจได้

ที่อาเจต์ ได้แบ่งขั้นตอนของพัฒนาการทางสติปัญญาทั้ง 4 ขั้น โดยเด็กปฐมวัย อยู่ในขั้นที่ 2 คือ The preoperational period อายุระหว่าง 2-7 ปี ในช่วงวัยนี้เด็กจะสามารถเริ่มปฏิบัติการคิดเห็นภาพในสมองได้ ซึ่งในยุคนั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว เด็กจะคิดได้เฉพาะสิ่งที่ประสบโดยตรง วัยนี้เป็นวัยมีพัฒนาการทางภาษามาก เด็กจะซักถามพูดคุยและเลียนแบบภาษา แต่เด็กจะไม่เข้าใจความหมายของตัวเอง การเรียงลำดับเหตุการณ์เวลาและการเปลี่ยนแปลงของสภาพสิ่งของ จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ควรนำทฤษฎีที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเด็ก โดยยึดหลักเกณฑ์และสภาพความเป็นจริงเป็นหลัก เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

การจัดประสบการณ์ Six Steps Approach ของไลท์ เอ็ม สเปนเซอร์ และไซค์ เอ็ม สเปนเซอร์ (Lyle M. Spencer, Signe M. Spencer, 1993 : 290-291) เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาวางแผนการจัดประสบการณ์เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้หรือทักษะที่เหมาะสม จนสามารถปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมนั้นเป็นกิจวัตรหรือถาวร โดยมี 6 ขั้น ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็นคือการกำหนดแผนงานตามความจำเป็น โดยต้องกำหนดขอบเขต ทักษะที่จะพัฒนา คำนึงถึงความเหมาะสม เหตุผลและความสำคัญของการพัฒนา (Recognition of a Need)

คอฟแมน และ เฟรนวิก (Kaufman & Fenwick, 1981 : 9) กล่าวว่า ถ้าเราถามว่าวิธีการสอนใดเราควรใช้ คำตอบก็คือ ต้องถามต่อไปอีกว่า “แล้วใครเป็นผู้เรียน” “แล้วผู้เรียนต้องการเรียนรู้อะไร” ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมก็หมายถึงต้องตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่าเพื่อกระตุ้นให้เด็กปฐมวัยเกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคนควรยึดหลักการคำนึงถึงตัวเด็กเป็นสำคัญ

2. การสอนหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คือ คำนึงว่าสอนอะไร สอนอย่างไร เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่วางแผนไว้ (Teaching)

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า กิจกรรมที่หลากหลายประเภทที่เหมาะสมกับวัย ตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็กเพื่อเด็กมีโอกาสเลือกตามความสนใจและความสามารถ กิจกรรมควรมีทั้งที่让孩子ทำเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ควรเปิดโอกาสให้เด็กริเริ่มกิจกรรม ด้วยตนเองตามความเหมาะสม ยืดหยุ่นได้ตามความต้องการและความสนใจของเด็ก เน้น

ให้มีสื่อของจริง ให้เด็กมีโอกาสสังเกต สำรวจ ค้นคว้า ทดลอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นและผู้ใหญ่ สอดคล้องกับนายแพทย์ดุสิต ลักษณะพิชิตกุล ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ กล่าวว่า เป้าหมายที่แท้จริงของการจัดกิจกรรมของเด็กวัยนี้ ใ้จะมุ่งเน้นเฉพาะร่างกายที่เติบโตหรือสติปัญญาอย่างที่หลายคนเข้าใจเท่านั้น แต่จะต้องเป็นกิจกรรมที่พัฒนาเด็กรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ละสติปัญญา

3. การฝึกปฏิบัติ คือการนำแผนที่วางไว้มาฝึกปฏิบัติ (Practice)

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก เพื่อให้เด็กได้นำมาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาให้ผลสะท้อนกลับแก่เด็ก (Feedback/Coaching) โดยยึดหลักความเชื่อว่า บทเรียนที่สำคัญในชีวิตมักมาจากการลองผิดลองถูก (Wilson, 2004) เพื่อให้เด็กนำไปปรับปรุงพัฒนา

5. ปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การนำไปใช้จริง หรือปฏิบัติ โดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย (Application Goal-Setting) กระตุ้นการเรียนรู้ทุกกิจกรรม โดยการทบทวนและปฏิบัติซ้ำๆ จนเด็กนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (Wilson, 2004)

6. การติดตามผลการปฏิบัติ (Follow-up support)

กล่าวโดยสรุปการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach เมื่อนำมาจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ควรปรับให้เหมาะสมกับเด็ก เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมหรือทักษะกับเด็กทุกๆด้าน ตลอดจนสามารถนำทักษะมาใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2540 : 34-35) ได้กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์แก่เด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาทุกๆ ด้าน เด็กมีความสุข การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องจัดประสบการณ์ตรงให้เด็กเรียนรู้ จากประสบการณ์สัมผัสทั้ง 5 ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นมีความสุขสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมหรือทักษะกับเด็กทุกๆด้าน ตลอดจนสามารถนำทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้นั้นเป็นการปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม เรียกว่า

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ ซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ มีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น
2. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมดังนี้
 - 2.1 กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
 - 2.2 กิจกรรมเสริมประสบการณ์
 - 2.3 กิจกรรมเกมการศึกษา
 - 2.4 กิจกรรมสร้างสรรค์

- 2.5 กิจกรรมกลางแจ้ง
- 2.6 กิจกรรมเสรี/เล่นตามมุม
3. การฝึกปฏิบัติ
- 8.30 - 9.00 น. เข้าห้องเรียน
- 9.00 - 9.20 น. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
- 9.20 - 9.40 น. กิจกรรมเสริมประสบการณ์
- 9.40 - 10.00 น. กิจกรรมเกมการศึกษา
- 10.00 - 10.30 น. กิจกรรมสร้างสรรค์
- 10.30 - 11.00 น. กิจกรรมกลางแจ้ง
- 11.00 - 11.30 น. พักรับประทานอาหาร (แปร่งฟัน)
- 11.30 - 14.30 น. นอนพักผ่อน
- 14.30 - 14.50 น. เก็บที่นอนล้างหน้า
- 14.50 - 15.00 น. ดื่มนม อาหารว่าง
- 15.00 - 15.30 น. กิจกรรมเสรี (รอผู้ปกครองมารับกลับบ้าน)
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ
5. ปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การนำไปใช้จริง หรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย
6. การติดตามผลการปฏิบัติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศรัญญา มีสุนทร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนากระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้านกระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันสูงกว่านักเรียนสอนด้วยวิธีปกติตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอน ทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มสูงกว่านักเรียนสอนวิธีปกติตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสงจันทร์ ยิ่งสัมพันธ์เจริญ (2545 : 60) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าความพร้อมทางคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนนับ 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย จากการสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรี พบว่า ความพร้อมเรื่องจำนวนนับ 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังการสอนโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยดนตรีพร้อมอยู่ในระดับที่สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้และความพร้อมเรื่องจำนวน 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังจากการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยดนตรีสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภลักษณ์ ไส่ส่อง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนก่อนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเมืองแปดง ผลวิจัยพบว่า 1) ครูไม่ได้จัดตามแผนการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับก่อนประถมศึกษา โดยเฉพาะแต่ทำแผนบูรณาการร่วมกับการเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ 2) ปัญหาและความต้องการได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมทางด้ายคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ได้แก่ ไม่มีเวลาในการวางแผนจัดกิจกรรม การทำสื่อ ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคและวิธีการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งมีข้อจำกัดในเรื่องสภาพห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดมุมต่างๆ ได้ไม่ครบ

สุธีรา ท้าวเวชสุวรรณ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่จัดประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่จัดประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นิอร รอดขาว (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบ Six Steps Approach ผลการวิจัยพบว่าก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบ Six Steps Approach เด็กปฐมวัยมีความรู้และทักษะเบื้องต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยต่างประเทศ

ดอแนลด์สันและมาการ์เร็ต (Domalsom & Magaret, 1968 : 461-471) อ้างถึงใน นิอร รอดขาว, 2550) ได้ศึกษาความเข้าใจของเด็กอายุ 3-4 ในเรื่องการจำแนกความแตกต่างระหว่างจำนวนมากกว่า น้อยกว่า ปีผลการศึกษาพบว่า เด็กสามารถเข้าใจคำว่า “มากกว่า” และ “น้อยกว่า” ได้แล้ว แต่เด็กจะสามารถเข้าใจคำว่า “มากกว่า” ได้ดีกว่าคำว่า “น้อยกว่า”

ริชาร์ด (Richard, 2003) ศึกษากระบวนการทบทวนขั้นตอนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการเขียน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้การเขียนผ่านกระบวนการทบทวนขั้นตอน นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและสามารถแก้คำที่เขียนผิดได้

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กำหนดหลักการให้เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นตอนพัฒนาทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ ตลอดจนจุดหมายเพื่อมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ตามวัยและความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล กำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานให้เด็กเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน มีสุขภาพจิตที่ดี และมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ ส่วนความรู้และทักษะเบื้องต้นเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้รับการศึกษานำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในการดำเนินชีวิต อีกทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้และสิ่งสำคัญ ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยนั้นเป็นความรู้และทักษะพื้นฐาน ตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย ซึ่งพัฒนาการที่สำคัญ เด็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี สำหรับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach นั้นเป็นการจัดประสบการณ์ที่เน้นตอบสนองความต้องการของเด็กหรือจัดประสบการณ์ที่让孩子สามารถนำไปใช้ได้จริง ให้ผลหรือข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอันนำไปสู่การปฏิบัติจนเป็นกิจวัตรประจำวันและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยพบว่า การพัฒนาทักษะชีวิตช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิตกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมในปัจจุบัน ดังนั้นการศึกษาปฐมวัยนับเป็นขั้นแรกในการถ่ายทอดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อไปในอนาคต กล่าวคือ หากรากฐานการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัยสามารถจัดประสบการณ์เน้นการพัฒนาทักษะพร้อมปลูกฝังการเรียนรู้พฤติกรรมที่ดีเหล่านั้นให้เด็กถือปฏิบัติแล้วนั้น เด็กในวันนี้ก็จะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยในสังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองหัวหินที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรช เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยคือแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design โดยมีเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างและให้ข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการจับฉลากเลือกโรงเรียนเทศบาลทั้ง 7 มาเพียง 1 โรงเรียน เมื่อได้โรงเรียนเรียบร้อยแล้วจึงทำการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ห้อง โดยการให้นักเรียนที่อยู่ลำดับเลขที่เป็นเลขคู่ให้เป็นห้องทดลอง ส่วนนักเรียนที่ลำดับที่เป็นเลขคี่ให้เป็นห้องควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมี 2 คือ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรชจำนวน 10 แผน แผนละ 20 นาที 2) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติจำนวน 10 แผน แผนละ 20 นาที
2. แบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยแบบเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีวิธีการและขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
 - 1.2 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์)
 - 1.3 วิเคราะห์สาระที่ควรเรียนรู้จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) เพื่อเขียนสาระสำคัญ สาระการเรียนรู้
 - 1.4 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช
 - 1.5 ศึกษาแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช และสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ดังกล่าว ปรับให้เหมาะสมเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช
 - 1.6 การเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรชโดยแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบด้วย
 - 1.6.1 ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช
 - 1) วิเคราะห์เนื้อหาตามความเป็นจริง
 - (1) สาระสำคัญ

- (2) สารระการเรียนรู้
 - (3) จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2) จัดประสบการณ์การเรียนรู้
 - 3) ฝึกปฏิบัติสิ่งที่เรียนรู้มา
 - 4) ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก
 - 5) ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย
 - 6) ติดตามผลการพัฒนา
 - (1) สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 - (2) การวัดและประเมินผล
 - (3) บันทึกหลังการจัดประสบการณ์
2. การสร้างแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย เป็นแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้
- 2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
 - 2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์)
 - 2.3 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย เรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนักและการกะประมาณ เครื่องมือวัดทักษะเรื่องจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน
 - 2.4 สร้างแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ จำนวน 40 ข้อ
- การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ**
1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 - 1.1 นำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
 - 1.2 นำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ภาษาที่ใช้กับ จุดประสงค์การเรียนรู้โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ดังรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้
 - 1.2.1 นายมงคล ผูกไมตรี ศึกษานิเทศก์ชำนาญการเทศบาลเมืองหัวหิน
 - 1.2.2 นางสุภาทิพย์ ช่างสาร ครูชำนาญการพิเศษ ร.ร.เทศบาลวัดหนองแก

1.2.3 นางนาลินี ทินเมฆ ครูชำนาญการพิเศษด้านการปฐมวัย ร.ร.อนุบาล
ประจวบ

1.3 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ให้มีความถูกต้อง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์หาค่า IOC อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการสมบูรณ์

1.4 นำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล และเวลาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบเติมตัวเลขและเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ มีขั้นตอนในการตรวจสอบดังนี้

2.1 วิเคราะห์โครงสร้าง (Construct) ของตัวแปรคือความรู้และทักษะเบื้องต้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ทักษะดังนี้

2.1.1 ทักษะด้านจำนวน

2.1.2 ทักษะเรื่องปริมาณ

2.1.3 ทักษะเรื่องน้ำหนัก

2.1.4 ทักษะเรื่องการกะประมาณ

2.2 นำแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัด

2.3 นำแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเช่นเดียวกับการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อประเมินแบบทดสอบ และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ นายมงคล ผูกไม้ตรีศึกษานิเทศก์ชำนาญการเทศบาลเมืองหัวหิน นางสุภาทิพย์ ช่างสาร ครูชำนาญการพิเศษ ร.ร.เทศบาลวัดหนองแก นางนาลินี ทินเมฆ ครูชำนาญการพิเศษด้านการปฐมวัย ร.ร.อนุบาล

ประจวบ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องและคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ให้มีความถูกต้อง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์หาค่า IOC อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่ถูกต้องสมบูรณ์

2.5 นำแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปใช้ทดลองใช้ (Try – Out) โดยการทดสอบกับเด็กอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหิน จำนวน 25 คน

2.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ โดยหาค่าความยากง่าย (Level of Difficulty หรือ ค่า p) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination หรือ ค่า r) แล้วนำมาปรับปรุงให้ได้ตามเกณฑ์คุณภาพ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 -.80 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง .20 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบไว้ 40 ข้อ พบว่าแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.79 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.86

2.7 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) พบว่าแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.872

นำแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ทดสอบก่อนการทดลองและทดสอบหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) แบบกลุ่มควบคุม (Nonrandomized Control- Group ,Pretest – Posttest Design) (ชูศรี วงศ์รัตนะ และ งามอาจ นัยวัฒน์, 2551 : 37) ดังนี้

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃	O ₄

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์ ชิกซ์สเตปส์แอฟโพรชของ กลุ่มทดลอง

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังการจัดประสบการณ์ซิกซ์สเตปส์แอปโพรชของ
กลุ่มทดลอง

O₃ หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์แบบปกติของกลุ่มควบคุม

O₄ หมายถึง การทดสอบหลังการจัดประสบการณ์แบบปกติของกลุ่มควบคุม

X หมายถึง การจัดประสบการณ์แบบ ซิกซ์สเตปส์แอปโพรชกับแบบปกติ

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

C หมายถึง กลุ่มควบคุม

ในการทดลองครั้งนี้ ใช้เวลาดำเนินการทดลอง 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง
และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การทดลองนี้ใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล
วัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) จำนวน 50 คน โดยแบ่งเป็น 2 ห้องเรียน ห้องละ 25 คน

ขั้นตอนในการทดลอง

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Pretest) กับกลุ่มทดลอง
โดยใช้แบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยตรวจสอบความรู้ก่อนเรียน

2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช โดยใช้เวลาในการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน มี 6 กิจกรรม กิจกรรมละ 20-30 นาที เนื้อหาจำนวน
2 เรื่อง คือ ชุมชนของฉัน และเรื่องกลางวัน-กลางคืน

ตารางที่ 3.1 วันและเวลาในการดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

วัน เดือน ปี	เวลาจัดกิจกรรม	เนื้อหาที่ใช้จัดประสบการณ์	จำนวนนาที
7 ม.ค. 2554	9.30 – 10.30 น.	ทดสอบก่อนเรียน	60
10 – 14 ม.ค. 2554		เรื่องชุมชนของฉัน	
	9.00 – 9.20 น.	-กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเรื่องการนับ จำนวน 1 - 20	20
	9.20 – 9.40 น.	-กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่อง การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	20
	9.40 – 10.00 น.	-กิจกรรมเกมการศึกษา เรื่อง รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	20
	10.00 – 10.30 น.	-กิจกรรมสร้างสรรค์ เรื่อง การจำแนกน้ำหนัก หนักมากกว่า - เบากว่า	20-30
	10.30 – 11.00 น.	-กิจกรรมกลางแจ้งเรื่อง การกะประมาณสั้นกว่า - ยาวกว่า และ สูงกว่า - เตี้ยกว่า	20-30
17 – 21 ม.ค. 2554		เรื่องกลางวัน-กลางคืน	
	9.00 – 9.20 น.	-กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เรื่องการนับ จำนวน 1 - 20	20
	9.20 – 9.40 น.	-กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เรื่อง การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	20
	9.40 – 10.00 น.	-กิจกรรมเกมการศึกษา เรื่อง รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	20
	10.00 – 10.30 น.	-กิจกรรมสร้างสรรค์ เรื่อง การจำแนกน้ำหนัก หนักมากกว่า - เบากว่า	20-30
	10.30 – 11.00 น.	-กิจกรรมกลางแจ้งเรื่อง การกะประมาณสั้นกว่า - ยาวกว่า และ สูงกว่า - เตี้ยกว่า	20-30
24 มกราคม 2554	9.30 – 10.30 น.	ทดสอบหลังเรียน	60

โดยมีขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

2.2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2.3 การฝึกปฏิบัติ

8.30 -9.00 น.	เข้าห้องเรียน
9.00 -9.20 น.	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
9.20 - 9.40 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
9.40 - 10.00 น.	กิจกรรมเกมการศึกษา
10.00 -10.30 น.	กิจกรรมสร้างสรรค์
10.30 -11.00 น.	กิจกรรมกลางแจ้ง
11.00 -11.30 น.	พักรับประทานอาหาร (แปรงฟัน)
11.30 -14.30 น.	นอนพักผ่อน
14.30 -14.50 น.	เก็บที่นอนล้างหน้า
14.50 -15.00 น.	คึ่มนม อาหารว่าง
15.00 - 15.30 น.	กิจกรรมเสรี (รอผู้ปกครองมารับกลับบ้าน)

2.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก

2.5 ปรับปรุงเพื่อสู่การนำไปใช้จริง หรือปฏิบัติ โดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

2.6 การติดตามผลการพัฒนา

3. ทดสอบหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Posttest) กับกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย ชุดเดิมที่ใช้ก่อนการทดลองเพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความรู้และทักษะเบื้องต้นก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ

4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซกับก่อนการจัดประสบการณ์แบบปกติ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพารามตริก ด้วยเทคนิค The Mann-Whitney U Test

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สแตปส์แอฟโพรชใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ นอนพารามตริก ด้วยเทคนิค Wilcoxon signed Rank test

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพารามตริก ด้วย เทคนิค Wilcoxon signed Rank test

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สแตปส์แอฟโพรชกับหลังการจัดประสบการณ์แบบปกติ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพารามตริก ด้วยเทคนิค The Mann-Whitney U Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เนื้อหา

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. หาค่าความยาก-ง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2538 : 87-105)

$$\text{สูตร ค่าความยาก (P)} = \frac{U + L}{n_1 + n_2}$$

เมื่อ U แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_1 แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ในกลุ่มสูง

n_2 แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ในกลุ่มต่ำ

3. ค่าความเชื่อมั่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร Kuder-Richardson KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 87-105)

$$\text{สูตร ความเชื่อมั่น (r}_n\text{)} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r_n	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ ($q = 1-p$)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

2. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช

3. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

4. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับก่อนการจัดประสบการณ์แบบปกติใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Nonparametric ด้วยเทคนิค The Mann-Whitney U Test ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบ	วิธีการสอน	N	Mean rank	Sum of Ranks	Z	p
ก่อนเรียน	ซิกซ์สเตปส์	25	30.62	796.00	1.976	.12
	แบบปกติ	25	22.38	582.00		
Total		50				

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับก่อนการจัดประสบการณ์แบบปกติไม่แตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช

การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Nonparametric ด้วยเทคนิค Wilcoxon signed Rank test ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช (กลุ่มทดลอง)

ตัวแปร		N	Mean rank	Sum of Ranks	Z	P
ก่อนเรียน	Negative Ranks	0	0.00	0.00	4.025**	.000
หลังเรียน	Positive Ranks	21	11.00	231.00		
	Ties	4				
	Total	25				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรชแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรชสูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช

3. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Nonparametric ด้วยเทคนิค Wilcoxon signed Rank test ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ (กลุ่มควบคุม)

ตัวแปร		N	Mean rank	Sum of Ranks	Z	P
ก่อนเรียน	Negative Ranks	0	.00	.00	4.378*	.000
หลังเรียน	Positive Ranks	25	13.00	325.00		
	Ties	0				
	Total	25				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่า ความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

4. การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับหลังการจัดประสบการณ์แบบปกติใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Nonparametric ด้วยเทคนิค The Mann-Whitney U Test ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบ	วิธีการสอน	N	Mean rank	Sum of Ranks	Z	p
หลังเรียน	Six Steps	25	13.28	332.00	5.949	.000
	แบบปกติ	25	37.72	943.00		
	Total	50				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่าความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรชสูงกว่าหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหินที่ได้รับ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 กลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 25 คน รวม 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัด ประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชและแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ นอนพารามетริกด้วยเทคนิค The Mann-Whitney U Test กรณีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกันและ ค่าสถิตินอนพารามетริกด้วยเทคนิค Wilcoxon signed Rank test กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหินที่ได้รับ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ ซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ความรู้และทักษะเบื้องต้น ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชกับก่อนการจัดประสบการณ์แบบปกติ ไม่แตกต่างกัน จากนั้นดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช กับนักเรียนกลุ่มทดลองและ จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มควบคุมแล้วทำการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และทำการเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แล้วจึงทำการเปรียบเทียบหลังการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์ แอปโพรชสูงกว่าหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ ซึ่งนำมาอภิปรายผลดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรชแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเปรียบเทียบหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติผลการวิจัย พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากที่ได้กลุ่มวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช มีค่าเฉลี่ยผลของคะแนนสูงกว่าหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

เหตุผลดังกล่าว ทำให้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรชจะมีความรู้และทักษะเบื้องต้นสูงกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติซึ่งสอดคล้องกับ ดอแนลด์สันและมาการ์เรต (Domalsom & Magaret, 1968 : 461-471) ได้ศึกษาความเข้าใจของเด็กอายุ 3-4 ปี ในเรื่องการจำแนกความแตกต่างระหว่างจำนวนมากกว่า น้อยกว่า ผลการศึกษาพบว่า เด็กสามารถเข้าใจคำว่า “มากกว่า” และ “น้อยกว่า” ได้แล้ว แต่เด็กจะสามารถเข้าใจคำว่า “มากกว่า” ได้ดีกว่าคำว่า “น้อยกว่า” และสอดคล้องกับแนวคิดของริชาร์ด (Richard, 2003) ศึกษากระบวนการหกลขั้นตอนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการเขียน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้การเขียนผ่านกระบวนการหกลขั้นตอนนักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและสามารถแก้คำที่เขียนผิดได้และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธีรา ท้าวเวชสุวรรณ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่จัดประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่จัดประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสงจันทร์ ยิ่งสัมพันธ์เจริญ (2545 : 60) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าความพร้อมทางคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนนับ 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย จากการสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรี พบว่า ความพร้อมเรื่องจำนวนนับ 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังการสอน โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยดนตรีพร้อมอยู่ในระดับดีซึ่งสูงกว่า

สมมติฐานที่ตั้งไว้ และความพร้อมเรื่องจำนวน 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังจากการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยคนตรีสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ศรีัญญา มีสุนทร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการกระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้านกระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีปกติตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอน ทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีปกติตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ศุภลักษณ์ ไส่ส่อง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนก่อนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเมืองแปดง ผลวิจัยพบว่า 1) ครูไม่ได้จัดตามแผนการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับก่อนประถมศึกษา โดยเฉพาะแต่ทำแผนบูรณาการร่วมกับการเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ 2) ปัญหาและความต้องการได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมทางด้านคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ได้แก่ ไม่มีเวลาในการวางแผนจัดกิจกรรม การทำสื่อ ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคและวิธีการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งมีข้อจำกัดในเรื่องสภาพห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดมุมต่างๆ ได้ไม่ครบ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิอร รอดขาว (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ ผลการวิจัยพบว่า ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ เด็กปฐมวัยมีความรู้และทักษะเบื้องต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังจากที่เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซมีค่าเฉลี่ยผลของคะแนนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรซ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชผู้สอนต้องวางแผนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนระดับปฐมวัยควรสนับสนุนให้มีการนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชไปใช้ และเผยแพร่ให้มากยิ่งขึ้น

1.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการจัดประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้ปรับปรุงในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยให้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชให้เข้าใจก่อนนำไปจัดกิจกรรม

2.2 ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยในระดับชั้นอื่น ๆ และหลาย ๆ โรงเรียนเพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546**. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา. (2547). สำนักงานคณะกรรมการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. **คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546**. กรุงเทพมหานคร :
ม.ป.ท.
- _____. (2548). **คำอธิบายและระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต, สำนักพัฒนาสุขภาพจิต. (2548). **คู่มือการเสริมสร้างไอคิว
และอีคิวสำหรับครูและพี่เลี้ยงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก**. กรุงเทพมหานคร : ชุมชมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล. (2548). **พัฒนาศักยภาพศูนย์เด็กเล็ก**. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 13, 2548. จาก
http://www.raklukefamilygroup.com/article.php?cat_id = 102&id = 433.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2549). **การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2548). **การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย**. นครปฐม : นิตินัย.
- นิอร รอดขาว. (2550). **การพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์เรียนรู้แบบ Six Steps Approach**. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและ
การนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2547). **การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม : โครงการ
ส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เขาวพา เตชะคุปต์. (2542). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร : แม็ค.
- _____. (2542). **การศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร : แม็ค.
- ศรัญญา มีสุนทร. (2544). **พัฒนากระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ใน
ชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภลักษณ์ ไส่ส่อง. (2547). **การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับ
นักเรียนก่อนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเมืองแปลง**. ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- สุธีรา ท้าวเวชสุวรรณ. (2548). การเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่จัด
 ประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู.
 วิทยานิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แสงจันทร์ ยิ่งสัมพันธ์เจริญ. (2545). การศึกษาค้นคว้าความพร้อมทางคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนนับ
 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปฐมวัย จากการสอนโดยวิธีการจัด
 ประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรี. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สวนคูสิต.
- Claudia, Eliason., and Jenkins. (2003). **A Practical Guide to Early Childhood Curriculum.**
 7 th ed. New Jersey : Columbus, Ohio.
- Danail, Muijs., and David Reynolds. (2005). **Effective teaching : Evidence and Practice.**
 2 nd ed.
- Katherne, Read and June Patterson. (1976). **The Nursery School and Kindergarten : Human
 Relationships and Learning.** 6 th ed,
- Matt, Staricevich. (2005). **Six Steps For Design of Learning Experiences** [Online]. Accssed 13
 January Available from [http://coachingandmentoring.com/Mentor?
 learningflow.htm](http://coachingandmentoring.com/Mentor?learningflow.htm)
- Richard, B. (2003). **“Where is advertising heading?.”** [Online]. Available
<http://www.adfocus.co.za/speeches2003/rblock.htm> (24 July 2008).
- Roger, Kuaufman and Fenwick . (1981). **Needs Assessment : concept and application.**
 2 nd ed.,
- Suzanne, Krogh. (1981). **The Early Childhood Curriculum.** University of Florida.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นายมงคล ผูกไม้ตรี ศึกษานิเทศชำนาญการเทศบาลเมืองหัวหิน อ.หัวหิน
จ.ประจวบคีรีขันธ์
2. นางสุทธาทิพย์ ช่างสาร ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก อ.หัวหิน
จ.ประจวบคีรีขันธ์
3. นางนาลินี ทินเมฆ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขต
พื้นที่ การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ภาคผนวก ข

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง แหล่งสำคัญในชุมชน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1 -20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายนักเรียนแบ่งเด็กออกเป็นชายกลุ่มหนึ่งและหญิงกลุ่มหนึ่งให้เด็กๆช่วยกันนับจำนวนเด็กแต่ละกลุ่มพร้อมๆ กัน
2. ครูนำเนื้อเพลงติดบนกระดานให้นักเรียนอ่านตามที่ละวรรคจนคล่องแล้วเปิดเพลงให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กปรบมือ 20 ครั้ง นับพร้อม ๆ กันให้เด็ก ๆ ปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กแบ่งกลุ่มชาย – หญิงกลุ่มละ 20 คนแล้วนับจำนวน 1- 20
2. ครูให้เด็กๆปรบมือพร้อมกัน 20 ครั้ง
3. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ชุมชนแสนสุข”

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ชุมชนแสนสุข”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การนับเรียง 1 - 20

1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แบบสังเกตพฤติกรรมเรื่อง การนับจำนวน 1 – 20
กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปลั้มถ์) อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ						รวม	\bar{X}	เกณฑ์การตัดสิน	
		ปรบมือนับ 1-20 ครั้งได้			การเคลื่อนไหวร่างกาย ตามจังหวะ ประกอบ เพลง					ผ่าน	ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1				
1	ค.ช.กฤษณะ จันทร์แจ้ง										
2	ค.ช.ณัฐภัทร น่วมอ่อน										
3	ค.ช.นฤมล สงสัย										
4	ค.ช.พีรพัฒน์ หลอดคำ										
5	ค.ช.ศักดิพล คมคาย										
6	ค.ช.ศิวะกร มั่นทน										
7	ค.ช.สุชาตรีย์ รบชนะ										
8	ค.ช.สุธินันท์ สอนแสง										
9	ค.ญ.จริยา เกตุแก้ว										
10	ค.ญ.จารุณี ลำชัน										
11	ค.ญ.จิรวรรณ พูลสวัสดิ์										
12	ค.ญ.ธัญชนก ลำไย										
13	ค.ญ.ธิตยา เจริญสุข										
14	ค.ญ.มูทิตา หาดทราย										
15	ค.ญ.ศิริรัตน์ ทองระย้า										
16	ค.ญ.สิริญาลักษณ์ ทองเหียง										
17	ค.ญ.อริสา เรื่องรัมย์รงค์										
18	ค.ญ.กัญญ์วรา สาพิมาย										
19	ค.ช.ศักรินทร์ สว่างอารมณ์										
20	ค.ช.ศักดิ์ชัย รุ่งสว่าง										
21	ค.ช.อนุสรณ์ ญาติประชุม										
22	ค.ช.จักรภัทร เนียมใหม่										
23	ค.ญ.วรรณกร บัวหอม										
24	ค.ช.วัชรพงษ์ ชัยชนะ										
25	ค.ญ.เจนจิรา ถันจูเหลือม										

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

แบบสังเกตพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการวัดตามพฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ

เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 2-3

ไม่ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 1

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วยชุมชนของฉัน	เรื่องแหล่งสำคัญในชุมชน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. บอกสถานที่สำคัญในชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูใช้มือพื้มีเล่นนิทานเรื่องชุมชนของพื้มี ให้เด็กๆ ฟังหลังจากฟังนิทานจบแล้วให้เด็กๆ ช่วยกันตอบคำถามจากนิทานที่ได้ฟัง
2. เด็ก ๆ ช่วยกันบอกชื่อแหล่งสำคัญในชุมชนของฉันทว่ามีสถานที่ใดบ้าง
3. ครูเขียนคำตอบที่เด็ก ๆ ตอบบนกระดานให้เด็ก ๆ ดูว่าที่เด็ก ๆ ตอบมานั้นมีสถานที่ใดบ้าง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูนำภาพสถานที่สำคัญในชุมชน เช่น ภาพวัด ภาพโรงเรียน และสถานที่อื่น ๆ ร่วมกันกับนักเรียนถึงสถานที่สำคัญเหล่านั้น
2. ครูทบทวนตัวเลข 1-20 โดยสุ่มตัวเลข 1-20 บนกระดานให้มีจำนวนเท่ากับชื่อแหล่งสำคัญในชุมชนที่เด็กตอบให้เด็กช่วยกันบอกจำนวนตัวเลขที่เขียนนั้นว่าคือจำนวนใด
3. ครูให้เด็กนำภาพสถานที่สำคัญในชุมชนเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพ ในจำนวน 1 - 20 ไปติดบนกระดาน
4. เด็กๆ เขียนตัวเลขเพิ่มจาก 1-20 และลดลงจาก 20-1

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. มือพิหมี
2. นิทานเรื่องชุมชนของพิหมี
3. ภาพสถานที่สำคัญในชุมชน

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับภาพสถานที่สำคัญในชุมชนเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปสถานที่สำคัญในชุมชน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 บอกสถานที่สำคัญในชุมชน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกสถานที่สำคัญในชุมชน

ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกสถานที่สำคัญในชุมชนได้

โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 10 และบอกสถานที่สำคัญในชุมชนได้

โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

ใบงานกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ให้นักเรียนบอกชื่อสถานที่

<p style="text-align: center;">วัด</p> 	<p style="text-align: center;">โรงเรียน</p>
<p style="text-align: center;">บ้าน</p> 	<p style="text-align: center;">ตลาด</p>
<p style="text-align: center;">สถานีอนามัย</p> 	<p style="text-align: center;">สถานีตำรวจ</p>

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่องแหล่งสำคัญในชุมชน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวน เพื่อให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”
3. รู้จักเก็บของเข้าที่และแก้ปัญหาในการเล่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพสถานที่สำคัญต่าง ๆ มาติดบนกระดานแล้วอธิบายถึงสถานที่ให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูเขียนจำนวนตัวเลขใต้ภาพที่ไปติดบนกระดานแล้วเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มชายหนึ่งกลุ่มและหญิงหนึ่งกลุ่มแล้วนับเปรียบเทียบจำนวนว่า กลุ่มหญิงหรือชายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เมื่อเด็ก ๆ เปรียบเทียบได้ถูกต้องแล้วจึงจัดกลุ่ม

ให้เด็กมีจำนวนที่เท่ากันแล้วครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพที่มีตัวเลขเท่ากันแล้วให้เด็ก ๆ ออกมาทำให้เพื่อน ๆ ดูหน้าห้อง

3. ครูนำภาพที่มีจำนวนตัวเลขไม่เท่ากันมาเปรียบเทียบให้เด็ก ๆ ดูแล้วใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ภาพจนเด็กๆเข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็กๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพที่มีตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำเสร็จก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้

4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพที่มีตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพสถานที่สำคัญต่างๆในชุมชน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม“จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กรู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม“จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กรู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม“จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แบบสังเกตพฤติกรรมเรื่องเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
กิจกรรมเกมการศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงพ่อคำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ						รวม	\bar{X}	เกณฑ์การตัดสิน	
		รู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =			เล่นเกม - จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้ สัมพันธ์ภาพได้					ผ่าน	ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1				
1	ค.ช.กฤษณะ จันทร์แจ้ง										
2	ค.ช.ณัฐภัทร น่วมอ่อน										
3	ค.ช.นฤตล สงสัย										
4	ค.ช.พีรพัฒน์ หลอดคำ										
5	ค.ช.ศักดิพล คมคาย										
6	ค.ช.ศิวะกร มั่นทน										
7	ค.ช.สุชาครีย์ รบชนะ										
8	ค.ช.สุธินันท์ สอนแสง										
9	ค.ญ.จริยา เกตุแก้ว										
10	ค.ญ.จารุณี จำชีน										
11	ค.ญ.จิรวรรณ พูลสวัสดิ์										
12	ค.ญ.ธัญชนก ลำไย										
13	ค.ญ.ธิตยา เจริญสุข										
14	ค.ญ.มูทิดา หาดทราย										
15	ค.ญ.ศิริโรจน์ ทองระช้ำ										
16	ค.ญ.ศิริญาลักษณ์ ทองเหียง										
17	ค.ญ.อริสา เรืองธัมรงค์										
18	ค.ญ.กัญญ์วรา สาทิมาย										
19	ค.ช.ศักรินทร์ สว่างอารมณ์										
20	ค.ช.ศักดิ์ชัย รุ่งสว่าง										
21	ค.ช.อนุสรณ์ ญาติประทุม										
22	ค.ช.จักรภัทร เนียมใหม่										
23	ค.ญ.วรรณกร บัวหอม										
24	ค.ช.วัชรพงษ์ ชัยชนะ										
25	ค.ญ.เจนจิรา ลั่นจูเหลือม										

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัครี)

แบบสังเกตพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการวัดตามพฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ

เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$ และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กรู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$ และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กรู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$ และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 2-3

ไม่ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 1

ใบงานกิจกรรมเกมการศึกษา

ให้นักเรียนจับคู่ภาพเหมือน

<p>วัด</p> <p>10 ก.ม.</p>	<p>โรงเรียน</p> <p>12 ก.ม.</p>
<p>บ้าน</p> <p>14 ก.ม.</p>	<p>ตลาด</p> <p>16 ก.ม.</p>
<p>สถานีอนามัย</p> <p>18 ก.ม.</p>	<p>สถานีตำรวจ</p> <p>20 ก.ม.</p>

ใบงานกิจกรรมเกมการศึกษา

ให้นักเรียนจับคู่ภาพเหมือน

<p>วัด</p> <p>10 ก.ม.</p>	<p>โรงเรียน</p> <p>12 ก.ม.</p>
<p>บ้าน</p> <p>14 ก.ม.</p>	<p>ตลาด</p> <p>16 ก.ม.</p>
<p>สถานีอนามัย</p> <p>18 ก.ม.</p>	<p>สถานีตำรวจ</p> <p>20 ก.ม.</p>

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน

เรื่องแหล่งสำคัญในชุมชน

แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากว้าง - เบากว่า

ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากว้าง - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากว้าง - เบากว่า ได้
2. วาดภาพระบายสีชุมชนของฉันได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพยานพาหนะต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนเช่น รถไฟ รถมอเตอร์ไซด์ รถจักรยานยนต์ รถบัส ฯลฯ มาให้เด็ก ๆ ดูแล้วถามเด็ก ๆ ว่าในชุมชนของเด็ก ๆ จะมียานพาหนะอะไรบ้างเด็ก ๆ ช่วยกันตอบ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกภาพยานพาหนะต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนให้เด็ก ๆ กลุ่มละ 4 รูปแล้วให้จำแนกว่าภาพไหนหนักภาพไหนเบากว่ากัน
3. ครูแจกกระดาษให้เด็ก ๆ คนละ แผ่นแล้วให้วาดรูประบายสียานพาหนะต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชนที่หนักกว่าและเบากว่ากันคนละ 2 ภาพ

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพยานพาหนะที่มีอยู่ในชุมชนของเรา
2. กระดาษ A 4 และสี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปยานพาหนะที่มีอยู่ในชุมชนที่สำคัญว่าถึงไหนหนังกกว่า – เบากว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนังกกว่า - เบากว่า
 - 1.2 การวาดภาพระบายสียานพาหนะที่มีอยู่ในชุมชนของฉัน
2. เครื่องมือวัด
 - แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่าได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่าได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่าได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แบบสังเกตพฤติกรรมเรื่องการจำแนกหน้ากว่า - เบากว่า
กิจกรรมสร้างสรรค์ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ						รวม	\bar{X}	เกณฑ์การตัดสิน	
		การจำแนกหน้ากว่า - เบากว่า			วาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่า					ผ่าน	ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1				
1	ค.ช.กฤษณะ จันทร์แจ่ม										
2	ค.ช.ณัฐภัทร น่วมอ่อน										
3	ค.ช.นฤมล สงสัย										
4	ค.ช.พีรพัฒน์ หลอดคำ										
5	ค.ช.ศักดิ์พล คมคาย										
6	ค.ช.ศิวัชร มั่นทน										
7	ค.ช.สุชากรีย์ รบชนะ										
8	ค.ช.สุธินันท์ สอนแสง										
9	ค.ญ.จริยา เกตุแก้ว										
10	ค.ญ.จารุณี จำขึ้น										
11	ค.ญ.จิรวรรณ พูลสวัสดิ์										
12	ค.ญ.ธัญชนก ลำไย										
13	ค.ญ.ธิตยา เจริญสุข										
14	ค.ญ.มุกดา หาดทราย										
15	ค.ญ.ศิริรัตน์ ทองระย้า										
16	ค.ญ.สิริณาลักษณ์ ทองเที่ยง										
17	ค.ญ.อริสา เรืองธัมรงค์										
18	ค.ญ.กัญญ์วรา สาพิมาย										
19	ค.ช.ศักรินทร์ สว่างอารมณ์										
20	ค.ช.ศักดิ์ชัย รุ่งสว่าง										
21	ค.ช.อนุสรณ์ ญาติประทุม										
22	ค.ช.จักรภัทร เนียมใหม่										
23	ค.ญ.วรรณกร บัวหอม										
24	ค.ช.วัชรพงษ์ ชัยชนะ										
25	ค.ญ.เจนจิรา ถิ่นภูเหล็ก										

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

แบบสังเกตพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการวัดตามพฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ

เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่าได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่าได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ บางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบากว่าได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

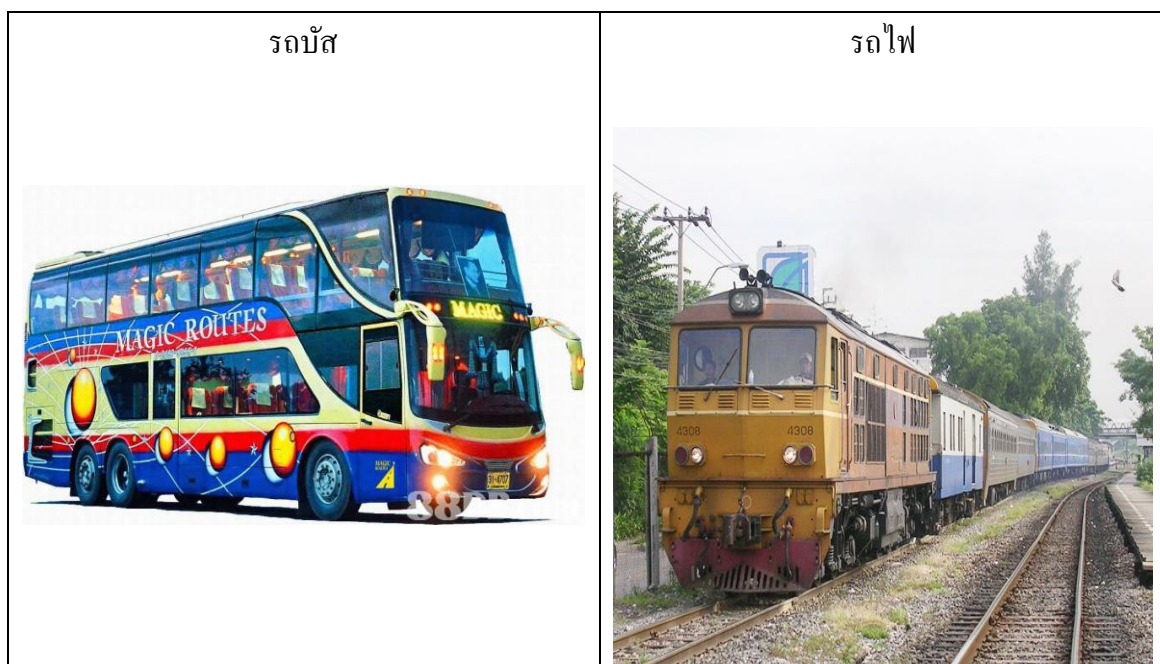
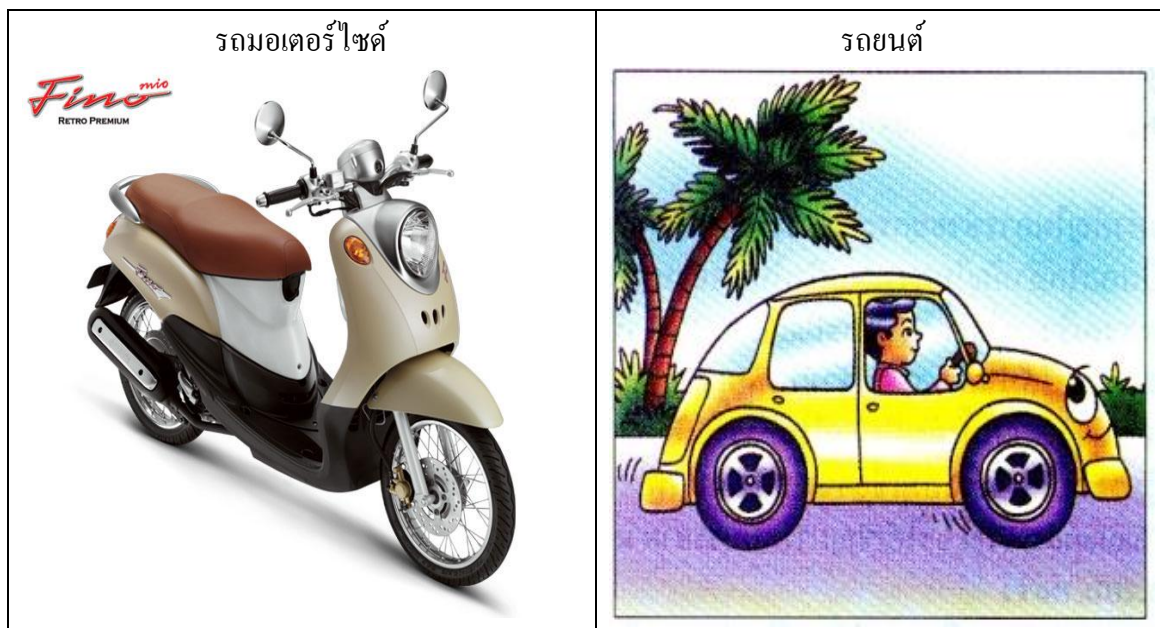
เกณฑ์การตัดสิน

ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 2 - 3

ไม่ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 1

ใบงานกิจกรรมสร้างสรรค์

ให้นักเรียนวาดภาพยานพาหนะที่ครูกำหนดให้คนละ 2 ภาพ

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย ชุมชนของเรา	เรื่องแหล่งสำคัญในชุมชน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า คือการกะประมาณว่าสถานที่สำคัญในชุมชนระหว่างวัด โรงเรียน สถานีอนามัย บ้านแต่ละหลังที่เด็ก ๆ มองเห็นนั้นอะไรที่สูงกว่า-เตี้ยกว่า และระยะทางจากถนนใหญ่ไปถึงสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชนเส้นไหนสั้นสั้นไหนยาวกว่ากัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและ ยาวกว่า- สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ออกไปนอกห้องเรียนแล้วให้เด็ก ๆ มองไปที่วัดกับอาคารเรียนที่เด็กเรียนว่าอะไรสูงกว่า-เตี้ยกว่าเมื่อเด็ก ๆ ตอบกันทุกคนแล้วคุณครูก็อธิบายให้เด็ก ๆ ฟังอีกครั้งและระยะทางจากถนนใหญ่ไปถึงสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชนโดยมีตัวเลขบอกเส้นไหนยาวเท่าไรแล้วให้เด็ก ๆ คิวว่าถนนเส้นไหนสั้นสั้นไหนยาวกว่ากัน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูนำภาพสถานที่สำคัญในชุมชนและตัวเลขที่ใช้เป็นตัวกำหนดระยะทาง เช่น ภาพวัด โรงเรียน ตลาด บ้าน สถานีอนามัย สถานีตำรวจ ไปติดไว้ที่ต้นไม้รูปละ 1 ต้น
2. ครูบอกให้เด็กวิ่งไปที่ภาพที่อยู่สูงที่สุด-เตี้ยที่สุดแล้วสังเกตดูว่าใครปฏิบัติไม่ถูกและใครปฏิบัติได้ถูกต้อง
3. ครูอธิบายระยะทางที่ใช้ตัวเลขแทนบอกให้เด็กวิ่งไปที่ถนนที่ยาวที่สุด-สั้นที่สุดแล้วสังเกตดูว่าใครปฏิบัติไม่ถูกและใครปฏิบัติได้ถูกต้อง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพสถานที่สำคัญในชุมชน
2. ตัวเลขแสดงระยะทาง

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปสถานที่สำคัญในชุมชนว่าระหว่างวัด โรงเรียน ตลาด บ้าน สถานีอนามัย สถานีตำรวจ ที่เด็ก ๆ มองเห็นนั้นอะไรที่สูงกว่า-เตี้ยกว่าและระยะทางจากถนนใหญ่ไปถึงสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชนเส้นไหนสั้นเส้นไหนยาวกว่ากัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า

1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

ใบงานกิจกรรมกลางแจ้ง

ให้นักเรียนสังเกตสถานที่ต่างๆว่าสถานที่ใดสูงกว่า – เตี้ยกว่าและระยะทางที่ไกลยาวกว่า-สั้นกว่า

วัด

5 ก.ม.

โรงเรียน

10 ก.ม.

บ้าน

8 ก.ม.

ตลาด

18 ก.ม.

สถานีอนามัย

15 ก.ม.

สถานีตำรวจ

20 ก.ม.

แบบสังเกตพฤติกรรมเรื่องการกระประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและยาวกว่า-สั้นกว่า
กิจกรรมกลางแจ้ง ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ						รวม	\bar{X}	เกณฑ์การตัดสิน	
		การกระประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า			การกระประมาณยาวกว่า-สั้นกว่า					ผ่าน	ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1				
1	ด.ช.กฤษณะ จันทร์แจ้ง										
2	ด.ช.ณัฐภัทร น่วมอ่อน										
3	ด.ช.นฤคผล สงสัย										
4	ด.ช.พีรพัฒน์ หลอดคำ										
5	ด.ช.ศักดิ์พล คมคาย										
6	ด.ช.ทิวะกร มั่นทน										
7	ด.ช.สุชากรีย์ รบชนะ										
8	ด.ช.สุธินันท์ สอนแสง										
9	ด.ญ.จริยา เกตุแก้ว										
10	ด.ญ.จารุณี ฉ่ำชื่น										
11	ด.ญ.จิรวรรณ พูลสวัสดิ์										
12	ด.ญ.ธัญญชนก ลำไย										
13	ด.ญ.ธิตยา เจริญสุข										
14	ด.ญ.มุกิตา หาดทราย										
15	ด.ญ.ศิริรัตน์ ทองระย้า										
16	ด.ญ.ศิริณาลักษณ์ ทองเที่ยง										
17	ด.ญ.อริสรา เรืองธัมรงค์										
18	ด.ญ.กัญญ์วรา สามีมาย										
19	ด.ช.ศักรินทร์ สว่างอารมณ์										
20	ด.ช.ศักดิ์ชัย รุ่งสว่าง										
21	ด.ช.อนุสรณ์ ญาติประทุม										
22	ด.ช.จักรภัทร เนียมใหม่										
23	ด.ญ.วรรณกร บัวหอม										
24	ด.ช.วัชรพงษ์ ชัยชนะ										
25	ด.ญ.เจนจิรา ถิ่นภูเหล็ก										

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต
 (นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

แบบสังเกตพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการวัดตามพฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ

เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อน และครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อน และครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสิน

ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 2 - 3

ไม่ผ่าน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้ ระดับ 1

แบบสังเกตทักษะในเรื่อง จำนวน ปริมาณ น้ำหนัก และการกะประมาณระดับปฐมวัย
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553
โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมของเด็กที่ปรากฏ						รวม	\bar{X}	เกณฑ์การตัดสิน	
		ความสามารถในการบอก อธิบายเกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ได้			ความสามารถในการกะประมาณเกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก ได้					ผ่าน	ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1				
1	ค.ช.กฤษณะ จันทร์แจ้ง										
2	ค.ช.ณัฐภัทร น่วมอ่อน										
3	ค.ช.นฤมล สงสัย										
4	ค.ช.พีรพัฒน์ หลอดคำ										
5	ค.ช.ศักดิ์พล คมคาย										
6	ค.ช.ศิวะกร มั่นทน										
7	ค.ช.สุชากรีย์ รบชนะ										
8	ค.ช.สุธินันท์ สอนแสง										
9	ค.ญ.จริยา เกตุแก้ว										
10	ค.ญ.จารุณี ฉ่ำชื่น										
11	ค.ญ.จิรวรรณ พูลสวัสดิ์										
12	ค.ญ.ธัญญชนก ลำไย										
13	ค.ญ.ธิตยา เจริญสุข										
14	ค.ญ.มูทิตา หาดทราย										
15	ค.ญ.ศิริรัตน์ ทองระย้า										
16	ค.ญ.ศิริญาลักษณ์ ทองเที่ยง										
17	ค.ญ.อริสา เรื่องธัมรงค์										
18	ค.ญ.กัญญ์วรา สาพิมาย										
19	ค.ช.ศักรินทร์ สว่างอารมณ์										
20	ค.ช.ศักดิ์ชัย รุ่งสว่าง										
21	ค.ช.อนุสรณ์ ญาติประทุม										
22	ค.ช.จักรภัทร เนียมใหม่										
23	ค.ญ.วรรณกร บัวหอม										
24	ค.ช.วัชรพงษ์ ชัยชนะ										
25	ค.ญ.เจนจิรา นันนุเหล็ก										

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี)

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคน โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายนักเรียนให้เด็กๆ จับมือกันเป็นวงกลมแล้วนับจำนวนเด็กพร้อมกัน
2. ครูเปิดเพลงให้เด็ก ๆ ร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กปรบมือ 20 ครั้งนับพร้อม ๆ กันให้เด็ก ๆ ปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กแบ่งกลุ่มชาย – หญิงนับจำนวน 1- 20
2. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ ชุมชนแสนรัก ”
3. เด็กปรบมือพร้อมกัน 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ ชุมชนแสนสุข ”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วยชุมชนของฉัน	เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนคนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนคนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. อธิบายความสำคัญของเพื่อนบ้านในชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูและเด็กร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในหัวข้อ

- เพื่อนบ้านคือใคร (บุคคลที่อาศัยอยู่ใกล้บ้านเรา)
- เราควรปฏิบัติอย่างไรต่อเพื่อนบ้าน (เป็นมิตรและคอยช่วยเหลือกัน)
- สิ่งใดที่ไม่ควรปฏิบัติต่อเพื่อนบ้าน (สิ่งที่ทำแล้วรบกวนเพื่อนบ้านหรือสร้างความรำคาญแก่เพื่อนบ้าน)

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่มเท่า ๆ กัน ให้แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติการเป็นเพื่อนบ้านที่ดีและเพื่อนบ้านที่ไม่ดี
2. ครูนำรูปภาพเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้า ฯลฯ ที่มีจำนวนแตกต่างกัน ไปติดบนกระดาน

3. ครูให้เด็กช่วยกันนับจำนวนคนแล้วเขียนตัวเลขนั้นไว้ใต้ภาพว่าเป็นจำนวนใด
4. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กันแล้วให้เด็ก ๆ ออกไปช่วยกันเรียงลำดับจากจำนวนที่มากกว่าไปหาจำนวนที่น้อยกว่า
5. ครูให้เด็ก ๆ อีกกลุ่มหนึ่งออกไปเรียงลำดับจากจำนวนที่น้อยกว่าไปหาจำนวนที่มากกว่าแล้วให้เด็ก ๆ ช่วยกันคิดว่าถูกต้องหรือไม่

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- รูปภาพเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้า ฯลฯ

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับรูปภาพเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้าเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของเพื่อนบ้านและการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี - ไม่ดี

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 อธิบายความสำคัญของเพื่อนบ้านได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และอธิบายความสำคัญของเพื่อนบ้านได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และอธิบายความสำคัญของเพื่อนบ้านได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 10 และอธิบายความสำคัญของเพื่อนบ้านได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวน เพื่อให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”
3. รู้จักเก็บของเข้าที่และแก้ปัญหาในการเล่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำรูปเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้า ซึ่งในภาพนั้นมีจำนวน 1-20 คนขึ้นไป ครูติดภาพบนกระดาน แล้วเปรียบเทียบมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็กๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็กๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูจัดกลุ่มให้เด็กมีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่ เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำเสร็จก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง
4. เด็กๆทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่ได้เรียบร้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้า
2. เกม“จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากกว่า- เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า ได้
2. วาดภาพระบายสีเพื่อนบ้านของฉันได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้า ฯลฯ มาติดบนกระดานให้เด็ก ๆ ดูและร่วมกัน
สนทนาว่าใครหนักกว่า – เบากว่า

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกกระดาษ A 4 ให้เด็ก ๆ คนละ 1 แผ่นแล้วให้วาดรูปเพื่อนบ้านของฉันที่หนักกว่า
และเบากว่ากันคนละ 2 ภาพแล้วระบายสีให้สวยงาม

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพเด็ก คนแก่ แม่ค้า พ่อค้า ฯลฯ
2. กระดาษ A 4 และสี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงความสำคัญของเพื่อนบ้านและใครที่มีน้ำหนักรหนักกว่า – เบากว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญารักษ์ แสงอัครี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนักกว่า-เบากว่า
 - 1.2 การวาดภาพระบายสีเพื่อนบ้านของฉัน
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพคนที่หนักและเบาได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพคนที่หนักและเบาที่ได้โดยเพื่อน
และครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพคนที่หนักและเบาที่ได้โดยเพื่อน
และครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย ชุมชนของเรา	เรื่อง เพื่อนบ้านของฉัน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า คือการกะประมาณคนที่สูงกว่า-เตี้ยกว่าเปรียบเทียบกับใครที่สั้น - ยาวกว่ากัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและ ยาวกว่า-สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูพาเด็ก ๆ ออกไปที่สนามแล้วจับมือกันเป็นวงกลมครูบอกว่าวันนี้จะทำกิจกรรมการกระชับสัมพันธ์ครูขออาสาสมัคร 10 คนออกมาสาธิตการทำกิจกรรมให้เพื่อน ๆ ดู
2. ครูให้เด็ก 10 คนจับมือเป็นวงกลมครูเรียกชื่อเด็ก 1 คนเด็กคนนั้นต้องบอกชื่อเพื่อนที่นั่งข้างซ้ายและขวาถ้าเด็กบอกชื่อถูกต้องทั้ง 2 คนเพื่อนที่นั่งอยู่ที่เดิมแต่ถ้าเรียกไม่ถูกต้องให้เด็กทั้ง 2 คนจะงอมือกันวิ่งไปนั่งตรงข้ามเด็กที่บอกชื่อเพื่อนไม่ได้จะเป็นคนไปเรียกชื่อเด็กแทนครูทำเช่นนี้ 3 ครั้งจนเด็ก ๆ เข้าใจวิธีเล่น

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มเด็กชายและกลุ่มเด็กหญิง
2. ครูให้เด็ก ๆ เริ่มเล่นเกมจำชื่อเพื่อนที่นั่งข้างๆ ทั้ง 2 ด้านให้ได้แล้วเปรียบเทียบกันว่าใครตัวสูงกว่ากัน โดยให้กลุ่มเด็กหญิงเล่นก่อนจึงเปลี่ยนให้กลุ่มของเด็กชายเล่นบ้างครูสังเกตว่ากลุ่มไหนทำได้ถูกต้องมากกว่ากัน
3. ครูบอกให้เด็กดูที่ผมของเพื่อนๆว่าใครผมยาวที่สุด-สั้นที่สุดให้ไปตัดให้สั้นให้ถูกต้องตามระเบียบ

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- เกมสักระชับสัมพันธ์

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเรื่องการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า

1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง คุณแลร์กษาชุมชน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายนักเรียนแบ่งเด็กออกเป็นชายกลุ่มหนึ่งและหญิงกลุ่มหนึ่งให้เด็กๆช่วยกันนับจำนวนพร้อมกัน
2. ครูและเด็กร้องเพลงร่วมกันพร้อมทั้งทำท่าทางอิสระประกอบเพลงด้วยเมื่อจบเพลงคุณครูให้เด็กกระโดดตบ 20 ครั้งนับพร้อมๆกันให้เด็กๆปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กแบ่งกลุ่มชาย – หญิงนับจำนวน 1- 20
2. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ชุมชนแสนรัก”
3. เด็กกระโดดตบ 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ชุมชนแสนสุข”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วยชุมชนของฉัน	เรื่อง ดูแลรักษาชุมชน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. บอกวิธีการดูแลรักษาชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพข่าวเกี่ยวกับชุมชนน่าอยู่และชุมชนที่ไม่น่าอยู่จากหนังสือพิมพ์ขึ้นมาเล่า เหตุการณ์ในข่าวให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูและเด็ก ๆ ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับข่าวชุมชนน่าอยู่และไม่น่าอยู่

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มแล้วแจกข่าวที่เกี่ยวกับชุมชนน่าอยู่และไม่น่าอยู่ให้กลุ่มละ 2 ข่าว ให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามที่ครูถามเกี่ยวกับภาพที่ได้ว่าเด็ก ๆ จะเลือกอยู่ในชุมชนแบบใดและเพราะอะไรเด็ก ๆ จึงเลือกชุมชนนั้น ๆ

2. ครูให้เด็กๆดูตัวเลขที่อยู่ในภาพแล้วออกไปเขียนบนกระดานตามที่ตนเห็นคนละ 1 ตัว แล้วให้เด็กที่เขียนนั้นว่าคือจำนวนใด
3. เด็กๆช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหาน้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- ขาวในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับชุมชนน่าอยู่และไม่น่าอยู่

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันเรียงลำดับตัวเลขในภาพที่มีจำนวน 1 – 20จากมากไปหาน้อย-จากน้อยไปหามาก
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการดูแลรักษาชุมชน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การเรียงลำดับตัวเลขในภาพที่มีจำนวน 1 – 20 จากมากไปหาน้อย-จากน้อยไปหา
มาก

1.2 บอกวิธีการดูแลรักษาชุมชน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึงเด็กเรียงลำดับตัวเลขในภาพที่มีจำนวน 1 – 20 จากมากไปน้อย-น้อย
ไปมากและบอกวิธีการดูแลรักษาชุมชนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงเด็กเรียงลำดับตัวเลขในภาพที่มีจำนวน 1 – 20 จากมากไปน้อย-น้อย
ไปมาก และบอกวิธีการดูแลรักษาชุมชนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงเด็กเรียงลำดับตัวเลขในภาพที่มีจำนวน 1 – 20 จากมากไปน้อย-น้อย
ไปมากและบอกวิธีการดูแลรักษาชุมชนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง ดูแลรักษาชุมชน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวน เพื่อให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”
3. รู้จักเก็บของเข้าที่และแก้ปัญหาในการเล่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำไม้กวาด ที่ดักขยะ ถังขยะ ไม้ถูพื้น ที่มีในห้องเรียนมาวางบนโต๊ะแล้ว เปรียบเทียบจำนวนมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็ก ๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ เด็ก ๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มชายหนึ่งกลุ่มและหญิงหนึ่งกลุ่มแล้วนับเปรียบเทียบจำนวนว่ากลุ่มหญิงหรือชายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เมื่อเด็กๆ เปรียบเทียบได้ถูกต้องแล้วจึงจัดกลุ่มให้เด็กมีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงแจกภาพอุปกรณ์การทำความสะอาดและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่ เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำเสร็จก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง
4. เด็กๆทุกคนช่วยกันเก็บของเข้าที่ได้เรียบร้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. อุปกรณ์การทำความสะอาดที่อยู่ในห้องเรียน
2. รูปภาพอุปกรณ์การทำความสะอาดและตัวเลข
3. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ชั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูกอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูกอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง ดูแลรักษาชุมชน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า ได้
2. วาดภาพระบายสีอุปกรณ์การดูแลรักษาชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำอุปกรณ์การทำความสะอาดในห้องเรียนออกมาวางให้เด็กๆดูแล้วให้เด็กๆบอกว่าอุปกรณ์แต่ละอย่างมีไว้ทำอะไร
2. ครูถามเด็กๆว่าระหว่างไม้กวาด – ไม้ถูพื้นอะไรที่หนักกว่ากัน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกกระดาษ 100 ปอนขนาดเท่าสมุดวาดเขียนเล่มใหญ่และสีให้เด็กวาดรูปอุปกรณ์ทำความสะอาดตามความคิดของแต่ละกลุ่มกลุ่มละ 2 รูปเสร็จแล้วนำมาเปรียบเทียบว่าสิ่งไหนหนักกว่าและเบากว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพสิ่งของที่มีอยู่ในชุมชนของเรา
2. กระดาษ 100 ปอนด์ และสี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าอุปกรณ์ในการทำความสะอาดสิ่งไหนหนักกว่า – เบากว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนักกว่า - เบากว่า
 - 1.2 การวาดภาพระบายสีสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนของเรา

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบาได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบาได้ด้วยเพื่อน
และครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพสิ่งที่หนักและเบาได้ด้วยเพื่อน
และครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของเรา	เรื่อง คุณแลร์กษาชุมชน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การเข้าใจในเรื่องการกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและ ยาวกว่า-สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูร่วมกับเด็ก ๆ ร่วมสนทนาเกี่ยวกับการดูแลรักษาชุมชนให้สะอาดน่าอยู่ว่าควรทำอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูพาเด็กๆออกไปนอกอาคารเรียนแบ่งเด็กๆออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกันแล้วนำถังขยะไม้กวาด ไม้ถูพื้นอย่างละ 2 อันไปวางที่โคนต้นไม้ให้เด็กๆทำกิจกรรมทีละกลุ่ม
2. ครูบอกให้เด็กวิ่งไปที่สิ่งที่สูงที่สุด-เตี้ยที่สุดแล้วสังเกตดูว่าใครปฏิบัติไม่ถูกและใครปฏิบัติได้ถูกต้อง เมื่อเสร็จกิจกรรมแล้วให้เด็กๆช่วยกันทำความสะอาดบริเวณอาคารเรียนให้สะอาดเรียบร้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- อุปกรณ์ในการทำความสะอาด

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าอุปกรณ์ในการทำความสะอาดชิ้นไหนที่สูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและยาวกว่า-สั้นกว่า
 - 1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง การปฏิบัติต่อชุมชน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนโดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายนักเรียนแล้วเปิดเพลงให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กกระโดดไป 20 ก้าวให้เด็กๆ ปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ชุมชนแสนรัก”
2. เด็กกระโดด 20 ก้าว

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ ชุมชนแสนสุข ”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญารักษ์ แสงอัครี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อน และครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วยชุมชนของฉัน

แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

เรื่อง การปฏิบัติต่อชุมชน

ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี

เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อยในจำนวน 1-20

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เรียงจำนวนจากมาก – น้อยและน้อยไปมากในจำนวน 1 - 20 ได้
2. บอกหน้าที่ของตนที่มีต่อชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพการปฏิบัติตนต่อวัด โรงเรียน โรงพยาบาล
2. ครูสนทนาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่ดีต่อชุมชน
3. ครูให้เด็กๆตอบเกี่ยวกับหน้าที่ของเด็กๆที่ควรปฏิบัติต่อชุมชน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูนำภาพการปฏิบัติตนต่อวัด โรงเรียน โรงพยาบาล
2. ครูให้เด็กๆช่วยกันนับจำนวนคนในรูปภาพแล้วให้เขียนจำนวนที่นับได้บนกระดาน
3. เด็กๆช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหา

น้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- ครุณาภาพการปฏิบัติตนต่อวัด โรงเรียน โรงพยาบาล

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับจำนวนคนในภาพจำนวน 1 – 20 เรียงลำดับจำนวนจากมากไปน้อยน้อยไปมาก
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปหน้าที่ที่ควรปฏิบัติต่อชุมชน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 เรียงจำนวนจากมาก – น้อยและน้อยไปมากในจำนวน 1 - 20 ได้
 - 1.2 บอกหน้าที่ของตนที่มีต่อชุมชนได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กเรียงจำนวนจากมาก – น้อยและน้อยไปมากในจำนวน 1 - 20 และบอกหน้าที่ของตนที่มีต่อชุมชนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กเรียงจำนวนจากมาก – น้อยและน้อยไปมากในจำนวน 1 - 20 และบอกหน้าที่ของตนที่มีต่อชุมชนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กเรียงจำนวนจากมาก – น้อยและน้อยไปมากในจำนวน 1 - 20 และบอกหน้าที่ของตนที่มีต่อชุมชนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง การปฏิบัติต่อชุมชน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวนเพื่อทำให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพการปฏิบัติตนที่ดีและไม่ดีไปติดที่กระดานแล้วให้เด็กๆ นับจำนวนคนที่อยู่ในภาพเพื่อเปรียบเทียบว่ารูปใดมีจำนวนคนมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็กๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็กๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$
2. ครูให้เด็กจัดกลุ่มให้มีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่ เครื่องหมายมากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$ ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำเสร็จก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$ กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพการปฏิบัติที่ดีและไม่ดีต่อชุมชน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า $>$ น้อยกว่า $<$ และเท่ากับ $=$ ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรจนเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง การปฏิบัติต่อชุมชน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากว่า - เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การรู้น้ำหนักว่าหนักกว่า - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากว่า - เบากว่า ได้
2. วาดภาพระบายสีการปฏิบัติตนต่อชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้ดูรูปภาพการปฏิบัติตนต่อชุมชนอธิบายเกี่ยวกับภาพให้เด็กๆ ฟังแล้วให้เด็กสังเกตว่าคนที่กำลังถือของในภาพแต่ละคนครูอธิบายว่าของแต่ละอย่างมีน้ำหนักที่หนักกว่าหรือเบากว่ากันอย่างไร

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่มแล้วให้นั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกรูปภาพโรงเรียนที่ให้กลุ่มละ 1 รูปแล้วให้เด็กๆ วาดรูปคนถืออะไรก็ได้ใส่ลงไป ในภาพแล้วระบายสีให้สวยงามเสร็จแล้วออกมาเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง
3. ครูเปรียบเทียบคนที่ถือของในภาพที่เด็กๆ วาดใส่ไปในภาพนั้นๆ ให้เด็กๆ ฟังว่าใครถือของที่หนักและเบากว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพการปฏิบัติตนต่อชุมชน
2. รูปโรงเรียนและสี่

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความหนักกว่าเบากว่าในภาพการปฏิบัติตนต่อชุมชน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญารักษ์ แสงอัครี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนักกว่า - เบากว่า
 - 1.2 การวาดภาพระบายสีคนที่ถือของที่มีอยู่ในรูปโรงเรียน
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพคนที่ถือของในรูปแบบโรงเรียนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพคนที่ถือของในรูปแบบโรงเรียนได้ โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและวาดภาพคนที่ถือของในรูปแบบโรงเรียนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย ชุมชนของเรา	เรื่อง การปฏิบัติต่อชุมชน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณว่าสิ่งที่มองเห็นนั้นสูงกว่า-ต่ำกว่าและยาวกว่า-สั้นกว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่าและ ยาวกว่า- สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ออกกลางสนามขออาสาสมัคร 4 คนให้ออกมายืนตรงกลางแล้วให้เด็ก ๆ ที่เหลือจับมือกันเป็นวงกลมล้อมรอบเพื่อนทั้ง 4 คนครูเปรียบเทียบเด็ก 2 คนว่าใครสูงกว่าและใครต่ำกว่ากันส่วนอีก 2 คนให้ถือเลข 20 และ 15 ครูอธิบายว่าเลข 20 คือระยะทางจากสนามไปห้องน้ำ และเลข 15 คือระยะทางจากสนามไปห้องเรียนครูเปรียบเทียบว่าระยะทางจากสนามไปห้องน้ำ ยาวกว่าระยะทางจากสนามไปห้องเรียนอธิบายให้เด็กเข้าใจแล้วจึงให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็กๆแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกันเมื่อเรียบร้อยจึงอธิบายเกี่ยวกับการทำกิจกรรมให้เด็กๆ ฟังแล้วให้เด็กที่เป็นอาสาสมัครทั้ง 4 คนไปยืนจุดที่ครูกำหนดให้
2. ครูบอกให้เด็กวิ่งไปที่สิ่งที่สูงที่สุด-เตี้ยที่สุดแล้วสังเกตดูว่าใครปฏิบัติไม่ถูกและใครปฏิบัติได้ถูกต้อง
3. ครูอธิบายระยะทางที่ใช้ตัวเลขแทนบอกให้เด็กวิ่งไปที่ถนนที่ยาวที่สุด-สั้นที่สุดแล้วสังเกตดูว่าใครปฏิบัติไม่ถูกและใครปฏิบัติได้ถูกต้อง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพสถานที่สำคัญในชุมชน
2. ตัวเลขแสดงระยะทาง

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปใครที่สูงกว่า-เตี้ยกว่าและระยะทางจากสนามไปห้องน้ำและจากสนามไปห้องเรียนเส้นไหนสั้นและเส้นไหนยาวกว่ากัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า

1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง การมีส่วนร่วมในชุมชน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคน โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายนักเรียน ให้เด็กๆช่วยกันนับจำนวนเด็กๆที่มาในวันนี้พร้อมๆ กัน
2. ครูเปิดเพลงให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆ กันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กกระโดดตบ 20 ครั้งนับพร้อมๆ กันให้เด็กๆ ปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กนับจำนวนคนที่มาเรียนในวันนี้ 1- 20
2. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ชุมชนแสนรัก”
3. เด็กกระโดดตบพร้อมกัน 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ ชุมชนแสนสุข ”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วยชุมชนของฉัน	เรื่อง การมีส่วนร่วมในชุมชน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. อธิบายการมีส่วนร่วมในชุมชนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำรูปภาพคนที่มีส่วนร่วมในชุมชนแล้วอธิบายเกี่ยวกับภาพแต่ละภาพว่าคนในภาพนั้นมีส่วนร่วมกับชุมชนอย่างไรบ้าง
2. ครูให้เด็กๆ นับจำนวนคนในภาพแต่ละภาพที่ครูนำมาให้ดูว่าแต่ละภาพมีจำนวนคนเท่าไรครูเขียนจำนวนที่เด็กรับได้ไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็กๆแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกันแล้วให้แสดงบทบาทสมมุติการมีส่วนร่วมในชุมชนคือวัดกับโรงเรียน
2. ครูทบทวนตัวเลข 1-20 ให้กลุ่มที่ 1 เรียงลำดับเลขบนกระดานจากมากไปหาน้อยและกลุ่มที่ 2 ให้เรียงจากน้อยไปหามากแล้วให้เพื่อนๆช่วยกันดูว่ากลุ่มไหนทำได้ถูกต้อง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- รูปภาพคนที่มีส่วนร่วมในชุมชน

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับคนที่มีส่วนร่วมในชุมชนเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเรื่องการมีส่วนร่วมในชุมชน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 บอกสถานที่สำคัญในชุมชน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และอธิบายการมีส่วนร่วมในชุมชน

ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และอธิบายการมีส่วนร่วมในชุมชน

ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 10 และอธิบายการมีส่วนร่วมในชุมชน

ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง การมีส่วนร่วมในชุมชน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวนเพื่อทำให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”
3. รู้จักเก็บของเข้าที่และแก้ปัญหาในการเล่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน 3 ภาพมาติดบนกระดานแล้วเปรียบเทียบจำนวนคนในรูปว่ารูปไหนมีคนมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็กๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็กๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มชายหนึ่งกลุ่มและหญิงหนึ่งกลุ่มแล้วนับเปรียบเทียบจำนวนว่ากลุ่มหญิงหรือชายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เมื่อเด็กๆเปรียบเทียบได้ถูกต้องแล้วจึงจัดกลุ่มให้เด็กมีจำนวนที่เท่ากัน แล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำเสร็จก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพการมีส่วนร่วมในชุมชน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย ชุมชนของฉัน	เรื่อง การมีส่วนร่วมในชุมชน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า ได้
2. ระบายสีภาพการมีส่วนร่วมในชุมชน

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในชุมชนมาอธิบายให้เด็กๆ ฟังว่าใครกำลังถือของอะไรกันบ้าง เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลมแล้วแจกภาพคนที่มีส่วนร่วมในชุมชนที่กำลังถือของให้เด็ก ๆ ระบายแดงให้กับคนที่ถือของหนักและระบายสีเขียวให้กับคนที่ถือของเบากว่า
2. ครูให้เด็ก ๆ ออกมาอธิบายให้เพื่อนๆ ฟังว่าที่ระบายสีแดงคืออะไรและทำไมต้องระบายรูปนั้นเป็นสีเขียว

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพการมีส่วนร่วมในชุมชน
2. สี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าเกี่ยวกับภาพการมีส่วนร่วมในชุมชนว่าคนไหนที่ถือของหนักกว่า – เบากว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนักกว่า - เบากว่า
 - 1.2 การระบายสีภาพการมีส่วนร่วมในชุมชนตามที่กำหนดให้ได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและระบายสีตามที่กำหนดให้ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและระบายสีตามที่กำหนดให้ได้โดยเพื่อนและครู
คอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและระบายสีตามที่กำหนดให้ได้โดยเพื่อนและครู
คอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย ชุมชนของเรา	เรื่อง การมีส่วนร่วมในชุมชน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า คือการกะประมาณสิ่งทีเล็ก ๆ มองเห็นนั้น อะไรที่สูงกว่า-เตี้ยกว่าและระยะทางเส้น ไหนสั้นสั้น ไหนยาวกว่ากัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและ ยาวกว่า- สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ออกไปที่สนามเด็กเล่นแล้วให้เด็กจับมือกันเป็นวงกลมอธิบายการเล่นเครื่องเล่นอย่างปลอดภัยและถูกวิธี

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็กๆสังเกตว่าเครื่องเล่นอันไหนที่สูงที่สุดและเครื่องเล่นอัน ไหนที่เตี้ยที่สุดเด็กๆ ช่วยกันตอบ
2. ครูถามเด็กๆว่ากระดานลื่นอัน ไหนที่ยาวที่สุดและอัน ไหนที่สั้นที่สุดเมื่อเด็กๆ ตอบได้ ถูกต้องก็ให้เด็กเล่นเครื่องเล่นกันให้สนุกและให้รู้จักการรอคอยไม่แย่งกันเล่น

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- เครื่องเล่นสนาม

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าเครื่องเล่นอันไหนที่สูงที่สุด-เตี้ยที่สุดและกระดานลื่นอันไหนยาวที่สุดอันไหนสั้นที่สุด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การกะประมาณสูงกว่า-เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า
 - 1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- เดียกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- เดียกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- เดียกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน – กลางคืน	เรื่อง ความหมายของกลางวัน-กลางคืน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายเด็กๆแล้วให้ช่วยกันนับว่าวันนี้มาทั้งหมดกี่คนแล้วจับมือกันเป็นวงกลม

2. ครูนำเนื้อเพลงพระอาทิตย์ยิ้มแฉ่งมาติดบนกระดานให้นักเรียนอ่านตามที่สรวรรคจนคล่องแล้วเปิดเพลงให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กปรบมือ 20 ครั้งนับพร้อมๆกันให้เด็กๆปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ ตะวันยิ้มแฉ่ง ”
2. เด็กปรบมือพร้อมกัน 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ตะวันยิ้มแฉ่ง”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ความหมายของกลางวัน-กลางคืน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. บอกความหมายของกลางวัน-กลางคืนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำคำคล้องจอง “ กลางวัน กลางคืน ” มาติดบนกระดานให้เด็กๆ พูดยก
2. ครูและเด็กๆ ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่พูดถึงในคำคล้องจอง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูนำภาพเวลากลางวัน กลางคืน ให้เด็กดูแล้วสนทนาเปรียบเทียบเวลากลางวัน กลางคืนจากการดูภาพกลางวัน กลางคืนครูถามเด็กๆ
 - เด็กชอบเวลาใด ทำไมจึงชอบ
 - กลางวัน กลางคืน แตกต่างกันอย่างไรร

- ถ้ามีแต่กลางคืนหรือกลางวันเพียงอย่างเดียวดีหรือไม่
 - ตอนกลางคืนใช้แสงจันทร์แทนไฟฟ้าได้หรือไม่
 - ตอนกลางวันเด็กใช้ไฟฟ้าหรือไม่เพราะอะไร
2. ครูให้เด็กนับคนที่อยู่ในภาพเวลากลางวันและกลางคืนมีจำนวนเท่าไรบ้างให้เขียน

บนกระดาน

3. เด็กๆ ช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหาน้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. คำคล้องจอง “ กลางวัน กลางคืน ”
2. ภาพกลางวัน กลางคืน

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปความหมายของกลางวัน กลางคืน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 บอกความหมายของกลางวัน กลางคืน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกความหมายของกลางวัน กลางคืนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกความหมายของกลางวัน กลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 10 และบอกความหมายของกลางวัน กลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน – กลางคืน	เรื่อง ความหมายของกลางวัน-กลางคืน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวน เพื่อให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”
3. รู้จักเก็บของเข้าที่และแก้ปัญหาในการเล่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพคนที่ทำงานกลางวัน-กลางคืนเด็กๆ สุนัขเกี่ยวกับคนในภาพนั้นแล้วให้เด็กๆ ช่วยกันนับจำนวนเปรียบเทียบว่าคนที่อยู่ในรูปในเวลากลางวันมีมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากัน = กับคนที่อยู่ในภาพในเวลากลางวันหรือไม่อย่างไรให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็กๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็ก ๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มชายหนึ่งกลุ่มและหญิงหนึ่งกลุ่มแล้วนับเปรียบเทียบจำนวนว่ากลุ่มหญิงหรือชายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เมื่อเด็กๆ เปรียบเทียบได้ถูกต้องแล้วจึงจัดกลุ่มให้เด็กมีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำ เร็วก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพคนในเวลากลางวัน-กลางคืน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัครี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กรู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกมจับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ความหมายของกลางวัน-กลางคืน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากกว่า- เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากกว่า- เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากกว่า- เบากว่า ได้
2. วาดภาพระบายกลางวัน กลางคืน ได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพคนที่ทำงานในเวลากลางวันและกลางคืนให้เด็กๆ ดูและร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคนในภาพ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกภาพคนที่ทำงานกลางวันให้กับกลุ่มที่ 1 แล้วให้ระบายสีสิ่งที่เด็กๆ คิดว่าหนักกว่าสีแดงและสิ่งที่เบากว่าสีเหลือง
3. ครูแจกภาพคนที่ทำงานกลางคืนให้กับกลุ่มที่ 2 แล้วให้ระบายสีสิ่งที่เด็กๆ คิดว่าหนักกว่าสีเขียวและสิ่งที่เบากว่าสีฟ้า
4. เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมาอธิบายเกี่ยวกับในรูปให้เพื่อนๆ ฟัง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- รูปภาพกลางวันและกลางคืน
- ทีวี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในภาพว่าอะไรหนักกว่า – เบากว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนักกว่า - เบากว่า
 - 1.2 ระบายสีสิ่งที่หนักกว่า-เบากว่า

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและระบายสีสิ่งที่หนัก - เบากว่าได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและระบายสีสิ่งที่หนัก - เบากว่าได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกและระบายสีสิ่งที่หนัก - เบากว่าได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน เรื่อง ความหมายของกลางวัน-กลางคืน
 แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553 เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า คือการกะประมาณว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่าและ ยาวกว่า-สั้นกว่า ได้
2. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ออกไปที่สนามแล้วอธิบายวิธีเล่น “รับส่งลูกบอล”

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็กๆแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มชายและกลุ่มหญิงแล้วให้ออกมาทีละ 2 คู่เพื่อโยนบอลให้เพื่อนดู
2. ครูให้เด็กเปรียบเทียบว่าคู่ไหนโยนบอลสูงกว่า-ต่ำกว่ากันและใครโยนได้ยาว-สั้นกว่ากันจนครบทุกคู่

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ลูกบอล 2 ลูก

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าใครที่โยนลูกบอลได้สูงกว่า – เตี้ยกว่าและยาวกว่า – สั้นกว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัครี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

- 1.1 การกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า
- 1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปραฏการณในเวลากลางคืน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายเด็กๆ
2. ครูเปิดเพลง “ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์” ให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กกระโดดตบ 20 ครั้งนับพร้อมๆกันให้เด็กปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กและครูร่วมกันฝักร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ”
2. เด็กกระโดดตบ 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด
 - แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปραฏการณในเวลากลางคืน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. อธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางคืนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำคำคล้องจอง “ดวงจันทร์” ติดบนกระดานโดยครูนำแล้วให้เด็กๆท่องตามที่ละวรรค
2. ครูและเด็กๆร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคำคล้องจองบนกระดาน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูนำภาพคนนอนพักผ่อนและภาพสัตว์ที่ออกหากินเวลากลางคืนมาให้เด็กๆดูแล้วอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในภาพว่าเพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้นเมื่อเด็กๆเข้าใจจึงให้ช่วยกันนับว่าในแต่ละภาพนั้นมีจำนวนคนและสัตว์อยู่เท่าไรแล้วเขียนไว้บนกระดาน
2. เด็กๆช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหาน้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. คำคล้องจอง “ ดวงจันทร์ ”
2. ภาพคนนอนและสัตว์ที่หากินเวลากลางคืน

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับคนและสัตว์เพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางคืน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 อธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางคืนได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลดจำนวน 1 - 20 และอธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางคืนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลดจำนวน 1 - 20 และถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลดจำนวน 1 - 10 และถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปรากฏการณ์ในเวลากลางคืน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวน เพื่อให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำรูปสัตว์ที่หากินเวลากลางคืน – และคนนอนหลับในเวลากลางคืนมาเปรียบเทียบมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็ก ๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็ก ๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งเป็น 2 กลุ่มให้มีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่ เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำ เร็วก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพสัตว์ที่หากินและคนนอนพักผ่อนในเวลากลางวัน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปรากฏการณ์ในเวลากลางคืน
แผนที่ 4 การจำแนกหนักรกว่า-เขากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหนักรกว่า-เขากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักรกว่าหรือว่าเขากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหนักรกว่า-เขากว่า ได้
2. วาดภาพระบายสีสัตว์ที่หากินเวลากลางคืนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพสัตว์ที่หากินในเวลากลางคืนมาคิดให้เด็กดูพร้อมอธิบายเกี่ยวกับภาพนั้นให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกกระดาษขนาดเท่ากับสมุดวาดเขียนเล่มใหญ่ให้เด็ก ๆ กลุ่มละ 1 แผ่นแล้วให้วาดรูประบายสีสัตว์กำลังคาบอาหารในปากแล้วระบายสีให้สวยงาม
3. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาเปรียบเทียบอาหารที่อยู่ในปากของสัตว์ว่าขึ้นไหนที่หนักรกว่าและเขากว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพสัตว์ที่หากินเวลากลางคืน
2. กระดาษขนาดเท่าสมุดวาดเขียนเล่มใหญ่ และสี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับอาหารของสัตว์ในภาพว่าขึ้นไหนดีกกว่า – เบาทกว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภักดิ์ แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกนกกว่า - เบาทกว่า
 - 1.2 การวาดภาพระบายสีสัตว์ที่หากินในเวลากลางคืน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหน้ากว่า - เบากว่า และวาดภาพสีสัตว์ที่หากิน
ในเวลากลางคืนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหน้ากว่า - เบากว่า และวาดภาพสีสัตว์ที่หากิน
ในเวลากลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนก หน้ากว่า - เบากว่า และวาดภาพสีสัตว์ที่หากิน
ในเวลากลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปรากฏการณ์ในเวลากลางคืน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัศศิริ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่าและ ยาวกว่า-สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ไปที่สนามแล้วอธิบายกิจกรรมที่จะให้เด็ก ๆ ทำในวันนี้คือให้เด็ก ๆ เดินเป็นวงกลมไปรอบๆ เมื่อครูพูดว่าเสือกก็ให้เด็ก ๆ ทำเสียงร้องของเสือกแล้วกระโดดให้สูงที่สุด

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มชายและกลุ่มหญิงแล้วให้กลุ่มหญิงทำกิจกรรมก่อนคือกลุ่มหญิงจับมือกันเป็นวงกลมเดินไปเรื่อยๆ พอครูบอกว่าเสือกให้เด็กผู้หญิงกระโดดให้สูงที่สุดแล้วให้ฝ่ายชายดูว่าใครกระโดดได้สูงที่สุดและใครกระโดดได้เตี้ยที่สุดให้ออกมาข้างนอก
2. ครูให้กลุ่มชายทำกิจกรรมนั้นบ้างแล้วให้ฝ่ายหญิงดูว่าใครกระโดดได้สูงที่สุดและใครกระโดดได้เตี้ยที่สุดให้ออกมาข้างนอก

3. เมื่อได้ตัวแทนทั้ง 4 คนแล้วก็ให้หยิบเชือกที่วางไว้บนโต๊ะคนละเส้นมาให้เพื่อนๆดูว่าใครที่จะได้เชือกยาวและสั้นกว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- กิจกรรมกระโดดสูง
- เชือก

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าเพื่อนคนไหนกระโดดได้สูง – ต่ำกว่ากันและใครที่ได้เชือกสั้นและยาวกว่ากัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า

1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและ

ครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายเด็กแล้วให้เด็กๆช่วยกันนับจำนวนคนที่มาเรียนในวันนี้พร้อมกัน
2. ครูเปิดเพลง “ดวงจันทร์” ให้เด็กๆ ร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กจับคู่กันแล้วเอามือกัน 20 ครั้งนับพร้อมๆกันให้เด็กๆ ปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “พระอาทิตย์ อ้มเงง”
2. เด็กๆจับคู่กันแล้วเอามือทั้ง 2 ข้าง ตบพร้อมกัน 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ ดวงจันทร์ ”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือ การนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. บอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพดวงจันทร์มาติดบนกระดานแล้วสนทนาถึงความมืดความสว่างว่าแตกต่างกันอย่างไร
2. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาถึงกิจกรรมต่างๆที่ทำและสิ่งทีควรปฏิบัติในเวลากลางคืน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูนำภาพสิ่งทีควรปฏิบัติในเวลากลางคืนมาติดให้เด็กดูแล้วถามเด็กถึงกิจกรรมที่เด็กทำในเวลากลางคืนว่ามีอะไรบ้าง (เข้าห้องน้ำ นอนหลับ)
2. ครูถามเด็กว่าถ้าจะต้องไปห้องน้ำในเวลากลางคืนที่มีแต่ความมืดเด็กจะมีวิธีที่ทำให้มองเห็นทางที่ชัดเจนได้อย่างไร (ใช้ไฟฉาย จุดเทียนหรือตะเกียง เปิดไฟฟ้า)

3. ครูอธิบายการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนไม่ควรออกไปเดินหรืออยู่ในที่มีแดดเพราะอาจได้รับอันตรายได้หลายอย่างเช่น งูกัด ถูกทำร้าย ฯลฯ
4. ให้เด็กนับภาพคนนอนหลับและคนไปเข้าห้องน้ำว่ามีคนอยู่ภาพละกี่คนครูเขียนเลขที่เด็กนับได้ไว้ใต้ภาพ
5. เด็กๆช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหาน้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพคนนอนหลับและเข้าห้องน้ำ
2. ภาพดวงจันทร์

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับจำนวนคนที่นอนและเข้าห้องน้ำเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงการปฏิบัติตนในเวลากลางคืน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 บอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 10 และบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวนเพื่อทำให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพคนนอนพักผ่อนจำนวน 4 ภาพไปติดบนกระดานแล้วสนทนาเกี่ยวกับคนในภาพให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูให้เด็กนับจำนวนในแต่ละภาพว่ามีจำนวนเท่าไรครูเขียนจำนวนตามที่ได้บอกไว้ใต้ภาพ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

2. ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มให้มีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันออกไปใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้ถูกต้องกลุ่มไหนที่ทำได้ถูกต้องทั้งหมดเป็นผู้ชนะในเกมนี้

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพคนนอนพักผ่อน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันเขียนเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพโดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้ และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
แผนที่ 4 การจำแนกหนักกว่า-เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหนักกว่า-เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหนักกว่า-เบากว่า ได้
2. ระบายสีภาพการปฏิบัติตนในเวลากลางคืน ได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพคนถือเทียนไขและคนถือกระบอกไฟฉายให้เด็กๆดูแล้วอธิบายการทำกิจกรรมในครั้งนี้ให้เด็กฟังจนเข้าใจ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูแจกภาพคนถือเทียนไขและถือกระบอกไฟฉายให้กับเด็กโดยไม่เลือกว่าใครจะได้รูปใดให้เด็กๆระบายสีภาพที่ได้รับให้สวยงาม
2. ครูให้เด็กนำภาพที่ระบายสีเสร็จเรียบร้อยแล้วที่แตกต่างกันคือภาพคนถือเทียนไขกับภาพคนถือกระบอกไฟฉายออกมาเปรียบเทียบกันว่าใครที่ถือหนัก – เบากว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

รูปภาพคนถือเทียนไขและภาพคนถือกระบอกลไฟฉาย

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าระหว่างคนถือเทียนไขกับคนถือกระบอกลไฟฉายใครหนักกว่า – เบากว่ากัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกหนักกว่า-เบากว่า
 - 1.2 การระบายสี

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ

บางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ

ทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและ ยาวกว่า- สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ออกไปที่สนามนั่งเป็นวงกลมฟังครูอธิบายเกี่ยวกับการทำกิจกรรมจรวดคู่ดวงจันทร์

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกันแล้วให้เด็กจับเอาต่อกัน
2. ครูให้สัญญาณแล้วแต่ละแถวเคลื่อนที่ไปโดยแต่ละแถวห้ามปล่อยมือแถวที่มาถึงที่หมายก่อนให้เด็กนั่งลงและเมื่อมาครบทั้ง 2 กลุ่มแล้วให้ลูกขึ้นยืนเปรียบเทียบกันว่าแถวไหนเหลือยาว – สั้นกว่ากัน ส่วนคนที่แตกแถวให้มายืนที่หน้าแถวเปรียบเทียบกันว่าใครตัวสูง – ตัวเตี้ยกว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

กิจกรรมจรวจคู่วางจันทร์

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเรื่องการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า
 - 1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- เตี้ยกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปรากฏการณ์ในเวลากลางวัน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิทักทายเด็กๆ
2. ครูเปิดเพลง “พระอาทิตย์ยิ้มแฉ่ง” ให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กๆกระโดดตบ 20 ครั้งนับพร้อมๆกันให้เด็กๆปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “พระอาทิตย์ยิ้มแฉ่ง”
2. เด็กกระโดดตบ 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “พระอาทิตย์ยิ้มแฉ่ง”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม
3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้

ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้
โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้
โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปรากฏการณ์ในเวลากลางวัน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือการนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. อธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางวันได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกติดไว้ที่กระดานหน้าห้องเรียน
2. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพที่เห็นบนกระดาน

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับการขึ้นและตกของพระอาทิตย์และถามเด็กๆว่า
 - ถ้าโลกเรามีพระอาทิตย์ส่องแสงทั้งกลางวันและกลางคืนเด็กคิดว่าโลกจะเป็นอย่างไร
 - ดวงอาทิตย์ขึ้นและลงเวลาไหน
 - ถ้าโลกนี้ไม่มีดวงอาทิตย์เราจะเป็นอย่างไร
 - แสงแดดจะปรากฏเวลาใด เพราะอะไร

- ถ้าเด็กมองดวงอาทิตย์จะรู้สีได้อย่างไร
 - ขณะที่เด็กออกไปถูกแสงแดดรู้สีได้อย่างไร
 - เด็กควรเล่นกลางแจ้งหรือไม่ เพราะอะไร
 - เด็กมาโรงเรียนเวลาใด เพราะเหตุใด
 - บุคคลโดยรอบๆตัวที่พบเห็นทำอะไรกันบ้าง
2. ครูเขียนเวลาในช่วงที่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกบนกระดาน โคน ไม่เรียงตัวเลขมากกว่าหรือน้อยกว่าก่อน
3. เด็กๆช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหาน้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- ภาพพระอาทิตย์ขึ้นและตก

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับคนและสัตว์เพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางวัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 อธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางวันได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลดจำนวน 1 - 20 และอธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางวันได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลดจำนวน 1 - 20 และอธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางวันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลดจำนวน 1 - 10 และอธิบายถึงปรากฏการณ์ในเวลากลางวันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปραกฏการณ์ในเวลากลางวัน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวน เพื่อให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำรูปสัตว์ที่หากินเวลากลางวัน – และคนทำงานในเวลากลางวันมาเปรียบเทียบมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้เด็ก ๆ ฟัง
2. ครูอธิบายการเล่นเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขจนเด็ก ๆ เข้าใจแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้เด็ก ๆ ทดลองเล่นว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งเป็น 2 กลุ่มให้มีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงแจกภาพและตัวเลขให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันว่าใครจับคู่ภาพกับตัวเลขพร้อมกับใส่ เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ได้ถูกต้องทั้งหมดและใครทำ เร็วก่อนกันเป็นผู้ชนะในเกมนี้
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพสัตว์ที่หากินและคนทำงานในเวลากลางวัน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันวางเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพบนแผ่นภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัครี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปรากฏการณ์ในเวลากลางวัน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า ได้
2. วาดภาพระบายสีสัตว์ที่หากินเวลากลางวันได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพสัตว์ที่หากินในเวลากลางวันมาคิดให้เด็กดูพร้อมอธิบายเกี่ยวกับภาพนั้นให้เด็ก ๆ ฟัง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันแล้วนั่งเป็นวงกลม
2. ครูแจกกระดาษขนาดเท่ากับสมุดวาดเขียนเล่มใหญ่ให้เด็ก ๆ กลุ่มละ 1 แผ่นแล้วให้วาดรูประบายสีสัตว์กำลังคาบอาหารในปากแล้วระบายสีให้สวยงาม
3. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาเปรียบเทียบอาหารที่อยู่ในปากของสัตว์ว่าชิ้นไหนที่หนักกว่าและเบากว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. รูปภาพสัตว์ที่หากินเวลากลางวัน
2. กระดาษขนาดเท่าสมุดวาดเขียนเล่มใหญ่ และสี

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับอาหารของสัตว์ในภาพว่าขึ้นไหนดีกกว่า – เบากว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การจำแนกนกกว่า - เบากว่า
 - 1.2 การวาดภาพระบายสี

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่าได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ

บางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ

ทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง ปραกฏการณ์ในเวลากลางวัน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่าและ ยาวกว่า-สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ไปที่สนามแล้วอธิบายกิจกรรมที่จะให้เด็ก ๆ ทำในวันนี้คือให้เด็ก ๆ เดินเป็นวงกลมไปรอบๆ เมื่อครูพูดว่าลิงก็ให้เด็ก ๆ ทำเสียงร้องของลิงแล้วกระโดดให้สูงที่สุด

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มชายและกลุ่มหญิงแล้วให้กลุ่มหญิงทำกิจกรรมก่อนคือกลุ่มหญิงจับมือกันเป็นวงกลมเดินไปเรื่อยๆ พอครูบอกว่าลิงให้เด็กผู้หญิงกระโดดให้สูงที่สุดแล้วให้ฝ่ายชายดูว่าใครกระโดดได้สูงที่สุดและใครกระโดดได้เตี้ยที่สุดให้ออกมาข้างนอก
2. ครูให้ให้กลุ่มชายทำกิจกรรมนั้นบ้างแล้วให้ฝ่ายหญิงดูว่าใครกระโดดได้สูงที่สุดและใครกระโดดได้เตี้ยที่สุดให้ออกมาข้างนอก

3. เมื่อได้ตัวแทนทั้ง 4 คนแล้วก็ให้หยิบกล้วยที่วางไว้บนโต๊ะคนละ 1 ลูกขอให้เพื่อนๆ ว่าใครที่จะได้กล้วยยาวและสั้นกว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

- กิจกรรมกระโดดสูง
- กล้วยหอม กล้วยไข่

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปว่าเพื่อนคนไหนกระโดดได้สูง – เตี้ยกว่ากันและใครที่ได้กล้วยลูกสั้นและยาวกว่ากัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า

1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอุปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน
แผนที่ 1 การนับจำนวน 1 – 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

นับจำนวนคนและสิ่งต่าง ๆ โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวเลขตั้งแต่ 1-20 ขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับจำนวน 1-20 ได้
2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและปฏิบัติตนตามข้อตกลงได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูกล่าวสวัสดิ์ทักทายเด็กแล้วให้เด็กๆช่วยกันนับจำนวนคนที่มาเรียนในวันนี้พร้อมกัน
2. ครูเปิดเพลง “พระอาทิตย์ ยิ้มแจ่ม” ให้เด็กๆร้องและทำท่าทางประกอบตามจินตนาการของแต่ละคนไปพร้อมๆกันเมื่อเพลงจบคุณครูให้เด็กจับคู่กันแล้วเอามือกัน 20 ครั้งนับพร้อมๆกันให้เด็กๆปฏิบัติซ้ำ 2-3 ครั้ง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. เด็กและครูร่วมกันฝึกร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง “พระอาทิตย์ ยิ้มแจ่ม”
2. เด็กๆ จับคู่กันแล้วเอามือทั้ง 2 ข้างตบพร้อมกัน 20 ครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เพลง “ พระอาทิตย์ยิ้มแฉ่ง ”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กนับ 1 - 20 โดยเด็กและครูร่วมกันแก้ไขเมื่อเด็กนับจำนวนผิดพลาด

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้
 - 1.1 การนับเรียง 1 - 20
 - 1.2 การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ประกอบเพลงและการปฏิบัติตามข้อตกลง
2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับ 1-20 และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะประกอบเพลงได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน
แผนที่ 2 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที่

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การนับเพิ่ม จำนวนทีละ 1 เป็นการนับจำนวนที่เรียงจากน้อยไปหามาก การนับลด จำนวนทีละ 1 คือ การนับจำนวนย้อนกลับหรือเรียงจากมากไปหาน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นับเพิ่มและลดทีละ 1 ภายในจำนวน 1 - 20 ได้
2. บอกการปฏิบัติตนในเวลากลางคืนได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูเล่านิทานเรื่องเจ้าโต้งกับดวงอาทิตย์ให้เด็กฟังร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนิทานที่เล่าให้เด็กๆ ฟัง

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูพาเด็กออกไปนอกห้องเรียนและสังเกตดวงอาทิตย์ลักษณะอากาศๆ ประมาณ 5 นาทีแล้วกลับเข้าห้องเรียน
2. ครูนำภาพดวงอาทิตย์ติดที่ป้ายนิเทศแล้วสนทนาซักถามเด็กๆถึงสิ่งที่เด็กสังเกตเห็นและเล่าข้อมูลเกี่ยวกับดวงอาทิตย์ให้ฟัง
3. ครูนำรูปภาพการทำงานของคนในเวลากลางวันจำนวน 5 ภาพมาให้เด็กๆดูแล้วให้เด็คนับจำนวนพร้อมกันครูเขียนเลขที่เด็คนับได้ไว้ใต้ภาพ

4. เด็กๆช่วยกันเรียงลำดับค่าตัวเลขที่อยู่บนกระดานจากน้อยไปหามากและจากมากไปหาน้อย

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. นิทานเรื่องเจ้าโต้งกับดวงอาทิตย์
2. ภาพดวงอาทิตย์
3. ภาพคนทำงานในเวลากลางวัน

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

1. เด็กร่วมกันนับเพิ่ม - ลด ทีละ 1 ภาพในจำนวน 1 - 20
2. ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงการปฏิบัติตนในเวลากลางวัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20

1.2 บอกการปฏิบัติตนในเวลากลางวัน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางวันได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 20 และบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางวันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กนับเพิ่ม - ลด จำนวน 1 - 10 และบอกการปฏิบัติตนในเวลากลางวันได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแอก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแอก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน
แผนที่ 3 รู้ค่ามากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมเกมการศึกษา

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = เป็นสัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบจำนวนเพื่อทำให้ทราบค่าของจำนวนนั้น ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. รู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. การเล่นเกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

1. ครูนำภาพคนทำงานในเวลากลางวันจำนวน 4 ภาพไปติดบนกระดานแล้วสนทนาเกี่ยวกับคนในภาพให้เด็กๆ ฟัง
2. ครูให้เด็กนับจำนวนในแต่ละภาพว่ามีจำนวนเท่าไรครูเขียนจำนวนตามที่เด็กบอกไว้ใต้ภาพ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =
2. ครูให้เด็กแบ่งกลุ่มให้มีจำนวนที่เท่ากันแล้วจึงให้ทั้งสองกลุ่มแข่งขันกันออกไปใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ให้ถูกต้องกลุ่มไหนที่ทำได้ออกทั้งหมดเป็นผู้ชนะในเกมนี้

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกมจับคู่ภาพกับตัวเลขที่ถูกต้องพร้อมกับใส่เครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = กันอีกครั้ง

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1. ภาพคนทำงานกลางวัน
2. เกมการศึกษา “จับคู่ภาพ ใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน”

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

เด็กร่วมกันเขียนเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = ตรงกลางให้สัมพันธ์กับภาพ โดยนักเรียนร่วมแก้ไขเมื่อใส่เครื่องหมายไม่สัมพันธ์กับภาพ

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การรู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ =

1.2 การเล่นเกมการศึกษาได้

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมายมากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กู้ค่าเครื่องหมาย มากกว่า > น้อยกว่า < และเท่ากับ = และเล่นเกม “จับคู่ภาพใส่เครื่องหมายให้เข้ากัน” ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้ หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน
แผนที่ 4 การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า เป็นการแยกแยะว่าของสิ่งใดมีความหนักกว่าหรือว่าเบากว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถจำแนกหน้ากกว่า - เบากว่า ได้
2. ระบายสีภาพการปฏิบัติตนในเวลากลางวันได้

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูนำรูปภาพคนถือของให้เด็กๆดูแล้วอธิบายการทำกิจกรรมในครั้งนี้ให้เด็กฟังจนเข้าใจ

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูแจกภาพคนแบกปูนและคนถือแฟ้มเอกสารให้กับเด็กโดยไม่เลือกว่าใครจะได้รูปใดให้เด็กๆ ระบายสีภาพที่ได้รับให้สวยงาม
2. ครูให้เด็กนำภาพที่ระบายสีเสร็จเรียบร้อยแล้วที่แตกต่างกันคือภาพคนแบกปูนและคนถือแฟ้มเอกสารออกมาเปรียบเทียบกันว่าใครที่ถือหนัก - เบากว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

รูปภาพคนแบกปูนและคนถือแฟ้มเอกสาร

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปใครหนักกว่า – เบากว่ากัน

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้นไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้

1.1 การจำแนกหนักกว่า - เบากว่า

1.2 การระบายสี

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ

บางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึง เด็กสามารถจำแนกหนักกว่า - เบากว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะ

ทุกครั้ง

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

สาระที่ควรเรียนรู้หน่วย กลางวัน-กลางคืน	เรื่อง การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน
แผนที่ 5 การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า	ชื่อผู้สอน นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553	เวลา.....นาที

กิจกรรมกลางแจ้ง

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามความจำเป็น

สาระสำคัญ

การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่า ยาวกว่า- สั้นกว่า

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. กะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและ ยาวกว่า- สั้นกว่า ได้
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ)

ครูให้เด็ก ๆ ออกไปที่สนามนั่งเป็นวงกลมฟังครูอธิบายเกี่ยวกับการทำกิจกรรมแข่งความเร็ว

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติสิ่งที่ได้เรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสอน)

1. ครูให้เด็ก ๆ แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกันแล้วให้เด็กจับเอาต่อกัน
2. ครูให้สัญญาณแล้วแต่ละแถวเคลื่อนที่ไปอย่างรวดเร็วแต่ละแถวห้ามปล่อยมือแถวที่มาถึงครูก่อนให้เด็กนั่งลงและเมื่อมาครบทั้ง 2 กลุ่มแล้วให้ลุกขึ้นยืนเปรียบเทียบกันว่าแถวไหนเหลือยาว – สั้นกว่ากันส่วนคนที่แตกแถวให้มายืนที่หน้าแถวเปรียบเทียบกันว่าใครตัวสูง – ตัวเตี้ยกว่ากัน

สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

กิจกรรมแข่งความเร็ว

ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เด็ก (กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป)

ครูและเด็กร่วมกันสรุปเรื่องการกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่า ยาวกว่า-สั้นกว่า

บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัญญาภัค แสงอัคคี)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงเพื่อนำไปใช้จริงหรือปฏิบัติโดยเป็นกิจวัตรหรือเป็นนิสัย

ผู้ปกครองและครูสังเกตพฤติกรรม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการนำความรู้และทักษะเบื้องต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ติดตามผลการพัฒนา

เด็กทำแบบประเมินความรู้และทักษะเบื้องต้น หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด โดยการสังเกตพฤติกรรมดังนี้
 - 1.1 การกะประมาณสูงกว่า-ต่ำกว่าและยาวกว่า-สั้นกว่า
 - 1.2 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดของผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรม

3. เกณฑ์การวัด

ระดับ 3 หมายถึง การกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้ด้วยตนเอง

ระดับ 2 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะบางครั้ง

ระดับ 1 หมายถึงการกะประมาณสูงกว่า- ต่ำกว่าและยาวกว่า- สั้นกว่า ได้โดยเพื่อนและครูคอยชี้แนะทุกครั้ง

ภาคผนวก ค

ค่าความยาก-ง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัย

ตารางแสดงค่าที่คำนวณได้จากการหาค่าความยาก-ง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบ ทดสอบความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยในสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก-ง่ายของข้อสอบ (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	หมายเหตุ
1	0.40	0.75	
2	0.77	0.38	
3	0.50	0.75	
4	0.53	0.75	
5	0.53	0.88	
6	0.67	0.25	
7	0.53	0.88	
8	0.57	0.63	
9	0.63	0.38	
10	0.50	0.88	
11	0.53	0.50	
12	0.53	0.75	
13	0.77	0.38	
14	0.70	0.25	
15	0.67	0.38	
16	0.27	0.63	
17	0.73	0.70	
18	0.50	0.88	
19	0.43	0.75	
20	0.57	1.00	
21	0.60	0.38	
22	0.67	0.38	
23	0.47	0.88	
24	0.70	0.50	
25	0.77	0.38	
26	0.50	0.75	
27	0.77	0.25	
28	0.47	0.38	
29	0.47	0.75	

30	0.50	0.50
31	0.63	0.25
32	0.47	0.75
33	0.60	0.88
34	0.53	0.75
35	0.67	0.75
36	0.67	0.38
37	0.40	0.63
38	0.60	0.63
39	0.63	0.63
40	0.57	0.50

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ Six Steps Approach

คนที่	คะแนนหลังเรียน
	40
1	32
2	34
3	36
4	31
5	32
6	34
7	38
8	35
9	39
10	38
11	36
12	35
13	39
14	39
15	38
16	36
17	38
18	39
19	37
20	33
21	36
22	38
23	36
24	36
25	33
คะแนน	898
E2	89.71

ภาคผนวก จ

สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

แบบปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

แบบ Six Steps Approach

สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ

แผนที่ 1

ค่าชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการศึกษาปฐมวัย	1	1	1	3	1.00
2	ระบุตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านความรู้และทักษะเบื้องต้น	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 2**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุดัชนีวัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 3**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุดัชนีวัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	3	0.67

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 4**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุดัชนีวัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	0	1	1	3	0.67
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 5**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุดัชนีวัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	0	1	1	3	0.67
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 6**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุดัชนีวัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ ปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 7**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุมัดชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัดสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบปกติ โดยผู้เชี่ยวชาญ
แผนที่ 8**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	1	1	1	3	1.00
2	ระบุตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐาน	1	1	1	3	1.00
3	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนร้อยรัศมีสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
4	การเขียนสาระสำคัญในแผนการเรียนรู้ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
5	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระพัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1	1	1	3	1.00
6	สาระการเรียนรู้ตรงกับตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	1	1	1	3	1.00
9	วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ	1	1	1	3	1.00
10	นักเรียนได้ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
11	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การ เรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การ เรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	0	1	1	3	0.67
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

**สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์ การเรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา กับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา กับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการ ประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	1	1	3	0.67

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 7 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	1	1	3	0.67

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	0	1	3	0.67

สรุปการวิเคราะห์ค่าความตรงของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
แบบ Six Steps Approach แผนที่ 8 โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ให้ 1 ในกรณีที่มีความสอดคล้อง
 ให้ 0 ในกรณีที่มีความไม่แน่ใจ
 ให้ -1 ในกรณีที่มีความไม่สอดคล้อง

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			$\sum R$	ค่า IOC
		1	2	3		
1	สาระสำคัญ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสาระสำคัญกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	2.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
3	เนื้อหา 3.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	3.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหากับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
4	การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
	4.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และเนื้อหา	1	1	1	3	1.00
	4.3 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการวัดและประเมินผล	1	1	1	3	1.00
5	การประเมินผล 5.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	1	1	3	0.67

	5.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ การประเมินผลกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	1	3	1.00
6	สื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 6.1 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของสื่อการจัด ประสบการณ์	1	1	1	3	1.00
	6.2 ความเหมาะสมและความสอดคล้องของ ของสื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	1	1	0	3	0.67